

Liahona

A photograph of a family of three. A man with dark hair and glasses, wearing a blue and white striped shirt, is smiling and looking at a tablet. A woman with long brown hair, wearing a floral patterned top, is also smiling and looking at the tablet. A young child with dark hair and a red bow, wearing a red top, is looking at the tablet. The background is a blurred indoor setting, possibly a library or a home with bookshelves.

De thuisomgeving en de gezinsbanden beschermen, pp. 4, 16, 20, 22

Jongvolwassenen spreken zich uit voor kuisheid, p. 42

Vier Schriftteksten die hulp boden, p. 54

Na het jeugdwerk, p. 58

*Christus in Amerika,
Jeffrey Hein*

*Toen de herrezen Christus
een bezoek bracht aan Amerika
'nam [Hij] hun kinderen één
voor één, en zegende hen, en
bad voor hen tot de Vader.*

*'En toen Hij dit had gedaan,
weende Hij wederom;*

*'en Hij sprak tot de menigte
en zeide tot hen: Ziet uw
kleinen' (3 Nephi 17:21–23).*

Liahona, oktober 2012

BOODSCHAPPEN

- 4** Boodschap van het Eerste Presidium: Een sleutel tot een gelukkig gezin
President Dieter F. Uchtdorf
- 8** Huisbezoekboodschap: Onze verbonden eren

HOOFDARTIKELEN

- 22** Jongeren aan geestelijke ervaringen helpen
Melissa Merrill
Vijf werkwijzen die omstandigheden creëren die tot bekering leiden
- 28** Het boek Alma: lessen voor deze tijd
Ouderling Paul B. Pieper
Drie lessen uit Nephitische tijden waarmee we hedendaagse hindernissen kunnen nemen.

- 34** Overleven in vijandelijk gebied
President Boyd K. Packer
Ervaar in uzelf hoe de Heilige Geest een leidende en beschermende invloed kan zijn.

RUBRIEKEN

- 9** Voor de kracht van de jeugd: Kleding en uiterlijk
- 10** Notities oktoberconferentie: De conferentie op de kalender zetten
Cheryl Burr
- 11** Dienen in de kerk: Zondagschoolantwoorden
Emma Addams
- 12** Wat wij geloven: Vooruitziend leven bereidt ons voor op de toekomst
- 14** Kleine en eenvoudige dingen

- 16** Ons gezin, ons thuis: In kuisheid en deugd onderwijzen
Matthew O. Richardson

- 20** Evangelieparels: Thuis rechtschapenheid leren
Ouderling Delbert L. Stapley

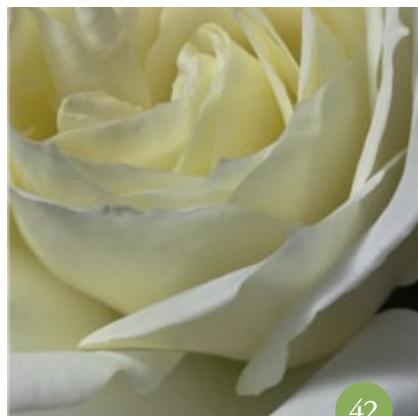
- 38** Onder heiligen der laatste dagen

- 74** Kerknieuws

- 79** Ideeën voor de gezinsavond

- 80** Tot we elkaar weerzien: Er gebeuren altijd weer goede dingen
Caitlin A. Rush

OP DE OMSLAG
foto-illustraties Cody Bell

42

42 Kuisheid in een onkuis wereld

Acht jongvolwassenen bespreken hoe ze kuis blijven in een wereld die een loopje neemt met kuisheid.

Kijk eens of je de Liahona kunt vinden die in deze uitgave is verstoep. Hint: heeft Noah een Liahona?

46 Vraag en antwoord
Wat houdt het in om het priesterschap Gods te eren?

48 Wees wijs en wees een vriend
Ouderling Robert D. Hales
Ware vrienden maken het naleven van het evangelie makkelijk.

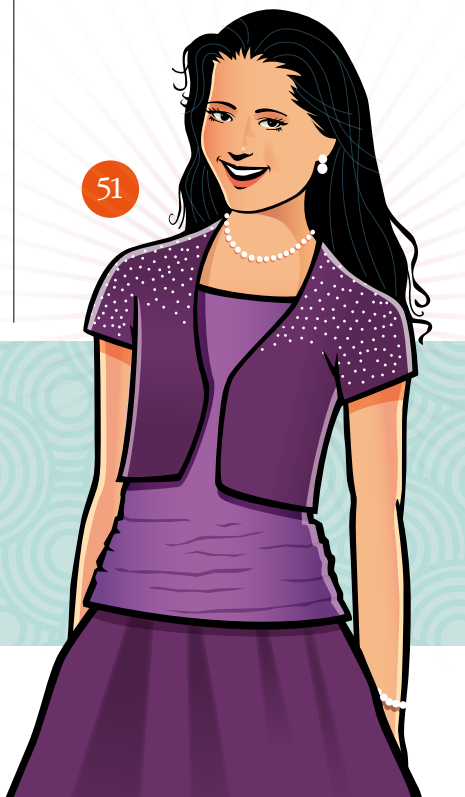
51 Gekleed voor een dansavond
Crystal Martin
Ik was in de verleiding om een jurk zonder schouderbandjes te dragen, maar toen moest ik aan mijn patriarchale zegen denken.

52 Voor de kracht van de jeugd: Kleding en uiterlijk — 'Neem de Heil'ge Geest tot gids'
Mary N. Cook

54 Gesterkt door het woord
Vier tieners vertellen ieder over een Schrifttekst die hulp bood.

57 Poster: Recht en smal is de weg

51

58 Na het jeugdwerk
Hieronder staat wat je kunt verwachten in de jongemannen of de jongevrouwen.

60 Beste vriendin
Maribel
Een brief aan een vriendin die het liefst in het jeugdwerk wil blijven

61 Een nieuwe levensfase verwelkomen
Marissa Widdison
Noah, Dylan, Patrick en Ben zijn bijna klaar voor het priesterschap.

62 Muziek: Kom, Here Jezus

63 Bijzondere getuige: Waarom is het belangrijk dat ik getrouwd Jezus Christus volg, waar ik me ook bevind?
Ouderling Dallin H. Oaks

64 Jeugdwerk thuis: De zegeningen van het priesterschap zijn er voor iedereen

66 Dubbele zegeningen
Richard M. Romney
Maak kennis met Sophie en Elodie, een tienjarige tweeling uit Madagaskar.

68 Kan ik niet ook worden gedoopt?
Hilary Watkins Lemon
De zesjarige Paulo wil heel graag lid van de kerk worden.

70 Voor jonge kinderen

81 Figuren uit het Boek van Mormon

Nederlandstalige uitgave van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Het Eerste Presidium: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

Het Quorum der Twaalf Apostelen: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen

Verantwoordelijk redacteur: Craig A. Cardon

Adviseurs: Shayne M. Bowen, Bradley D. Foster, Christoffel Golden Jr., Anthony D. Perkins

Hoofddirecteur: David T. Warner

Directeur ondersteuning leden en gezinnen:

Vincent A. Vaughn

Directeur kerkelijke tijdschriften: Allan R. Loyborg

Zakelijk manager: Garff Cannon

Hoofddirecteur: R. Val Johnson

Assistent-hoofddirecteur: LaRene Porter Gaunt

Publicatieassistent: Melissa Zenteno

Redactieteam: Susan Barrett, Ryan Carr, David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Mindy Raye Friedman, Hikari Loftus, Lia McClanahan, Michael R. Morris, Richard M. Romney, Paul VanDenBerghe, Julia Woodbury

Leidend Art-director: J. Scott Knudsen

Art-director: Tadd R. Peterson

Grafisch team: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, C. Kimball

Bott, Tom Child, Kerry Lynn C. Herrin, Colleen Hinckley,

Eric P. Johnsen, Scott M. Mooy, Brad Teare

Coördinator intellectuele eigendom: Collette Nebeker Aune

Productiemanager: Jane Ann Peters

Productieteam: Connie Bowthorpe Bridge, Howard G. Brown,

Julie Burdett, Bryan W. Gygi, Kathleen Howard, Denise Kirby,

Ginny J. Nilson, Ty Pilcher, Gayle Tate Rafferty

Voordruk: Jeff L. Martin

Directeur drukwerk: Craig K. Sedgwick

Directeur distributie: Evan Larsen

Vertaling: Jos Peeters

Kerkelijk Vertaalbureau

Turnhoutsebaan 130, B-2460 Kasterlee

Telefoon: 0032-(0)14-265775

Nieuwsredactie:

Nieuwsredacteur: Frans Heijdemann

Grovestins 64

NL-7608 HN Almelo

Telefoon: 0546 865984

Uw kopij graag per e-mail naar nieuws@liahona.nl

Distributie:

Corporation of the Presiding Bishop of

The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints

Steinmühlstrasse 16, 61352 Bad Homburg, Duitsland

Jaarabonnement:

Neem voor bestelling van abonnementen of adreswijziging contact op met Customer Service op 00800 2950 2950 (gratis) of 0049 6172 492833 (of 34).

E-mail: orderseu@ldschurch.org

Online: store.lds.org

Prijs jaarabonnement: 7,50 EURO

Bijdragen:

Stuur manuscripten en vragen online naar liahona.lds.org, of per brief aan: **Liahona**, Rm. 2420, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; of per e-mail naar: liahona@ldschurch.org.

De *Liahona* (Een woord uit het Boek van Mormon dat 'kompas' of 'aanwijzer' betekent) verschijnt in de volgende talen: Albanees, Armeens, Bahasa Indonesia, Bislama, Bulgaars, Cambodjaans, Cebuano, Chinees, Chinees (vereenvoudigd), Deens, Duits, Engels, Ests, Fiji, Fins, Frans, Grieks, Hongaars, IJslands, Italiaans, Japans, Kiribati, Koreaans, Kroatisch, Lets, Litouws, Malagasi, Marshallees, Mongools, Nederlands, Noors, Oekraïens, Pools, Portugees, Roemeens, Russisch, Samoans, Sloveens, Spaans, Tagalog, Tahitiaans, Thai, Tongaans, Tsjechisch, Urdu, Vietnamees en Zweeds. (Frequentie verschilt per taal.)

Uitgever: © 2012 Intellectual Reserve, Inc. Alle rechten voorbehouden. Gedrukt in de Verenigde Staten van Amerika.

Tekst- en beeldmateriaal in de *Liahona* mag gereproduceerd worden voor incidenteel, niet-commercieel gebruik in de kerk of thuis. Beeldmateriaal mag niet gereproduceerd worden als de bronvermelding dat aangeeft. Voor vragen over het auteursrecht kunt u zich richten tot het Intellectual Property Office, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA; e-mail: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

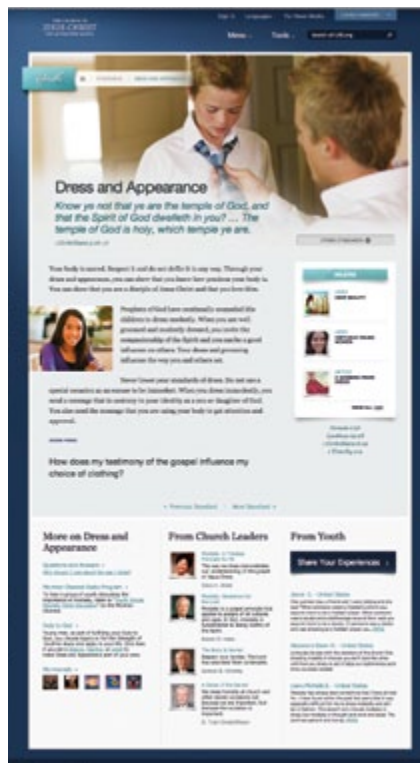
For Readers in the United States and Canada:

October 2012 Vol. 112 No. 10. LIAHONA (USPS 311) Dutch (ISSN 1522-9173) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address *must* be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368.

Meer online

Liahona.lds.org

VOOR VOLWASSENEN

Na het lezen van de boodschap van het Eerste Presidium over vergeving (p. 4), wilt u op conference.lds.org wellicht ook de laatste conferentietoespraak van president James E. Faust, 'De genezende kracht van vergeffenis' (april 2007), lezen.

VOOR JONGEREN

Op p. 52 legt Mary N. Cook uit hoe we de eerbied die we voor de tempel voelen, kunnen laten weerspiegelen in onze kledingwijze. Op youth.lds.org, vind je meer over 'Kleding en uiterlijk' en de andere normen uit *Voor de kracht van de jeugd*.

VOOR KINDEREN

In 'Dubbele zegeningen' (p. 66) lees je over de tweeling Elodie en Sophie uit Madagaskar. Op liahona.lds.org staan bovendien nog een paar leuke foto's van hen.

IN UW TAAL

De *Liahona* en ander materiaal van de kerk staan in veel talen op www.languages.lds.org.

ONDERWERPEN IN DEZE UITGAVE

De nummers verwijzen naar de eerste pagina van het artikel.

Algemene conferentie, 10

Bekering, 39

Boek van Mormon, 28, 81

Dienen, 20, 39

Doop, 68

Gebed, 38

Gehoorzaamheid, 40, 57

Geloof, 39, 80

Gezin, 4, 16, 20, 22, 38, 66

Jezus Christus, 62, 63

Jongemannen, 58, 61

Jongevrouwen, 58, 60

Jurk, 9, 51, 52

Kerkgeschiedenis, 14

Kuisheid, 16, 42

Leiderschap, 20

Onderwijs, 16, 20, 22

Ouderschap, 14, 16

Priesterschap, 46, 64

Profeten, 28

Sabbat, 40

Schriftstudie, 11, 54

Tegenspoed, 28

Tempels, 8, 52

Verbonden, 8

Vergeving, 4

Voorbeeld, 40

Vorbereiding, 12

Vriendelijkheid, 28

Vrienden en

vriendinnen, 48

Werken, 12

Wijsheid, 48

Zelfredzaamheid, 12

**President
Dieter F. Uchtdorf**

Tweede raadgever in
het Eerste Presidium

EEN SLEUTEL TOT EEN gelukkig gezin

De grote Russische schrijver Leo Tolstoj begon zijn roman *Anna Karenina* met deze woorden: 'Alle gelukkige gezinnen lijken op elkaar, elk ongelukkig gezin is ongelukkig op zijn eigen wijze.'¹ Hoewel ik er, in tegenstelling tot Tolstoj, niet zeker van ben dat alle gelukkige gezinnen op elkaar lijken, is het volgens mij wel zo dat de meeste één ding gemeen hebben: het lukt ze om de onvolkomenheden van anderen te vergeven en te vergeten, en het goede in anderen te zien.

In ongelukkig gezinnen is men daarentegen geneigd te vitten, wrok te koesteren en oude koeien uit de sloot te halen.

'Ja, maar ...', zeggen de ongelukkigen. 'Ja, maar je weet niet hoeveel pijn ze mij gedaan heeft', zegt de een. 'Ja, maar je weet niet half wat een ellendeling het is', zegt een ander.

Misschien hebben beiden gelijk; misschien geen van beiden.

Er zijn vele gradaties in beledigingen. Er zijn vele gradaties in leed. Maar wat mij is opgevallen is dat we vaak onze boosheid gerechtvaardigd vinden. We sussen ons geweten en laten onze verbeelding de vrije loop over de motieven van anderen, waarbij we hun daden als onvergeeflijk en egoïstisch veroordelen, terwijl we onze eigen motieven onschuldig en verheven vinden.

De hond van de prins

Er is een Welsh verhaal uit de dertiende eeuw over een prins die naar huis terugkeerde en daar zijn hond met bloed om de bek aantrof. De man rende naar binnen en zag tot zijn grote schrik dat zijn pasgeboren zoontje weg was en dat zijn wiegje omver was gegooid. Boos trok de prins zijn zwaard en doodde de hond. Kort daarna hoorde hij zijn zoontje huilen — de baby leefde nog! Naast de baby lag een dode wolf. De hond had echter het zoontje van de prins verdedigd tegen de moordzuchtige wolf.

Hoewel het een verhaal betreft, kunnen we er wel iets uit leren. Het zou weleens zo kunnen zijn dat de motieven die we een ander toedichten niet altijd overeenkomen met de feiten — en soms willen we niets van die feiten weten. We houden liever vast aan onze versie van het verhaal, zodat we onze bitterheid en wrok niet hoeven los te laten. Soms houden we maanden of jaren vast aan die wrok. En soms zelfs ons hele leven.

Een verdeelde familie

Een vader kon het niet verkroppen dat zijn zoon van het pad was afgedwaald dat hij hem gewezen had. De jongen had vrienden die zijn vader een doorn in het oog waren, en hij deed veel dat indruiste tegen wat zijn vader van hem verwachtte. Dat dreef een wig tussen de vader en zoon, en zodra de jongen kon, verliet hij het huis en

LESGEVEN MET DEZE BOODSCHAP

‘Vraag u tijdens de voorbereiding van ieder les af hoe het beginsel [...] vergeleken kan worden met iets dat de gezinsleden [...] in hun eigen leven hebben ervaren’ (*Onderwijzen - geen grotere roeping* [1999], p. 171). Overweeg de gezinsleden te vragen of zij positieve ervaringen met vergeving hebben gehad of gezien. Bespreek die ervaringen en leg nadruk op de zegeningen van vergeving. Geef tot slot uw getuigenis van het belang van het elkaar vergeving schenken.

kwam daar nooit meer terug. Ze zagen elkaar zelden.

Had de vader het gelijk aan zijn kant? Wellicht.

Had de zoon het gelijk aan zijn kant? Wellicht.

Het enige wat ik weet is dat dit gezin verdeeld raakte en ongelukkig was omdat vader noch zoon kon vergeven. Het lukte hen niet de wederzijdse bittere herinneringen te laten varen. Ze vulden hun hart met boosheid in plaats van met liefde en vergevensgezindheid. Ieder ontzegde zichzelf de mogelijkheid om het leven van de ander ten goede te beïnvloeden. De kloof tussen hen was zo diep en zo wijd dat ze allebei een geestelijke gevangene op hun eigen emotionele rotsrichel werden.

Gelukkig heeft onze liefhebbende en wijze eeuwige Vader in de hemel een middel bereid waarmee we deze hooghartige kloof kunnen slechten. De grote oneindige verzoening was de allesovertreffende daad van vergeving en toenadering. Haar omvang gaat mijn begrip te boven, maar ik getuig met heel mijn hart en ziel van haar wezenlijkheid en oneindige kracht. De Heiland heeft zijn leven als losgeld voor onze zonden gegeven. Door Hem krijgen wij vergeving.

Geen gezin is volmaakt.

Niemand van ons is zonder zonden. Iederen maakt fouten, u en ik ook. We hebben allemaal wonden. We hebben allemaal anderen verwond.

Door Jezus' grote offer kunnen wij de verhoging en het eeuwige leven beërven. Als we zijn manier van doen aanvaarden en onze hoogmoed overwinnen door ons hart te verzachten, kunnen we toenadering en vergeving in ons gezin en in ons eigen leven brengen. God zal ons helpen om vergevensgezinder te zijn, om bereidwilliger de tweede mijl te gaan, om de eerste te zijn die zijn verontschuldigen aanbiedt, zelfs als het niet onze fout was, om oude grieven terzijde te leggen en ze niet

meer ter sprake te brengen. Dank zij God, die zijn eniggeboren Zoon heeft afgestaan, en dank zij de Zoon, die zijn leven voor ons heeft neergelegd.

We kunnen de liefde die God voor ons heeft elke dag voelen. Zouden we niet vaker het beste van onszelf moeten geven aan onze medemens, zoals dat ons in de geliefde lofzang, ‘Daar Gij mij veel gegeven hebt’ wordt geleerd?² De Heer heeft de deur naar vergeving voor ons geopend. Zou het niet juist zijn om ons egoïsme en onze hoogmoed opzij te zetten en die gezegende deur van vergeving te openen voor hen met wie we moeite hebben — vooral in ons eigen gezin?

Uiteindelijk ontspruit geluk niet aan volmaaktheid, maar aan de toepassing van goddelijke beginselen, hoe traag de vorderingen ook zijn. Het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen hebben verklaard: ‘De kans op een gelukkig gezinsleven is het grootst als de leringen van de Heer Jezus Christus eraan ten grondslag liggen. Een geslaagd huwelijk en een hecht gezin worden grondvest op en in stand gehouden met de beginselen van geloof, gebed, bekering, *vergeving*, respect, liefde, mededogen, werk en gezonde ontspanning.’³

Vergeving staat precies in het midden van deze eenvoudige waarheden, die zijn gebaseerd op het plan van geluk van onze hemelse Vader. Daar vergeving beginselen verbindt, verbindt zij mensen. Zij is een sleutel, opent gesloten deuren, is het begin van een eerlijk pad, en biedt de grootste kans op een gelukkig gezin.

Moge God ons helpen om thuis vergevensgezinder te zijn, vergevensgezinder voor elkaar, en wellicht zelfs vergevensgezinder voor onszelf. Ik bid dat we vergeving zullen ervaren op de manier waarin de meeste gelukkige gezinnen op elkaar lijken. ■

NOTEN

1. Leo Tolstoj, *Anna Karenina*, p. 2.
2. ‘Daar Gij mij veel gegeven hebt’ (lofzang 151).
3. ‘Het gezin: een proclamatie aan de wereld’, *Liahona*, november 2010, p. 129; cursivering toegevoegd.

Gebed en vrede

Lauren W.

Op zekere avond kreeg ik ruzie met mijn moeder en voelde mij er ellendig onder. Daarom besloot ik te bidden. Hoewel ik eigenlijk niet in de stemming was en niet 'geestelijk' wilde zijn, wist ik dat ik me na mijn gebed beter over mijzelf zou voelen en minder lichtgeraakt zou zijn. Toen mijn moeder de kamer was uitgegaan, begon ik te bidden. 'Geliefde hemelse Vader, ik kom vanavond tot u omdat ...' Nee. Ik onderbrak mijn gebed en opende mijn ogen. Dat klonk onbeholpen. Ik probeerde het nogmaals. 'Hemelse Vader, ik zou willen ...' Ook dat klonk nogal vreemd. Ik voelde dat Satan mij van bidden probeerde af te brengen.

Plotseling kreeg ik het gevoel dat ik 'dank U' moest zeggen! Dat deed ik, waarna ik honderden ideeën kreeg over waarvoor ik mijn hemelse Vader allemaal kon danken. Toen ik klaar was met danken, besprak ik mijn probleem met Hem.

Nadien voelde ik een heerlijk vredig gevoel in mijn binnenste, het warme geestelijke gevoel dat ik wist dat onze hemelse Vader en mijn ouders van mij houden en dat ik een kind van God ben. Ik bood mijn excuses aan mijn moeder aan en accepteerde haar excuses.

Vergeving brengt geluk

President Uchtdorf leert ons dat we onze verwanten dienen te vergeven. Zie hoe de keuzes van Jozef en Anna van invloed zijn op de sfeer in het gezin.

Jozef en zijn zusje, Anna, zijn samen aan het spelen. Anna pakt Jozefs speeltje van hem af. Wat behoort Jozef te doen?

Jozef wordt boos op Anna. Anna begint te huilen. Moeder geeft Jozef een standje omdat hij ruzie met zijn zusje maakt. Jozef heeft spijt dat hij een slechte keuze heeft gemaakt.

Jozef vergeeft Anna en speelt verder met een ander speeltje.

Ze spelen samen lief verder. Hun moeder is blij dat Jozef lief was voor zijn zusje en de vrede in het gezin bewaarde. Jozef voelt zich gelukkig dat hij ervoor koos te vergeven.

Later moeten Jozef en Anna moeder helpen met tafeldekken. Jozef helpt niet. Wat behoort Anna te doen?

Anna klaagt tegen haar moeder. Anna moppert dat ze niet alles alleen wil doen. Door dat gemopper is iedereen onder de maaltijd ongelukkig.

Anna vergeeft Jozef en helpt met tafeldekken. Mama is dankbaar dat Anna haar helpt. Het gezin vindt het fijn om samen de maaltijd te gebruiken. Anna heeft een goed gevoel omdat zij ervoor koos te vergeven.

Hoe zijn *jouw* keuzes van invloed op het geluk in jullie gezin?

Bestudeer dit materiaal met een gebed in uw hart en bespreek het naar behoefte met de zusters die u bezoekt. Gebruik de vragen om de zusters te sterken en de ZHV actief deel uit te laten maken van uw eigen leven.

Onze verbonden eren

Huisbezoek is een uiting van ons discipelschap en een manier om onze verbonden te eren doordat we elkaar dienen en versterken. Een verbond is een heilige en blijvende overeenkomst tussen God en zijn kinderen. ‘Als we ons realiseren dat we de kinderen van het verbond zijn, weten we wie we zijn en wat God van ons verwacht’, zegt ouderling Russell M. Nelson van het Quorum der Twaalf Apostelen. ‘Zijn wet is in ons hart geschreven. Hij is onze God en wij zijn zijn volk.’¹

Als huisbezoeksters kunnen we de zusters die we bezoeken stimuleren om hun heilige verbonden te eren. Daardoor helpen we ze zich voor te bereiden op de zegeningen van het eeuwige leven. ‘Elke zuster in de kerk die verbonden heeft gesloten met de Heer heeft een goddelijke opdracht om zielen te helpen redden, de vrouwen van de wereld te leiden, de gezinnen van Zion te sterken, en Gods koninkrijk op te bouwen,’² zegt ouderling M. Russell Ballard van het Quorum der Twaalf Apostelen.

Door het sluiten en eren van heilige verbonden worden we instrumenten in de handen van God. We zullen onze godsdienstige overtuiging helder kunnen verwoorden en elkaars geloof in onze hemelse Vader en Jezus Christus kunnen sterken.

Uit de Schriften

1 Nephi 14:14; Mosiah 5:5–7; 18:8–13;
Leer en Verbonden 42:78; 84:106

NOTEN

1. Russell M. Nelson, ‘Verbonden’, *Liahona*, november 2011, p. 88.
2. M. Russell Ballard, ‘Rechtschappen vrouwen’, *Liahona*, december 2002, p. 39.
3. *Dochters in mijn koninkrijk: de geschiedenis en het werk van de zustershulpvereniging* (2011), p. 146.

Wat kan ik doen?

1. Hoe put ik kracht uit mijn verbonden?
2. Hoe help ik de zusters over wie ik vaak om hun verbonden te eren?

geloof, gezin, hulp

Uit onze geschiedenis

De tempel is ‘een plaats van dankzegging voor alle heiligen’, openbaarde de Heer in 1833 aan de profeet Joseph Smith. Hij is ‘een plaats van onderricht voor allen die geroepen worden tot het werk van de bediening in al hun verschillende roepingen en functies; opdat zij zullen worden vervolmaakt in het begrijpen van hun bediening, in theorie, in beginsel en in de leer, in alle dingen die betrekking hebben op het koninkrijk van God op aarde’ (LV 97:13–14).

De ZHV-zusters in de jaren veertig van de negentiende eeuw in Nauvoo hielpen elkaar bij de voorbereiding op de tempelverordeningen. In de verordeningen van het hogere priesterschap, die de heiligen in de Nauvootempel ontvingen, was ‘de macht der goddelijkheid kenbaar’ (LV 84:20). ‘De heiligen die zich aan hun verbonden hielden, putten kracht en steun uit deze macht in de dagen en jaren van beproeving die zouden volgen.’³

Ook nu zijn er overal in de kerk trouwe vrouwen en mannen die in de tempel dienen en kracht putten uit de zegeningen die alleen door de tempelverordeningen te krijgen zijn.

KLEDING EN UITERLIJK

In de huidige wereld tonen weinig mensen nog respect voor het heilige karakter van ons lichaam. De heiligen der laatste dagen onderscheiden zich door hun manier van kleden, die laat zien dat ze weten hoe waardevol hun lichaam is (zie *Voor de kracht van de jeugd* [boekje, 2011], pp. 6–8). Op pagina 52 van deze uitgave bespreekt Mary N. Cook, eerste raadgeefster in het algemeen jongevrouwenpresidium, deze norm.

‘Bij de bouw van een tempel wordt er alles aan gedaan om die te beschermen en te verfraaien, zowel binnen als buiten. De leidende gedachte bij de planning van tempels is dat een tempel de Heer *vertegenwoordigt* en zijn huis is. We hebben *respect* voor de tempel, omdat het een heilig gebouw is, alleen toegankelijk voor wie zich aan de kerkelijke normen houden. We hebben *eerbied* voor de tempel omdat de heilige verordeningen en verbonden die wij daar verrichten het mogelijk maken dat we naar onze hemelse Vader kunnen terugkeren.

‘Je lichaam is waardevoller dan de mooiste tempel op aarde. Je bent een dierbare zoon of dochter van God! Diezelfde beginselen — vertegenwoordiging, respect en eerbied — gelden zelfs nog meer voor de verzorging en bescherming van je lichaam.’

De volgende suggesties kunnen u van pas komen om uw kinderen juiste beginselen over kleding en uiterlijk bij te brengen. Bedenk ook dat uw goede voorbeeld in

kledingkeuze uw kinderen leert hoe belangrijk fatsoenlijke kleding is.

Suggesties voor lesgeven aan jongeren

- Lees met uw zoon of dochter in de tienerleeftijd wat er in *Voor de kracht van de jeugd* over kleding en uiterlijk staat. Dat biedt u de kans om de leer, de zegeningen en de waarschuwingen van deze norm te bespreken en de vragen te beantwoorden die uw zoon of dochter misschien heeft.
- Overweeg een gezinsavond te houden over het belang van kleding en uiterlijk. U kunt ze vragen: Als je wist dat de Heer zondag in de kerk was, hoe zou je je dan kleden? Hoe zou je jezelf aan Hem presenteren? Hoe voel je je als je fatsoenlijk gekleed bent? U kunt ook bespreken hoe je je fatsoenlijk kleedt voor andere gelegenheden, zoals school, werk of feestjes.

Suggesties voor lesgeven aan kinderen

- Onze kleding geeft aan wat belangrijk voor ons is. Ter illustratie van dit beginsel kunt u een gezinsavond houden waarop ieder zich kleedt als een zendeling of in zondagse kleren.
- Kinderen kunnen zich al van jongs af aan fatsoenlijk leren kleden. Overweeg met uw kinderen de richtlijnen op p. 7 van *Voor de kracht van de jeugd* te lezen en laat kleding zien die voldoet aan die richtlijnen. ■

SCHRIFTEKSTEN OVER KLEDING EN UITERLIJK

Genesis 1:27;

1 Korintiërs 6:19;

Alma 1:27

Notities oktoberconferentie

'Wat Ik, de Heer, heb gesproken, heb Ik gesproken, [...] hetzij door mijn eigen stem, hetzij door de stem van mijn dienstknechten, dat is hetzelfde' (LV 1:38).

De conferentie op de kalender zetten

Cheryl Burr

Toen we onze tijd niet meer met allerlei bezigheden volpropten, hadden we meer aandacht voor de conferentie en voelden we meer de Geest terwijl we luisterden.

Jaren geleden, toen onze zes kinderen nog jong waren, besloten we meer aandacht aan de algemene conferentie te schenken. We bespraken hoe belangrijk het is om met een heldere geest en een uitgerust lichaam naar de conferentie te kijken. De conferentie is een belangrijke gebeurtenis, omdat we onderricht van onze huidige profeten krijgen. Daarom stelden we ons ten doel om de dagen vóór de conferentie en het conferentieweekend zelf niet te vol te plannen. We zetten een kruis door die dagen op de kalender en besloten op die dagen geen extra activiteiten te plannen.

Als u hetzelfde wilt doen, gaat u uiteraard uit van uw gezinssituatie, maar wij bedoelden met 'extra activiteiten' alle schoolactiviteiten, logeerpartijtjes van vriendjes en vriendinnetjes, uitstapjes met vrienden, feestjes of maaltijden met vrienden of familie; maar ook klussen of tuinieren tijdens of tussen de zaterdagse conferentiebijeenkomsten door, huiswerk maken, en overwerken.

In de week voorafgaand aan de algemene conferentie was het soms moeilijk om nee tegen deze activiteiten te zeggen, maar meestal lukte het ons om blijmoedig de juiste keuzes te maken en onze doelstelling te halen. We zagen dat onze jongere kinderen deel wilden uitmaken van de algemene conferentie. Ik denk dat dat was omdat we in de week ervoor vaak over het belang van de conferentie hadden gesproken.

Ik ben blij dat ik kan zeggen dat ons afgeslankte schema in de week ervoor en tijdens de algemene conferentie onze ervaring als gezin volledig veranderde. Ons hart en onze geest waren voorbereid op de conferentie. We hadden onze tijd niet meer met allerlei bezigheden volgepropt. Daarom voelden we meer de Geest terwijl we naar de algemene conferentie luisterden.

We hebben ons conferentie na conferentie aan ons doel gehouden, omdat het ons huis met vrede vult. Hoewel een paar van onze kinderen niet meer thuis wonen, moedigen we ze aan om de conferentie op de kalender te zetten en de tijd erom heen zoveel mogelijk vrij te houden, zoals we thuis gewoon waren. We proberen ook gezamenlijk naar minstens één conferentiebijeenkomst te kijken. Ik hoop dat onze kinderen, als ze straks getrouwd zijn en zelf kinderen hebben, hoge prioriteit zullen geven aan de conferentie door hun kalender erop aan te passen. ■

GEEF DE CONFERENTIE PRIORITEIT

'Neem je nu voor om de algemene conferentie prioriteit te geven. Besluit om aandachtig te luisteren en de gegeven leringen te volgen.'

Ouderling Paul V. Johnson, 'De zegeningen van de algemene conferentie', *Liahona*, november 2005, p. 52.

ZONDAGSCHOO- ANTWOORDEN

Emma Addams

Ik heb de neiging om een verheven antwoord voor mijn problemen te zoeken — ik vraag de Heer dan om dat ene antwoord dat alles gladstrijkt. Ik ben erachter gekomen dat een dergelijke benadering de situatie nogal gecompliceerd kan maken.

Toen ik de cursus evangelieleer in mijn wijk gaf, stelde ik mij ten doel diepzinnige vragen te stellen, waarvoor men diep moest nadenken om met grote, nieuwe, inzichtelijke antwoorden te komen. Ik wilde, om het zo maar eens te zeggen, voorkomen dat de cursisten dezelfde oude ‘zondagsschoolantwoorden’ zouden geven, waarmee ze elke week lijken te komen.

Toen ik mij ter voorbereiding van de les over het Nieuwe Testament boog, viel mij het gebruik van het woord *blijven* op, dat keer op keer opduikt. In Johannes 15:10 staat bijvoorbeeld: ‘Indien gij mijn geboden bewaart, zult gij in mijn liefde *blijven*, gelijk Ik de geboden mijns Vaders bewaard heb en *blijf* in zijn liefde’ (Cursivering toegevoegd).

In zijn grote hogepriesterlijke gebed bidt de Heiland dat zijn discipelen ‘één [zullen] zijn, gelijk Gij, Vader, in Mij en Ik in U, dat ook zij in Ons zijn’ en ‘Ik in hen en Gij in Mij, dat zij volmaakt zijn tot één’ (Johannes 17:21, 23).

Veel van waar ik naar op zoek was, was hoe ik één met de Heer kon zijn, hoe ik in zijn liefde kon *blijven*, en hoe ik, als gevolg daarvan, meer geduld kon ontwikkelen — het geduld dat ik zo ontzettend hard nodig had om de afmattende ervaringen die ik voor mijn kiezen kreeg om te zetten in inspirerende en heiligende ervaringen.

Ironisch genoeg kwam ik, toen ik op zoek ging naar een verklaring van het woord *blijven* en naar antwoorden op de serieuze problemen waar ik dagelijks mee te maken had, uiteindelijk terug bij de zondagsschoolantwoorden die ik had willen vermijden. Ik vond oplossingen voor mijn problemen door de Schriften te bestuderen, dagelijks te bidden, mijn familie en anderen te dienen, en naar de tempel en de kerk te gaan. Die eenvoudige dingen maakten het verschil tussen volharden en blijmoedig en geduldig volharden.

De zondagsschoolantwoorden zijn echt de beste antwoorden. ■

ONS GELOOF VOEDEN

‘Dienen, studeren, bidden en naar de kerk gaan zijn vier grondbeginselen voor het vervolmaken van “wat nog aan [ons] geloof ontbreekt”. (1 Tessalonicenzen 3:10.)

Als we ons geloof op deze vier specifieke gebieden niet voeden, worden we kwetsbaar. [...]

In een wereld die steeds killer wordt, kan de Heer ons gevoel binnendringen met gebruik van “het zwaard des Geestes, dat is het woord van God”. (Efeziërs 6:17; zie ook Jarom 1:12.) Horen moet echter gepaard gaan ‘met geloof’ (Hebreeëen 4:2) en met christelijk hulpbetoon, zoals ons keer op keer is verteld.’

Ouderling Neal A. Maxwell (1926–2004) van het Quorum der Twaalf Apostelen, ‘Lest Ye Be Wearied and Faint in Your Minds’, *Ensign*, mei 1991, p. 88.

HET DOOR DE KERK VERSCHAFTE LESMATERIAAL GEBRUIKEN

‘Leerkrachten en leidinggevendenden gebruiken de Schriften, de leringen van de hedendaagse profeten en de goedgekeurde lesmaterialen om de leerstellingen van het evangelie over te brengen en ervan te getuigen. Goedgekeurde leermiddelen voor alle klassen en quorums staan vermeld in de recente *Instructies voor het leerplan*. De leerkrachten en leidinggevendenden vullen de lesstof naar behoefte aan met de tijdschriften van de kerk, vooral de conferentienummers van de *Ensign* of de *Liahona*.’

Handboek 2: de kerk besturen (2010), 5.5.4.

Vooruitziend leven

BEREIDT ONS VOOR OP DE TOEKOMST

Heiligen der laatste dagen geloven in voorbereid en zelfredzaam zijn. Wij geloven dat het goed is om ons educatief voor te bereiden op werk, financieel op krappe tijden, en materieel op natuurrampen of andere noodsituaties. Bovenal geloven we dat we ons geestelijk moeten voorbereiden op de wederkomst van Jezus Christus en op terugkeer naar de hemel, waar onze hemelse Vader woont. Deze benadering wordt de vooruitziende leefstijl genoemd.

Deze vooruitziende leefstijl weerspiegelt onze ware eeuwige natuur: 'om zelfstandig te handelen en niet om met [ons] te laten handelen' (2 Nephi 2:26). De Heer wil dat we verantwoordelijk en onafhankelijk zijn (zie LV 78:14). Hij wil dat we vooruitziend leven om wat we al doende zullen worden: verantwoordelijk, gul, volwassen, menslievend. Hoe zelfredzamer we worden, hoe beter we ons gezin en anderen kunnen helpen. Hoe kunnen we de hongerigen voeden als we zelf honger hebben? Hoe kunnen we kennis overbrengen als we zelf geen kennis

hebben? Hoe kunnen we anderen in hun geloof sterken als we zelf geen geloof hebben?

De beginselen van vooruitziend leven zijn onder andere:

- Voorbereiding. 'Bereidt u voor op hetgeen zal komen, want de Heer is nabij' (LV 1:12).
- Ijver. 'Gij zult niet lui zijn' (LV 42:42).
- 'Kenniss, ja, door studie en ook door geloof' (LV 88:118).

Als de leden van de kerk al het mogelijke doen om voor zichzelf te zorgen, maar daar niet in slagen, behoren zij in eerste instantie terug te vallen op hun familie. Als dat de nood niet lenigt, staat de kerk klaar om te helpen. Bisschoppen en gemeentepresidenten kunnen de middelen in het 'voorraadhuis des Heren' gebruiken om leden te helpen (zie LV 82:18-19). Elke hulp van de kerk is erop gericht de leden te leren zichzelf te helpen en werken aan te moedigen. ■

Zie voor meer informatie
Genesis 41; LV 38:30.

'Op stoffelijk en geestelijk gebied zijn wij allemaal verantwoordelijk voor het onderhoud van onszelf en ons gezin. Om een verstandige kostwinner te zijn, moeten we de beginselen van een vooruitziende leefstijl toepassen: opgewekt minder uitgeven dan ons inkomen, tevreden zijn met wat we hebben, overmatige schulden mijden, ijverig sparen en een appeltje voor de dorst bewaren voor onvoorziene omstandigheden.'

Robert D. Hales van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'In stoffelijk en geestelijk opzicht voorzorgen nemen', *Liahona*, mei 2009, p. 8.

We kunnen eraan werken om op de volgende gebieden zelfredzaam te worden:

Geestelijke kracht: op de Heer vertrouwen, de geboden onderhouden, dagelijks bidden en de Schriften bestuderen; anderen dienen.

Lichamelijke gezondheid: het woord van wijsheid gehoorzamen, lichaams oefeningen doen, voldoende slaap krijgen, voor goede hygiëne zorgen.

Opleiding: lezen en schrijven leren, beroepsvaardigheden ontwikkelen, 'de beste boeken' bestuderen (LV 88:118).

VRAGEN BEANTWOORDEN

Sommige mensen vragen zich wellicht af of heiligen der laatste dagen voedsel hamsteren. Nee, we slaan ruimschoots op tijd voedsel en schoon water in, lang voordat zich schaarste voordoet, om ons voor te bereiden op tijden dat producten schaars worden of er niet zijn, of wanneer de gezinsfinanciën beperkt zijn. Wie voor noodgevallen voedsel hebben ingeslagen, zullen zich zekerder voelen. Ook zullen ze dan hun familie en vrienden meer kunnen helpen.

Werken: een baan om te kunnen voorzien in de behoeften van zowel onszelf als ons gezin.

Voedselvoorraad: schoon drinkwater opslaan en geleidelijk aan een voedselvoorraad aanleggen van producten die u geregeld eet en vervolgens van producten die lang houdbaar zijn, zoals granen en bonen.

Financiën: tiende en giften betalen, onnodige schulden mijden, geleidelijk aan een financiële reserve opbouwen.

V.L.N.B. - DE WEDERKOMST, GRANT ROMNEY CLAWSON © IRI; FOTO ILLUSTRATIES CRAIG DIMOND, CHRISTINA SMITH, JOHN LUKE EN ROBERT CASEY © IRI; FOTO KERSEN DAVID STOKER © 2008

Kleine en eenvoudige dingen

'Door kleine en eenvoudige dingen worden grote dingen teweeggebracht' (Alma 37:6).

ONVERGETELIJKE LEVENS

Newel K. Whitney (1795–1850)

Onder, linkerinzet: een gegraveerd portret van Newel K. Whitney Onder, rechterinzet: de bovenverdieping van de winkel van Newel K. Whitney in Kirtland (Ohio), waar de school der profeten en kerkelijke bijeenkomsten werden gehouden. Onderaan: Winkel van Whitney

Newel Kimball Whitney is op 5 februari 1795 geboren in Vermont (VS). Hij was een begaafd zakenman en ging een zakenrelatie aan met Sidney Gilbert, die een goede vriend van hem zou worden. In het begin reisden ze veel voor hun zaken. Op een van die zakenreizen ontmoette Newel Elizabeth Ann Smith in Kirtland (Ohio). Newel en Ann waren drie jaar verloofd en trouwden in 1823.

Ze zochten samen naar de waarheid; zo maakten ze een tijdje deel uit van de Campbellieten, die naar eigen zeggen het oude christendom hadden hersteld. Op een avond

baden Newel en Ann 'of God hun wilde laten weten hoe zij de gave van de Heilige Geest konden krijgen'. Ann omschreef het visioen dat ze in antwoord op hun gebed kregen: "De Geest rustte op ons en een wolk overschaduwde ons huis. [. . .] Toen hoorde we een stem uit de wolk komen, zeggende: "Bereid u voor op het woord Gods, want het is op komst."¹

Niet lang na deze gebedsverhooring kwamen er in oktober 1830 zendelingen naar Kirtland. Newel en Ann lieten zich in november dopen. Luttele maanden later stonden Joseph en Emma Smith bij

de Whitney's voor de deur. Toen Joseph Newel bij naam noemde, moest Newel Josephs naam schuldig blijven, waarop Joseph zei: "Ik ben de profet Joseph. U hebt om mijn komst gebeden; wat wilt u van mij?"² De Whitney's verschaften de Smiths een paar weken onderdak en voorzagen hen in september 1832 van een huis.

En Newel voorzag de Smiths niet alleen van onderdak, de kerk mocht ook de bovenverdieping van zijn winkel gebruiken. De kerkleiders hielden vergaderingen in de winkel van Whitney. Ook de school der profeten maakte gebruik van de ruimte boven de winkel.

In december 1831 werd Newel als de tweede bisschop van de kerk geroepen. Later bekleedde hij de functie van kerkelijke penningmeester, uit hoofde waarvan hij de gelden van de kerk beheerde en de kerk schuldenvrij wist te maken. In de herfst van 1838 verhuisden de Whitney's naar Far West (Missouri), waar hij nogmaals als bisschop werd geroepen. Tien jaar later maakten hij en zijn gezin de tocht over de vlakten naar Salt Lake City, waar hij de presiderende bisschop van de kerk werd.

Newel overleed op 24 september 1850 in Salt Lake City aan de gevolgen van ademhalingsproblemen.

NOTEN

1. Elizabeth Ann Whitney, geciteerd in Edward W. Tullidge, *The Women of Mormondom* (1877), 41–42.
2. Joseph Smith, geciteerd in Elizabeth Ann Whitney, 'A Leaf from an Autobiography', *Woman's Exponent*, 15 augustus 1878, p. 51.

Dan Jones (1810–1862)

Er zijn sinds de stichting van de kerk ruim een miljoen leden op zending geroepen, maar Dan Jones was veel meer dan een uit een miljoen. Over deze Welshe zendeling heeft president Gordon B. Hinckley (1910–2008) gezegd: 'Als het om bekeerlingen gaat, moet Dan Jones stellig worden gerekend tot de zes meest productieve zendelingen in de geschiedenis van de kerk.'¹

Maar voor hij er als zendeling op uit trok, werkte Dan na zijn emigratie van Wales naar de Verenigde Staten als kapitein van een stoomboot op de Mississippi, *Maid of Iowa* genaamd, die vele heiligen der laatste dagen naar Nauvoo (Illinois) bracht. Hij trad in 1843 tot de kerk toe en werd een goede vriend van de profeet Joseph Smith.

De zendingen van Dan waren een vervulling van Joseph Smiths laatste opgetekende profetie. Op de avond vóór zijn dood hoorde de profeet Joseph Smith gewerschoten buiten de gevangenis te Carthage, dus verkoos hij op de vloer te slapen. Naast hem lag Dan Jones. De profeet vroeg hem of hij bang was om te sterven. Dan antwoordde: 'Denk je dat die tijd gekomen is? Nu ik weet wat ik weet, is de dood voor mij, denk ik, niet zo afschrikwekkend meer.'

Toen profeteerde Joseph: 'Je zult Wales nog zien, en vóór je dood de zending vervullen die aan je is toegewezen.'²

De belofte van de profeet ging in 1845 in vervulling toen Dan en zijn vrouw, Jane, op zending naar Wales werden geroepen. Dan was een begenadigd spreker en hij gebruikte dat talent om het evangelie met grote overtuiging te prediken. Hij sprak zowel vloeiend Welsh als Engels en naar verluidt sprak hij zo boeiend dat hij de aandacht van zijn publiek in beide talen uren kon vasthouden.

Terwijl Dan in Wales was gaf hij een tijdschrift, brochures en boeken in het Welsh uit. Onder leiding van Dan Jones stichtten de zendelingen 29 gemeenten in Wales en doopten bijna duizend mensen in elk jaar van zijn eerste zending. Hij werd in

1852 op een tweede zending naar Wales geroepen en ondanks toenemende vijandigheid jegens de kerk hebben zich in die vier jaar tweeduizend mensen laten dopen.

Na zijn terugkeer in Utah hielp Dan vele Welshe bekeerlingen met hun emigratie naar de Verenigde Staten. Toen hij op 51-jarige leeftijd stierf, had hij naar schatting vijfduizend mensen naar Utah gehaald.

NOTEN

1. Gordon B. Hinckley, 'De grootste waarde', *De Ster*, maart 1994, p. 8; *Ensign*, september 1993, p. 7.
2. Joseph Smith. In: *History of the Church*, deel 6, p. 601.

V.l.n.r.: Portret van de Welshe zendeling Dan Jones. Een stoomboot nadert de aanlegplaats bij Nauvoo (Illinois), Dan Jones was kapitein op zo'n zelfde boot. Dan Jones helpt Welshe emigranten.

IN KUISHEID EN DEUGD onderwijzen

Matthew O. Richardson

Tweede raadgever
in het algemeen
zondagsschoolpresidium

Ouders kunnen deze zes tips gebruiken om met het hun kinderen over seksuele intimiteit te praten.

Ik ben in de gelegenheid om wereldwijd met jongeren en jongvolwassenen uit alle rangen en standen te spreken. Zo sprak ik een keer met een groep geweldige tieners over deugd, kuisheid en zedelijk leven. Nadat ik ze gezegd had hoezeer ik onder de indruk was van hun opmerkingen, zelfvertrouwen, voorkomen en gedrag, vroeg ik: 'Hoe komt het dat jullie je mening zo helder kunnen verwoorden, overtuigd van jullie gelijk, en dat jullie je zo op je gemak voelen met zo'n gevoelig onderwerp als seksualiteit?' Een jonge vrouw antwoordde onmiddellijk: 'Ik heb ouders die mij onderwijzen.' De anderen knikten instemmend. Deze eenvoudige maar belangrijke ervaring beklemtoont de invloed die ouders op hun kinderen hebben — in het bijzonder bij gespreksonderwerpen als deugd, kuisheid, seksuele intimiteit, en gepaste relaties.

Helaas praten veel ouders niet of niet vaak genoeg met hun kinderen over seksuele zaken. Uit een enquête die ik onlangs onder tweehonderd actieve jonge heiligen der laatste dagen hield bleek dat slechts vijftien procent hun ouders als de voornaamste informatiebron voor seksuele zaken beschouwden. Deze jongeren zeiden dat ze hun kennis over dit belangrijke onderwerp grotendeels van hun vrienden of leeftijdgenoten, het internet, de media, het amusement, schoolboeken,

naaste verwanten of hun kerkleiders kregen.

Natuurlijk is het geen makkelijk onderwerp. Maar ik geloof dat ouders de beste leraars van dergelijke heilige beginselen zijn. De volgende tips zullen u eenvoudige, doeltreffende, permanente beginselen en gewoonten helpen ontwikkelen die doeltreffend onderwijzen en leren bevorderen — in het bijzonder om uw kinderen te leren hoe ze deugdzaam en kuis kunnen zijn.

Onderwijzen en leren dienen vroeg te beginnen. Ouders die hun kinderen doeltreffend onderwijzen in seksuele zaken zijn zich ervan bewust dat de meeste kinderen op een vele jongere leeftijd met dergelijke zaken in aanraking komen dan zij of hun ouders verwachten of wenselijk vinden. Veel kinderen krijgen al rond hun elfde op het internet seksuele onderwerpen onder ogen, soms zelfs jonger. Overal om ons heen, in theaters, bioscopen, sportwedstrijden, reclames en zelfs de sociale media, zien en horen we steeds meer seksueel getinte afbeeldingen en toespelingen.

Sommige ouders vragen zich terecht af: 'Wanneer moet ik met mijn kinderen over seksueel gerelateerde zaken praten?' Het hangt af van de leeftijd en het begripsvermogen van het kind en de specifieke situatie. Ouders zullen geestelijke leiding krijgen als ze het gedrag van hun kinderen biddend en behoedzaam gadeslaan, goed naar hun kinderen luisteren, en de tijd nemen om te overwegen wanneer en waarin ze onderwijzen. Zo herinner ik mij dat mijn zoontje, die toen net vijf was, mij vragen over zijn edele delen begon te stellen. Hoewel hij mij een beetje voor het blok zette, was het duidelijk dat we erover moesten praten. Toen ik nadacht over hoe ik dat ging aanpakken, werd het mij echter duidelijk dat dit *niet* de tijd was om het met mijn zoon over elk seksueel

gerelateerd onderwerp te hebben.

Onderwijzen en leren dienen vaak plaats te vinden. Leren is een proces in plaats van een eenmalige gebeurtenis. Het lijkt erop dat mensen de seksuele voorlichting van kinderen als een eenmalige gebeurtenis zien. Alsof ouders dit onderwerp na één gesprekje achter zich kunnen laten. Dat is niet de meest doeltreffende leermethode. De Heiland maakte duidelijk dat we ‘regel op regel, (...) voorschrift op voorschrift’ (2 Nephi 28:30) leren. We zullen meer succes hebben in ons onderricht als we met onze opgroeiende kinderen over dit onderwerp van gedachten blijven wisselen. Ouders die dit beginsel begrijpen, bereiden zich mentaal, emotioneel en geestelijk voor om met hun kinderen tijdens de kinderjaren en de tienertijd over seksueel gerelateerde zaken te praten.

Doeltreffend onderwijzen en leren hangen af van de band tussen de leraar en de lerende. De meeste ouders praten niet graag met hun kinderen over seksueel gerelateerde

onderwerpen, omdat ze niet weten *wat* ze moeten zeggen. Hoewel dat van belang is, is doeltreffend onderwijzen en leren veel meer dan praten over het onderwerp zelf. In feite is de *wijze* waarop ouders dit onderwerp met hun kinderen bespreken veel belangrijker dan wat ze zeggen. Onderzoek wijst uit dat de ouders die de meeste invloed hebben op hun kinderen in seksuele zaken de ouders zijn die openhartig met hun kinderen communiceren, liefde en zorg uiten, en actief betrokken zijn bij het leven van hun kinderen.¹

De opmerkingen die ik te horen kreeg tijdens mijn informele enquête onder jonge heiligen der laatste dagen kwamen er grotendeels op neer dat ze wilden dat hun ouders vaker en openhartiger over seksueel gerelateerde zaken zouden praten. Deze jongvolwassenen wilden niet alleen dat hun ouders meer betrokken waren, maar ook dat ze *met* hen praten in plaats van *tegen* hen te praten. Ze verlangden naar gesprekken die ‘ongedwongen’, ‘normaal’, ‘aangenaam’ en veel

De ouders die de meeste invloed hebben op hun kinderen in seksuele zaken zijn degenen die openhartig met hun kinderen communiceren, liefde en zorg uiten, en actief betrokken zijn bij het leven van hun kinderen.

minder 'gênant' waren. Dat zou voor ouders een stimulans moeten zijn om benaderbaar en aanspreekbaar te zijn, soepeler te zijn en kalm te blijven als een bepaald onderwerp ter sprake komt, een bepaalde situatie zich voordoet, zelfs als het tijdstip verre van florissant is. Als er iets is waarin ouders zich kunnen verbeteren zodat ze hun kinderen kunnen onderwijzen in zaken die er het meest toe doen, dan is het wel dat ze zich zo gedragen dat hun kinderen het gevoel hebben dat ze in alle rust en veiligheid over alle mogelijke onderwerpen met hen kunnen praten, vooral over de meer intieme zaken.

Onderwijzen en leren zijn het doeltreffendst als het onderwerp relevant en actueel is.

Afhankelijk van onze benadering kan praten over seksuele intimiteit gênant, onrealistisch, onhandig en zelfs prekerig overkomen. Als we het goed willen doen, zullen we moeten beseffen dat de meeste vragen en zorgen van onze kinderen hun oorsprong hebben in wat zij in het dagelijks leven meemaken en zien gebeuren. Als we onze kinderen aandacht schenken, naar ze luisteren en ze gadeslaan, zullen we onderkennen waar we met hen over moeten praten.

Films, mode, rages, televisieprogramma's, reclames of songteksten bieden voldoende gelegenheid om over morele normen te praten. En als we oog hebben voor de relaties en interacties van onze kinderen met anderen, de manier waarop zij en hun leeftijdgenoten zich kleden, hun taalgebruik, hoe belangrijk het andere geslacht voor hen is, alsmede de verschillende interpretaties van kuisheid en de morele normen in de samenleving, zullen zich andere gelegenheden aandienen. Het dagelijks leven zal meer dan voldoende gelegenheid bieden om *met* kinderen over moraal en deugd te praten.

Misschien komt onderwijzen wel het beste tot zijn recht als ouders zelf kuis, fatsoenlijk en deugdzzaam door het leven gaan. Kinderen zullen veel eerder bereid zijn om naar de raad van hun ouders te luisteren als die gebaseerd is op het goede voorbeeld van hun ouders.

Het tegengestelde is ook waar. Zo heeft ouderling

Als we onze kinderen aandacht schenken, naar ze luisteren en ze gadeslaan, zullen we onderkennen waar we met hen over moeten praten.

Robert D. Hales van het Quorum der Twaalf Apostelen gezegd: 'In veel opzichten spreken onze daden luider dan onze woorden. President Brigham Young (1801–1877) heeft verklaard: "We moeten [onze kinderen] een voorbeeld geven om na te volgen. Beseffen we dat? Hoe vaak zien we niet dat ouders van hun kinderen verlangen dat ze gehoorzaam zijn, zich netjes gedragen, aardig zijn, vriendelijk kijken en spreken, vrolijk zijn terwijl ze zelf zo vaak streng zijn en standjes geven! Dat is zo inconsequent en onredelijk!" Onze kinderen merken die tegenstrijdigheden op en vinden dat wellicht een reden om zich op soortgelijke wijze te gedragen.'²

De lerende leert het meest als de leraar zich in begrijpelijke taal uitdrukt. Veel jongeren en jongvolwassenen uiten hun frustraties over de vage bewoordingen en onuitgesproken boodschappen waarin hun ouders en zelfs kerkleiders zich uitlaten, die vaak meer vragen dan antwoorden oproepen, en meer spanning dan verlichting geven. Dat geldt in het bijzonder als er seksuele zaken ter sprake komen.

Toen ik bisschop van een wijk voor alleenstaanden was, is mij vaak de vraag gesteld wat er onder 'vrijen' wordt verstaan. De getrouwe leden in mijn wijk was geleerd dat vrijen verboden is, maar niemand had ze uitgelegd wat dat eigenlijk inhoudt. Het was moeilijk voor ze om zich aan iets te houden wat ze niet begrepen.

President Marion G. Romney (1897–1988), eerste raadgever in het Eerste Presidium, heeft uitgelegd dat het niet genoeg is om op zo'n manier les te geven dat het voor anderen begrijpelijk is, maar dat we altijd zo moeten lesgeven dat niemand het verkeerd kan begrijpen.³ We zullen dus meer succes hebben als we correcte en gepaste termen gebruiken in plaats van vage bewoordingen of zelfs slang. Dat zal het begrip ten goede komen en respect bevorderen.

Overweeg hoe ouderling Richard G. Scott van het Quorum der Twaalf Apostelen doeltreffend sprak over morele beginselen en normen: 'Alle seksuele intimiteit buiten het huwelijk, waarmee ik alle opzettelijke contacten bedoel met andermans intieme lichaamsdelen — of dat nu met of

zonder kleding is — is zonde en is door God verboden. Het is bovendien een overtreding om die emoties opzettelijk bij jezelf op te wekken.⁷⁴

Om doeltreffend te onderwijzen, moeten we er zeker van zijn dat onze leerlingen de boodschap begrijpen. Eenvoudige vragen zoals ‘Beantwoordt dit je vraag?’ of ‘Heb ik dat goed uitgelegd?’ of ‘Heb je nog andere vragen?’ kunnen heel nuttig zijn.

De lerende raakt bekeerd als de leraar de boodschap verbindt aan eeuwige beginselen en normen. In plaats van zich te concentreren op de relevante ‘levensfeiten’ vindt er doeltreffend evangelieonderwijs plaats als we die feiten verbinden met de ‘eeuwige levensfeiten’. Als we het bijvoorbeeld over ons lichaam hebben, kunnen we ingaan op hoe onze liefhebbende hemelse Vader ons lichaam heeft geschapen en hoe we zijn scheppingen met respect en naar zijn verwachting dienen te benaderen.

Hoewel de wereld wegzakt in onzedelijkheid is er hoop voor toekomstige generaties.

Deze hoop is gestoeld op ouders die er de tijd voor nemen om het opkomende geslacht in deugd en kuisheid te onderwijzen. Ouders die hun kinderen deugd en kuisheid willen leren, zullen daar meer over willen lezen en hun onderwijsvaardigheden willen verbeteren. Daardoor zullen ze erachter komen dat ‘de Heer [hen] zal grootmaken als [zij] onderwijzen op de manier die Hij heeft geboden.’ Dit is, per slot van rekening, ‘liefdewerk — een kans om anderen te begeleiden in het juiste gebruik van hun keuzevrijheid, hen tot Christus te leiden en de zegeningen van het eeuwige leven te doen ontvangen.’⁷⁵ ■

NOTEN

1. Zie Bonita F. Stanton en James Burns, ‘Sustaining and Broadening Intervention Effect: Social Norms, Core Values, and Parents’. In: *Reducing Adolescent Risk: Toward an Integrated Approach*, Daniel Romer (red, 2003), pp. 193–200.
2. Robert D. Hales, ‘Onze ouderlijke plicht jegens God en het opkomende geslacht’, *Liahona*, augustus 2010, p. 74.
3. Zie Jacob de Jager, ‘Let There Be No Misunderstanding’, *Ensign*, november 1978, p. 67.
4. Richard G. Scott, ‘Serieuze vragen, serieuze antwoorden’, *Liahona*, september 1997, p. 31.
5. *Onderwijzen – geen grotere roeping* (1999), p. 4.

Misschien komt onderwijzen wel het beste tot zijn recht als ouders zelf kuis, fatsoenlijk en deugdzaam door het leven gaan.

THUIS RECHTSCHAPENHEID leren

Het is voor ouders zowel een plicht als een zegen dat zij hun kinderen kunnen en moeten onderwijzen en oefenen in een rechtschapen levenswijze.

**Ouderling
Delbert L. Stapley
(1896–1978)**

van het Quorum der
Twaalf Apostelen

Delbert L. Stapley is op 11 december 1896 in Arizona (VS) geboren. Hij is op 5 oktober 1950 aangesteld als lid van het Quorum der Twaalf Apostelen en was daarin tot zijn dood op 19 augustus 1978 werkzaam. Deze toespraak is gehouden tijdens een devotional aan de Brigham Young University op 1 februari 1977. Voor de volledige Engelstalige tekst van de toespraak, zie speeches.byu.edu.

Ouders zijn in de gelegenheid om het karakter van hun kleine kinderen te vormen, voordat Satan ze kan verleiden en voordat ze acht worden, op welke leeftijd ze verantwoordelijk voor God worden. [...] De Heer heeft deze waardevolle jaren aan ouders toegestaan, de eerste jaren van het leven van het kind, waarin de kinderen niet verantwoordelijk zijn voor wat ze zeggen en doen. Het is voor ouders zowel een plicht als een zegen dat zij hun kinderen kunnen en moeten onderwijzen en oefenen in een rechtschapen levenswijze.

De beste manier om thuis in rechtschapenheid en godsdienst te onderwijzen is

door het goede voorbeeld te geven. Hopelijk houden ouders hun eigen leven op orde en rein om zo het meeste profijt te hebben van het voorbeeld dat zij aan hun kinderen stellen. [President David O. McKay (1873–1970) heeft verklaard:] ‘Als u geloof in God onderwijst, toon dan zelf geloof in God; als u in gebed wilt onderwijzen, bid dan zelf; [...] als u wilt dat ze matig zijn, zorg dan dat u zelf niet onmatig bent; als u wilt dat uw kind een deugdzzaam leven leidt, een gedisciplineerd leven, een eerzaam leven, geef dan het goede voorbeeld in al deze zaken.’¹ Dan zullen uw leringen veel meer indruk maken op uw kinderen; en met die aanwijzingen van hun ouders kunnen ze zichzelf verdedigen tegen de verleidingen van Satan, die zich tot doel gesteld heeft hen te vernietigen zodra ze de jaren van verantwoordelijkheid bereiken. Ouders hebben de plicht te zijn wat ze willen dat hun kinderen worden met betrekking tot hoffelijkheid, oprechtheid, matigheid en de moed om te allen tijde het goede te doen. Voorbeeld is veel krachtiger dan voorschrift.

Het gezinsleven dient zich te voegen naar de beginselen en de normen van de kerk. Onze manier van zakendoen dient te stroken met onze godsdienst. Kinderen voelen heel goed aan wanneer iemand niet oprecht is. John Milton heeft gezegd dat schijnheiligheid de enige zonde is die alleen door God wordt waargenomen. Maar kinderen zijn gevoelig voor zaken die niet kloppen en ze storen zich aan onoprechtheid en uiterlijke schijn. We weten dat kinderen veel meer beïnvloed worden door wat we doen dan door wat we zeggen. Ouders behoren altijd eerlijk met hun kinderen te zijn, zich aan gedane beloften te houden en altijd de waarheid te

spreken. Het is de consequente ouder die het vertrouwen van zijn kind wint. Als een kind voelt dat u zijn vertrouwen waard bent, zal het u niet beschamen of uw naam onrecht aandoen. [...]

Ouders behoren nooit in het bijzijn van hun kinderen ruzie te maken. Soms ontstaat er een meningsverschil over het straffen van een kind. De ene ouder uit kritiek, de ander is het daar niet mee eens. En daarmee is de saamhorigheid in het gezin, in de ogen van het kind, tot het nulpunt gedaald. Ouders behoren één lijn te trekken in wat ze met een kind willen bereiken; anders zal het verward zijn en verkeerde paden betreden. Richard L. Evans heeft gezegd: 'Verdeeldheid tussen ouders is oneerlijk en verwarrend. Zij verzwakt het fundament van het gezin. Diegenen tot wie een kind zich voor raad wendt, moeten verenigd zijn in de raad die zij geven.'² We weten dat kinderen gevoelig zijn voor de sfeer en gevoelens in het gezin; ze voelen spanningen en meningsverschillen haarfijn aan, die ze niet altijd begrijpen of kunnen uitleggen. [...]

Een kind heeft recht op het gevoel dat het gezin een toevluchtsoord is, een plaats waar het beschermd wordt tegen de gevaren

en het kwaad in de wereld. Eensgezindheid en integriteit zijn noodzakelijk om in die behoefte te kunnen voorzien. Er is geen enkele plek waar echt en blijvend geluk beter verwezenlijkt wordt dan in ons huisgezin. Je kunt het gezinsleven tot een stukje hemel maken. Ik stel me de hemel zelfs voor als de voortzetting van het ideale gezinsleven.³ [...]

Het evangelie dat wij prediken is waar. Christus leeft, God leeft, en er worden boven glorierijke woningen bereid voor al zijn getrouwe en toegewijde kinderen. Plan nu het gezin en het thuis dat u wilt hebben en hoe u in de behoeften van uw kinderen wilt voorzien om ze op het pad van rechtschapenheid te houden dat ze naar het eeuwige leven in een celestiaal thuis leidt. God zegene u, broeders en zusters. Ik denk dat u wel begrijpt dat veel van wat er gezegd is op u slaat. En uw thuis op orde hebben en uw gezin op een heilige manier leiden is heel belangrijk voor de kinderen die uw leven komen verrijken. ■

NOTEN

1. David O. McKay, *Secrets of a Happy Life*, comp. Llewelyn R. McKay (1967), p. 11.
2. *Richard Evans' Quote Book* (1975), p. 23.
3. Zie David O. McKay, *Gospel Ideals* (1953), p. 490.

Een kind heeft recht op het gevoel dat het gezin een toevluchtsoord is, een plaats waar het beschermd wordt tegen de gevaren en het kwaad in de wereld. Eensgezindheid en integriteit zijn noodzakelijk om in die behoefte te kunnen voorzien.

JONGEREN AAN GEESTELIJKE ERVARINGEN HELPEN

Niemand kan jongeren dwingen om geestelijke ervaringen te hebben, maar deze ouders en leidinggevenden ontdekten dat er veel manieren zijn om omstandigheden te creëren die tot geestelijke ervaringen en bekering leiden.

Toen Vjatsjeslaw en Zoja Gulko uit Oekraïne de kerk begonnen te onderzoeken, stond hun 13-jarige dochter niet te springen van blijdschap. Ze weigerde deel te nemen aan de lessen die de zendelingen gaven. Als ze hoorde dat de zendelingen langskwamen, ‘sloot ze demonstratief de deur van haar kamer’, herinnert haar moeder zich.

Broeder en zuster Gulko, die besloten tot de kerk toe te treden, vermoedden dat het hart van hun dochter, Kira, geraakt zou worden als zij de kans kreeg om de Geest te voelen. Daar zuster Gulko een getuigenis had gekregen op een doopdienst waarvoor ze was uitgenodigd, vroeg ze Kira naar *haar* doop te komen — gewoon, om haar nadien te helpen omkleden. Tot zuster Gulko’s verrassing stemde Kira daarmee in.

‘En het gebeurde!’ weet zuster Gulko nog goed. ‘Onze hemelse Vader was op zeer wonderbaarlijke wijze aan het werk.’ Kira *voelde* de Geest en een week na de doop van haar ouders was ze bereid naar de zendelingen te luisteren. Ze begon in het Boek van Mormon te lezen. Een paar weken later zag zuster Gulko een notitieblaadje boven het bureau van Kira hangen, waarop 2 Nephi 2:25 stond. Tweeënhalve maand na hun eigen doop, woonden de Gulko’s de doop van hun dochter bij. Nu, twintig jaar later, is Kira getrouwd. Zij en haar man, Dave, zijn in de tempel verzegeld en brengen hun twee zoons groot in het evangelie. Ze heeft getrouw verschillende kerkfuncties vervuld en is nog steeds actief in de kerk.

Door die ervaring leerde Zoja een belangrijke les die zowel geldt voor ouders die hun hele leven al lid van de kerk zijn als voor pasgedoopte leden zoals Zoja en haar man, en die is dat ouders en leidinggevenden kinderen niet tot het evangelie kunnen dwingen, maar ze *kunnen* ze wel uitnodigen op een plek waar jongeren zelf hun geestelijke ervaringen kunnen hebben. Die ervaringen kunnen tot bekering leiden.

Maar wat is de beste manier om dit soort ervaringen te scheppen? Ouders en

Breng alledaagse voorbeelden in verband met het woord van God en met het leven van onze jongeren.

leidinggevend en uit de hele wereld vertellen wat voor hen heeft gewerkt.

Geef jongeren de kans om te dienen

De wijk Granja Viana in de ring São Paulo-Cotia (Brazilië) had een hoge opkomst onder de jongemannen in de wijk. Maar hun leiders zagen dat sommige jongemannen problemen hadden en met moeite hun priesterschapstaken vervulden.

De bisschop en de jongemannenleiders gingen in overleg en besloten de activiteiten van de jongemannen meer te concentreren op dienen in plaats van op vermaak. Dat leidde ertoe dat de jongemannen minderactieve quorumleden bezochten, met de zendelingen zendingswerk deden en aan huis gebonden leden het avondmaal bedienden. Door die activiteiten waren de jongemannen in de gelegenheid om de beginselen die ze in het seminarie en op zondag leerden in praktijk te brengen (zie 2 Nephi 2:26).

Na verloop van tijd bleek dat 'deze geestelijke activiteiten een groot verschil maakten', meldt een priesterschapsleider.

'We waren verbaasd dat op een bepaalde vastenzondag al onze jongemannen hun getuigenis gaven', zegt hij. 'En velen van hen vertelden in tranen over de goede geest die ze bij die gelegenheden hadden gevoeld. Een jongeman vertelde over de bediening van het avondmaal aan een ouder lid uit onze wijk die al drie jaar bedlegerig is. Zijn vrouw, een gelovige zuster, ontving onze jongemannen met hoopvolle blijdschap. Na de verordening liet ze hun weten hoeveel blijdschap het evangelie haar bracht ondanks de grote problemen waar ze mee kampte. Ze voelden de Geest en beseften hoeveel het evangelie voor mensen betekent. Deze ervaring was zo bijzonder dat ze zich die de komende jaren zullen blijven herinneren, misschien wel hun hele leven.'

Hij merkt op dat hij nooit een dergelijke reactie na een 'voetbalwedstrijd of een leuke activiteitenavond' heeft gezien. Deze ervaring heeft hem geleerd hoe belangrijk het is om de soort ervaringen te bevorderen waarbij jongeren de Geest kunnen voelen.

'Sociale activiteiten zijn belangrijk,' gaat hij verder. 'Maar geestelijke ervaringen zijn van uitermate groot belang voor het getuigenis van onze jongeren.'

Elke zondag in de wijk Rennes, ring Angers (Frankrijk), deelde zuster Delphine Letort, de jongevrouwenpresidente, kaartjes aan de jongevrouwen uit met het verzoek om iets te schrijven aan een jongevrouw die niet is gekomen. De jongevrouwen schreven over de les van die week, wat ze leerden of wat ze inspirerend vonden, maar ook een vriendelijk woordje. Daarna deed zuster Letort of een van haar raadgeefsters de kaartjes op de post.

Gebruik de woorden van profeten uit het heden en het verleden bij uw onderwijs.

De activiteit was eenvoudig maar doeltreffend, zegt ze, niet alleen om de afwezigen te laten weten dat er aan hen gedacht werd, maar ook voor de briefschrijfters om meer aan anderen te denken.

‘Door kleine en eenvoudige dingen worden grote dingen teweeggebracht’, zegt ze (zie Alma 37:6). ‘Dat hebben we zien gebeuren. De jongevrouwen zijn erdoor opgebouwd, en deze ervaring heeft tot grotere getuigenissen geleid.’

Bind jongeren aan Gods woord

Alma onderrichtte dat de prediking van Gods woord een krachtige uitwerking heeft (zie Alma 31:5). David Elmer, een jongemannenleider in Texas (VS) wist dit en wilde de jongemannen aan wie hij leiding gaf op een reis voor scouts een zinvolle ervaring geven die hen zou voorbereiden op de toekomst.

Broeder Elmer bad en overwoog wat hij zou kunnen doen en voelde zich geïnspireerd om een toespraak van ouderling Neil L. Andersen van het Quorum der Twaalf Apostelen in te kijken. Op de reis putte broeder Elmer uit die toespraak, inclusief het verhaal dat ouderling Andersen vertelde over Sidney Going, een professioneel rugbyspeler uit Nieuw-Zeeland, die zijn sportcarrière onderbrak om een zending te vervullen. ‘Je zending is een heilige gelegenheid om anderen tot Christus te brengen en bij te dragen aan de voorbereiding op de wederkomst van de Heiland’, zei ouderling Andersen.¹

De ervaring maakte diepe indruk, zegt broeder Elmer, omdat ik de woorden van een levende profeet gebruikte. Aan het eind van de bijeenkomst schreven alle jongemannen en leiders hun naam op een rugbybal ten teken dat ze op zending zouden gaan en als een tastbaar bewijs van wat ze hadden geleerd en gevoeld. Veel van de vaders en leiders bleven die nacht op om met de jongemannen te praten over hoe hun zending hun leven had beïnvloed.

‘Wij hebben een persoonlijke God; Hij kent zijn jongeren’, zegt broeder Elmer. ‘Hij is Zich bewust van hun leven en problemen, en wat er in die jongens omgaat. Je weet nooit hoe Hij in hun leven aan het werk is. Maar wij leiders bereiden ons voor en zorgen voor de sfeer waarin zij de Geest kunnen voelen. Dat kun je doen door de

Schriften en de woorden van de profeten, maar het is de Heer, niet wij, die hun hart aan het bewerken is.’

Wees consequent

Broeder Elmer zegt dat hij het fijn zou vinden als de jongemannen nog iets bijblijft over de reis: dat hun evangeliestudie consequent was.

‘Ik vond dat het mijn plicht was om hun ervaringen te geven waarin zij de Geest konden voelen. En als ik dat wilde laten gebeuren, moest ik mijn deel van het plan doen’, zegt hij. ‘Ouderling David A. Bednar heeft gesproken over het creëren van geestelijke patronen in ons leven, patronen zoals Schriftstudie, gebed en gezinsavond.² En toen wij die week op reis waren, hielden we ons aan onze geestelijke patronen. We baden in groepsverband. We droegen de jongemannen op ’s ochtends een devotionaal van tien minuten te verzorgen. Hun leiders en vaders deden hetzelfde in de avond.

‘Het punt was dat wij, hoewel we van huis waren en onze activiteiten anders waren dan normaal, ervoor zorgden dat onze geestelijke patronen niet in het gedrang kwamen. De jongemannen zullen zich wel of niet bepaalde lessen herinneren, maar ik hoop dat ze zich het patroon in devotionals,

Wees bedacht op leermomenten in het dagelijks leven.

gebed en Schriftstudie zullen herinneren.’

Ook Myra Bocobo Garcia uit de Filipijnen kent de waarde van consistentie, en ze weet dat die thuis begint. Zuster Garcia en haar man, Edwin, hebben drie zoons en zes dochters in de leeftijd van 8 tot 22 jaar, die allemaal heel veel te doen hebben. Hoewel dat kan betekenen dat heel veel mensen in heel veel verschillende richtingen wegstuiven, werkt het gezin er hard aan om samen de avondmaaltijd te gebruiken.

‘Gezellig samen in de keuken de maaltijd bereiden en samen eten is een van de beste manieren om onze kinderen bijeen te brengen’, zegt zuster Garcia. Ze merkt op dat de maaltijd een tijd is voor verkwikking, om met de anderen te praten, en de zegeningen van de Heer in herinnering te brengen.

Grijp bestaande bezigheden aan om te onderwijzen en te luisteren

Jocelyn Fielden uit Nova Scotia (Canada) zegt dat de belangrijkste les die ze van het

grootbrengen van zes kinderen geleerd heeft, die nu tussen de twintig en dertig zijn, niet alleen verband houdt met rechtstreeks onderwijs, maar ook met ‘een milieu creëren waarin kinderen zelf op zoek gaan naar antwoorden.’

‘Wees niet te snel om al hun keuzes te maken en al hun vragen te beantwoorden’, zegt ze. In plaats daarvan is haar advies om de kinderen ‘op de Schriften of de raad van onze profeet voor leiding en antwoord te wijzen.’ Ze voegt eraan toe: ‘En daarna uiteraard te bespreken wat hun bevindingen zijn.’ Bovendien stelt ze, als ze een vraag van een van haar kinderen krijgt, een wedervraag: ‘Wat denk je dat je zou moeten doen?’

‘Heb er vertrouwen in dat ze de juiste keuzes zullen maken’, zegt ze. ‘Als we onze kinderen zoveel mogelijk leren hoe ze de Geest in hun leven opmerken en hoe dat voelt, zal dat een katalysator voor hen zijn om naar meer geestelijke ervaringen te streven, zodat hun getuigenis van onze hemelse Vader en zijn Zoon, Jezus Christus, versterkt wordt. Het veroorzaakt een sneeuwbaaleffect: hoe meer zij het licht en het aangename gevoel dat de Geest brengt ervaren, hoe meer ze ernaar zullen verlangen en ernaar zullen streven om datgene te doen wat de Geest in hun leven overvloedig maakt.’

Ze laat er geen twijfel over bestaan dat de beginselen die haar het meeste in haar gezinsleven hebben geholpen, de beginselen zijn die de kerkleiders herhaaldelijk prediken. Ze zegt bijvoorbeeld dat onderwijs aan kinderen tijdens de gezinsavond, gezamenlijke Schriftstudie en gezinsgebed kan plaatshebben, maar dat ouders zich onder leiding van de Geest ook bewust moeten zijn van andere leermomenten.³

‘Een wandeling maken, in de auto op weg naar een activiteit, een balletje trappen, samen

Hoe ik trouw aan het evangelie bleef

Tua Rogers

Ik liet mij dopen toen ik twaalf was. Heel lang was ik het enige lid van de kerk in mijn familie. Dat was niet altijd makkelijk, maar gelukkig had ik goede leiders die mij de leerstellingen van het evangelie uitlegden en die leerstellingen gebruikten om verbeteringen in mijn leven aan te brengen. Door mijn besluit om trouw te blijven aan wat ik geloofde, ben ik ongelooflijk gezegend. Veel later zag ik dezelfde zegeningen terug in het leven van mijn familieleden.

De volgende zaken droegen ertoe bij dat ik fier standhield:

- Blijf dicht bij je hemelse Vader door gebed en Schriftstudie. Hij is op de hoogte van van wat er zich in ons leven afspeelt. Door dicht bij Hem te blijven, bleef ik voor ogen houden wie ik was.
- Volg de raad van de kerkleiders op. Ik weet uit ervaring dat we op de raad van de profeten en apostelen kunnen vertrouwen.
- Besef dat het evangelie naleven leidt tot een beter leven nu en een eeuwig leven later. Dat heeft mij geholpen om mij aan de normen te houden en mijn geloof te

behouden. Leiders moedigden mij aan om naar de tempel te gaan, wat mij hielp om mij het eeuwige leven voor te stellen.

- Omring jezelf met goede vrienden die dezelfde normen hebben als jij. Ik ben gezegend met goede vrienden die het mij makkelijk maakten om goede beslissingen te nemen en mijn geloof te behouden.
- Blijf dicht bij je familie. Ik hield van mijn familie en wilde een hele goede band met ze hebben.
- Doe voluit mee. Houd je aan de normen en doe voluit mee aan de programma's van de kerk. Die zullen je helpen om je geloof te sterken en goede keuzes te maken. Goede keuzes maken het leven eenvoudiger en ze maken je leven altijd gelukkiger.

de maaltijd gebruiken, samen een klusje doen, zingen, en samen dienen, dat zijn situaties waar in ons gezin evangelieonderwijs heeft plaatsgevonden', zegt ze. 'Praten over het evangelie gebeurt vaak op natuurlijke wijze als we met iets ander bezig zijn.'

Werk samen aan een gemeenschappelijk doel

Kort na aan de Brigham Young University–Hawaï te zijn afgestudeerd, ging KaYan Danise Mok terug naar huis en werd ze vervolgens als jongevrouwenpresidente geroepen. Terwijl ze zich aanpaste aan haar leven thuis, en haar opleiding en carrière vervolgde, bad ze oprecht voor inspiratie hoe ze de jongevrouwen in de wijk hun getuigenis kon helpen vergroten om hen op de toekomst voor te bereiden.

Op zekere zondag, toen ze een les gaf over het eeuwig perspectief, kreeg zuster Mok de ingeving om met een van de jongevrouwen, die toevallig de enige aanwezige jongevrouw was, het Boek van Mormon te gaan lezen.

'Mijn raadgeefster en ik besloten daar op dat moment om ons ten doel te stellen om samen met die jongevrouw het Boek van Mormon uit te lezen', zegt zuster Mok. 'Ze accepteerde de uitdaging zonder aarzeling aangezien we gezamenlijk aan onze doelstelling zouden werken.'

Sinds die tijd houden zuster Mok, haar raadgeefster en deze jonge vrouw elkaar op Facebook en met sms'jes op de hoogte van hun leesvorderingen en wat ze onder het lezen leren.

Zuster Mok zegt dat ze een opmerkelijke verandering in het leven van deze jongevrouw heeft zien komen, die terug te voeren is op haar Schriftstudie. En omdat zuster Mok de Schriften las in de trein naar haar werk, kreeg zij daar zelf ook de zegeningen van. 'Ik voelde de Geest en ontving antwoorden op mijn gebeden terwijl mijn leven zich ontvouwde', zegt ze.

'Deze ervaring leert mij dat sommige jongeren zich zorgelijk afvragen of ze wel een getuigenis hebben en of ze wel geestelijke ervaringen waardig zijn zoals anderen die hebben', vervolgt ze. 'Door samen te werken laten we ze door onze handelingen zien dat dit werkt en dat we er voor hen zijn om ze stap voor stap te begeleiden.' ■

NOTEN

1. Neil L. Andersen, 'De wereld op de wederkomst voorbereiden', *Liahona*, mei 2011, p. 50.
2. Zie David A. Bednar, 'Thuis ijveriger zijn en meer betrokken', *Liahona*, november 2009, pp. 17–20.
3. Zie bijvoorbeeld Robert D. Hales, 'Onze plicht jegens God: de zending van ouders en leidinggevendenden onder het opkomende geslacht', *Liahona*, mei 2010, pp. 95–98; David A. Bednar, 'Thuis ijveriger zijn en meer betrokken', *Liahona*, november 2009, pp. 17–20.

Ouderling
Paul B. Pieper
van de Zeventig

HET BOEK ALMA: LESSEN VOOR DEZE TIJD

De Nephieten doorstonden de beproevingen van hun tijd en staan als getuige dat de Heer de zegeningen en bescherming zal verschaffen die we nodig hebben om met succes de hindernissen van onze tijd te nemen.

Aan het einde van zijn regering stelde koning Mosiah voor de monarchie te vervangen door een systeem van rechters die door het volk gekozen werden. Het systeem dat hij in gedachten had was gebaseerd op een door God ingestelde wetgeving, die werd uitgevoerd door rechters die door het volk waren gekozen.

Aan dit systeem lag het beginsel van keuzevrijheid ten grondslag — het individu, in plaats van de koning, aanvaardde de verantwoordelijkheid en verantwoording om overeenkomstig de wet te handelen. Omdat 'het niet gebruikelijk [is] dat de stem van het volk iets verlangt in strijd met wat goed is' (Mosiah 29:26) zou dit systeem meer bescherming bieden aan de rechten van het individu en de collectieve rechtvaardigheid van de samenleving.

In reactie op het voorstel van Mosiah begon het volk er 'buitengewoon naar te

verlangen dat eenieder in het gehele land gelijke kansen zou hebben; ja, en eenieder verklaarde zich bereid de verantwoording op zich te nemen voor zijn eigen zonden' (Mosiah 29:38).

Het boek Alma bevat de geschiedenis van het volk in de veertigjarige periode nadat het rechtssysteem door het volk was aanvaard. De laatste hoofdstukken van Alma's kroniek, de hoofdstukken 43–62, beslaan een periode van intense problemen en beproevingen. Gedurende deze korte 19-jarige periode kreeg het volk te maken met binnenlandse politieke perikelen, buitenlandse bedreigingen, en een lange reeks gewapende conflicten.

Tot twee keer toe werd het regeringsstelsel bedreigd door mannen die zichzelf opwierpen als koning en het volk het recht wilden ontzeggen om hun leiders te kiezen en in vrijheid te aanbidden. Tegelijkertijd moest

Ondanks al hun problemen lukte het de rechtschapen Nephtieten om kracht te putten uit het feit dat zij uitgingen van de juiste motieven. Hun enig oogmerk was om 'zichzelf en hun gezinnen en hun landerijen en hun rechten en hun godsdienst te verdedigen.'

het volk zich verdedigen tegen vele aanvallen van de Lamaniëten die erop uit waren de Nephitische regering te vernietigen en de Nephieten in slavernij te brengen.

De economische ontwrichting die deze vele conflicten met zich meebrachten, hoewel die niet met name wordt genoemd, was ongetwijfeld een groot probleem voor het volk. Mormon voelde zich ertoe gedrongen een uitvoerig verslag van deze periode op te nemen in zijn heilige kroniek. Als hij net zo uitvoerig te werk was gegaan voor de rest van de duizendjarige geschiedenis van de Nephieten dan zou het boek minstens vijf keer zo dik zijn geweest!

President Ezra Taft Benson (1899–1994) heeft verklaard:

‘Het Boek van Mormon is [...] voor onze tijd geschreven. De Nephieten hadden het boek niet, noch de Lamaniëten vanouds. Het is voor ons bedoeld. [...] Onder de inspiratie van God, die alles vanaf het begin overziet, vatte [Mormon] eeuwen aan kronieken samen, en koos hij verhalen, toespraken en gebeurtenissen uit die voor ons het nuttigst zouden zijn. [...]

‘We behoren ons voortdurend af te vragen: “Waarom heeft de Heer Mormon (of Moroni of Alma) geïnspireerd om dit in zijn kroniek op te nemen? Wat kan ik daarvan leren om mij in deze tijd te helpen?”¹

Heden ten dage hebben heiligen der laatste dagen overal ter wereld te maken met veel van de problemen waar de Nephieten in deze periode van hun geschiedenis mee kampten, zoals bijvoorbeeld pogingen om leden het recht op aanbidding te ontzeggen, of het recht zich uit te spreken over kwesties die belangrijk zijn voor onze samenleving. Sommige heiligen der laatste dagen hebben de dreiging van buitenlandse aanvallen gevoeld en de gewapende conflicten met legers die hun land en vrijheid wilden vernietigen aan den lijve ondervonden.

Gelukkig waren de Nephieten in staat om deze problemen te overwinnen doordat zij heel veel zwoegden, offers brachten en goddelijke hulp kregen. Er zijn een paar lessen te leren uit hoe zij met succes op hun problemen reageerden, die ons de moed en het inzicht kunnen geven om onze problemen te bestrijden.

1. De juiste verlangens en motieven hebben.

Ondanks al hun problemen lukte het de rechtschappen Nephieten om kracht te putten uit het feit dat zij uitgingen van de juiste motieven. Hun enig oogmerk was ‘om zichzelf en hun gezinnen en hun landerijen en hun land en hun rechten en hun godsdienst te verdedigen’

(Alma 43:47). Zij verlangden hun keuzevrijheid te behouden — het recht om in rechtschapenheid te handelen en rekenschap te geven van hun eigen gedrag — in plaats dat een koning hun dat oplegde. Hun motief was om de gelijkheid onder de wet te handhaven, in het bijzonder hun vrijheid om God te aanbidden en hun kerk te behouden (zie Alma 43:9, 45).

Er zijn en er zullen in samenlevingen altijd krachten zijn die proberen de publieke opinie te manipuleren om macht en rijkdom te krijgen. De verleiding is alom aanwezig om hun motieven over te nemen en het conflict tot een machtsstrijd uit te laten groeien. De wijze van de Heer is om zich altijd te laten leiden door zuivere verlangens en motieven, zoals de Nephieten deden. Daardoor konden zij beschikken over de machten des hemels om hun problemen ‘in de kracht des Heren’ te bestrijden (Alma 46:20; zie ook Alma 60:16; 61:18).

Evenzo moeten wij, als er zich problemen voordoen, voortdurend ons hart toetsen om er zeker van te zijn dat onze verlangens en motieven zuiver zijn en gebaseerd op de beginselen van het evangelie van Jezus Christus. Als we handelen (of anderen aanzetten tot handelen) uit zelfzucht, om voordeel te behalen, of anderen te vernederen, zal het ons ontbreken aan de benodigde hulp waarmee we onze problemen kunnen bestrijden.

2. Vriendelijk en royaal voor de minderbedeelde zijn.

Toen hun voormalige vijand, het volk van Anti-Nephi-Lehi, met vernietiging werd bedreigd, stemden de Nephieten ermee in land aan hen af te staan waar ze een nieuw leven konden opbouwen en waar ze beschermd zouden worden (zie Alma 27:21–22; 43:11–12). Omdat de Anti-Nephi-Lehieten een eed hadden gezworen om nooit meer hun oorlogswapens op te nemen, deden zij in deze kritieke tijd niet mee aan oorlogshandelingen, maar schonken in plaats daarvan ‘een groot deel van hun bezit om [de Nephitische] legers in stand te houden’ (Alma 43:13). Niettemin blijkt nergens uit dat de Nephieten deze immigranten niet met respect en liefde behandelden, hoewel zij een gemakkelijk politiek doelwit moeten zijn geweest voor hen die verdeeldheid wilden stichten.

De menslievendheid waarmee de Nephieten het volk van Ammon, zoals ze zouden worden genoemd, bejegenden, werd beantwoord en zou uiteindelijk leiden tot de formatie van een van de inspirerendste militaire brigades in de geschreven geschiedenis — de tweeduizend jonge

De bereidheid om mild en royaal voor de behoeftigen te zijn was een belangrijke factor in het behoud van de Nephitische natie en gaf hun het recht op hemelse zegeningen in tijd van extreme nood. De menslievenheid waarmee de Nephieten het volk van Ammon bejegenden, kwam hun uiteindelijk zelf ten goede toen ze hulp kregen van de tweeduizend jonge krijgers.

krijgers. De ironie wil dat het juist deze jongemannen waren die de Nephitische samenleving voor vernietiging hebben behoed.

In tijden van binnenlandse onenigheid, buitenlandse aanvallen, en economische moeilijkheden, is er een tendens om negatief te doen over mensen 'die anders zijn dan wij'. En voor we het weten uiten we kritiek op hen en staan we met een oordeel klaar. We twijfelen aan hun loyaliteit aan en waarde voor onze maatschappij en hun invloed op ons economische welzijn. Deze negatieve reacties verhouden zich niet tot de opdracht van de Heiland om onze naasten als onszelf lief te hebben. Ze leiden tot polarisatie, tweestrijd en isolement. Als het volk van Ammon niet welkom was geweest in de Nephitische samenleving had dat wellicht tot verbolgenheid in het opkomende geslacht kunnen leiden. In plaats van tweeduizend trouwe krijgers te produceren, had de nieuwe generatie vervreemd kunnen raken en zich bij de Lamanieten kunnen aansluiten.

De bereidheid om mild en royaal voor de behoeftigen te zijn was een belangrijke factor in het behoud van de Nephitische natie en gaf hun het recht op hemelse zegeningen in tijd van extreme nood. Gods volk heeft die zegeningen nu ook nodig.

3. Naar geïnspireerde leiders luisteren en hen navolgen.

De Heer wist voor welke moeilijkheden de Nephieten kwamen te staan. Daarom liet Hij geïnspireerde leiders opstaan om hen te helpen met hun problemen. Bevelhebber Moroni was een krijger die werd geïnspireerd om borstplaten, armschilden, helmen en dikke kleding te vervaardigen om zijn volk te beschermen (zie Alma 43:19). Het gevolg was dat het de Nephieten in de strijd veel beter verging dan de Lamanieten (zie Alma 43:37–38). Later droeg Moroni het volk op om rond hun steden wallen op te werpen en daarop muren van stammen en palissades te zetten (zie Alma 50:1–3). Die geïnspireerde voorbereidingen behoedden de Nephieten voor vernietiging.

Terwijl Moroni zich voorbereidde op oorlog, predikten Helaman en zijn broeders het woord Gods en spoorden het volk aan rechtschapen te zijn, zodat de Geest des Heren hen kon leiden en beschermen. Door in stoffelijke en geestelijke zaken te luisteren naar de raad van geïnspireerde leiders werden de Nephieten behouden. Alleen als er in het land onenigheden de kop opstaken en het

volk weigerde geïnspireerde waarschuwingen ter harte te nemen, kregen ze met tegenslagen en lijden te maken.

Wij zijn gezegend dat we in een tijd leven waarin de Heer levende profeten, zieners en openbaarders heeft geroepen om ons te waarschuwen voor en voor te bereiden op de problemen van deze tijd. In 1998 heeft president Gordon B. Hinckley (1910–2008) geïnspireerde instructie en waarschuwing aan de leden van de kerk gegeven:

'De tijd is gekomen om ons huis in orde te brengen.

'Zoveel mensen leven op de rand van hun inkomen.

In feite leven sommigen van geleend geld. [...]

'De economie is maar teer. [...] Er zijn voortekenen dat we stormachtig weer voor de boeg hebben waar we maar beter rekening mee kunnen houden.'²

Onlangs sprak ik met iemand die de woorden van president Hinckley en de ingevingen van de Geest hoorde. Hij en zijn vrouw besloten hun beleggingen te verzilveren, hun huis af te betalen en uit hun schulden te komen.

Vandaag de dag is die man zelfredzaam. De economische malaise die volgde derde zijn gezin niet. In feite leidde zijn zelfredzaamheid ertoe dat hij en zijn vrouw op zending konden gaan.

President Thomas S. Monson is in onze tijd opgestaan. Zijn leven en leringen zijn de boodschap die God ons stuurt om ons te beschermen en tot zegen te zijn. In een tijd waarin velen zich zorgen maken om wat ze niet hebben, leert president Monson ons dankbaar te zijn voor de vele zegeningen die de Heer ons gegeven heeft. En in een tijd waarin velen zich concentreren op hun eigen problemen, dringt president Monson er bij ons op aan om iemand de helpende hand te reiken en te redden, onszelf te vergeten ten gunste van anderen. Acht slaan op de boodschap van president Monson zal ons gezin zegenen met geestelijke bescherming en de zegeningen die we in deze tijd nodig hebben.

Ik ben dankbaar dat ik in een tijd leef dat het evangelie is hersteld. Ik ben dankbaar dat de Heer het Boek van Mormon in onze tijd het daglicht heeft laten zien. De Nephieten doorstonden de beproevingen van hun tijd en staan als getuige dat de Heer de zegeningen en bescherming zal verschaffen die we nodig hebben om met succes de hindernissen van onze tijd te nemen. ■

NOTEN

1. Ezra Taft Benson, "The Book of Mormon—Keystone of Our Religion," *Ensign*, november 1986, p. 6.
2. Gordon B. Hinckley, 'Aan de jongens en de mannen', *De Ster*, januari 1999, p. 53.

Door in stoffelijke en geestelijke zaken te luisteren naar de raad van geïnspireerde leiders zoals Moroni, werden de Nephieten behouden. Alleen als er in het land onenigheden de kop opstaken en het volk weigerde geïnspireerde waarschuwingen ter harte te nemen, kregen ze met tegenslagen en lijden te maken.

OVERLEVEN

IN VIJANDELIJK GEBIED

**President
Boyd K. Packer**

President van het Quorum
der Twaalf Apostelen

We vieren het honderdjarig bestaan van het kerkelijke seminarie. Ik zal mijn verhaal beginnen met de tijd dat de hulpmiddelen voor dit programma schaars waren.

Sinds dat bescheiden begin hebben we nu 375.008 seminarieleerlingen in 143 landen met meer dan 38 duizend vrijwilligers en voltijdleerkrachten over de hele wereld. Wij investeren veel in onze jeugd. We kennen jullie waarde en potentieel.

Wijsheid om je te helpen de vijand te bestrijden

Ik spreek als iemand die een groot deel van zijn leven achter zich heeft en die jullie op de toekomst wil voorbereiden.

Jullie groeien op in vijandelijk gebied. Wanneer jullie geestelijk volwassen zijn geworden, zul je begrijpen dat de tegenstander de wereld om ons heen is binnengedrongen. Hij is thuis te vinden, in vermaak en in de media, in de

taal — overal om je heen. In veel gevallen valt zijn aanwezigheid niet op.

Ik ga jullie iets vertellen dat de meeste waarde heeft en waar iedereen naar op zoek is. In de Schriften staat: 'Het beginsel van wijsheid is: verwerf wijsheid', en ik zou willen toevoegen, 'bij alles wat je verwerft: ga [ermee aan de slag!]' (Spreuken 4:7). Ik heb niet zoveel tijd en jullie ook niet. Dus luister goed!

Ik kan me nog goed herinneren dat ik besloot om leerkracht te worden. Tijdens de Tweede Wereldoorlog was ik piloot bij de luchtmacht, ik was toen iets over de twintig. Ik werd op het eilandje Ie Shima geplaatst. Het was een piepklein, verlaten eilandje aan de rand van de uiterste noordpunt van Okinawa.

Op een eenzame zomeravond zat ik op een rots naar de zonsondergang te kijken. Ik begon na te denken over wat ik na de oorlog zou gaan doen als ik het geluk had te overleven. Wat wilde ik worden? Die avond besloot ik dat ik leerkracht wilde worden. Leerkrachten zijn altijd aan het leren, bedacht ik me. Leren is een belangrijk levensdoel.

Ik gaf in 1949 voor het eerst les in Brigham City. Ik had daar seminaries gehad toen ik op de middelbare school zat.

Oorspronkelijk werden er drie seminarie cursussen gegeven: het Oude Testament, het Nieuwe Testament en kerkgeschiedenis. Het was mij een voorrecht om 's ochtends vroeg een extra cursus te mogen geven over het Boek van Mormon. Ik was teruggekeerd van de oorlog met een getuigenis van het Boek van Mormon en een begrip van de werkingen van de Heilige Geest.

De gave van de Heilige Geest zal je beschermen in vijandelijk gebied

Jullie hebben al vaak les gehad over de gave van de Heilige Geest, maar van een les leer je slechts tot op zekere hoogte. Je kunt en moet in feite zelf ontdekken hoe de Heilige Geest een leidende en beschermende invloed op je kan hebben.

Het proces is zowel bij jongemannen als bij jongevrouwen hetzelfde. Je zult je hele leven blijven ontdekken hoe de Heilige Geest bij jou te werk gaat. Als je dat eenmaal zelf ontdekt hebt, kun je in vijandelijk gebied wonen en zul je niet misleid of verwoest worden. Geen enkel lid van

de kerk — en dat betekent ieder van jullie — zal ooit een ernstige fout begaan zonder eerst waarschuwend ingevingen van de Heilige Geest te krijgen.

Soms bega je misschien een fout en zeg je naderhand: 'Ik wist eigenlijk wel dat ik dat beter niet had kunnen doen. Het voelde niet goed.' Of misschien: 'Ik wist dat ik dat eigenlijk *wél* had moeten doen. Maar ik durfde het gewoon niet!' Met die ingevingen probeert de Heilige Geest je de goede kant op te sturen of je voor gevaar te waarschuwen.

Als je wilt dat de communicatielijnen open blijven, moet je bepaalde dingen mijden. Je kunt niet liegen, stelen of onzedelijk gedrag vertonen en tegelijkertijd geen enkele storing in die kanalen krijgen. Ga niet naar gelegenheden waar de geestelijke communicatie verstoord wordt.

Je moet leren putten uit de krachten en leiding die je ter beschikking staan, zodat je die koers kunt volgen, wat er ook gebeurt.

Zet als eerste *gebed* op je takenlijstje. Meestal bid je in stilte. Je kunt in gedachten bidden.

Je kunt altijd rechtstreeks met je hemelse Vader communiceren. Laat je niet door de tegenstander wijsmaken dat er aan de andere kant niemand luistert. Je gebeden worden altijd gehoord. Je staat er nooit alleen voor!

Zorg goed voor je lichaam. Wees rein. 'Weet gij niet, dat gij Gods tempel zijt en dat de Geest Gods in u woont?' (1 Korintiërs 3:16.)

Lees de beloften in afdeling 89 van de Leer en Verbonden zorgvuldig. De belofte van het woord van wijsheid bestaat niet uit volmaakte gezondheid maar uit versterkte innerlijke geestelijke receptoren.

Neem geen tatoeages en andere dingen die je lichaam ontsieren. De mens is naar Gods beeld geschapen.

Uit profetische raad leer je waarheid

Ik wil nu op openhartige wijze over iets anders spreken.

We weten dat ons geslacht in het voorsterfelijk bestaan bepaald is.¹ 'De geest en het lichaam zijn de ziel van de mens' (LV 88:15). De kerkleiders vinden die geslachtskwestie, en alles wat met zedelijkheid te maken heeft, erg belangrijk.

Sommigen van jullie hebben misschien wel eens gevoeld of gehoord dat je met vervelende gevoelens

geboren bent, en dat je je niet schuldig hoeft te voelen als je aan die verleiding toegeeft. De leer zegt ons dat als dat waar zou zijn, je geen keuzevrijheid meer zou hebben. En dat kan niet. Je hebt altijd de keuze om gehoor te geven aan de ingevingen van de Heilige Geest en een zedelijk rein en kuis leven vol deugdzaamheid te leiden.

President Gordon B. Hinckley heeft tijdens een algemene conferentie gezegd: 'De mensen vragen naar ons standpunt inzake de mensen die zichzelf als homo of lesbienne beschouwen. Mijn antwoord is dat wij hen liefhebben als zoon of dochter van God. Zij hebben te kampen met bepaalde krachtige driften die misschien moeilijk in bedwang te houden zijn. De meeste mensen krijgen in hun leven weleens te maken met [verleidingen]. Als zij niet naar die driften handelen, kunnen zij net zo goed vooruitgang maken als alle andere leden van de kerk. Als zij de wet van kuisheid en de zedelijke normen van de kerk overtreden, zijn zij, net als iedereen, onderworpen aan de discipline van de kerk.

'Wij willen [...] hen sterken, hen bijstaan in hun problemen en hen helpen met hun moeilijkheden. Maar wij kunnen niet lijdzaam toezien dat zij zich overgeven aan onzedelijkheid en een zogenaamde homoseksuele huwelijkssituatie aangaan, in stand houden en verdedigen. Zoiets toestaan zou betekenen dat we het gewichtige en heilige fundament van het door God bekrachtigde huwelijk en zijn doel, namelijk het grootbrengen van een gezin, geringschatten'²

President Hinckley sprak in naam van de kerk.

Gebruik je keuzevrijheid om weer op veilig terrein te komen en te blijven

De eerste gave die aan Adam en Eva werd geschonken, was keuzevrijheid: 'Nochtans moogt gij voor uzelf kiezen, want het is u gegeven' (Mozes 3:17).

Jullie hebben diezelfde keuzevrijheid. Wees verstandig, zodat je niet ingaat op een onreine impuls of onheilige verleiding die in je opkomt. Ga gewoon niet te ver. En als je al te ver bent gegaan, kom dan weer terug. 'Onthoud u van alle goddeloosheid' (Moroni 10:32).

Knoei niet met de levensschepende krachten in je lichaam, of dat nu met jezelf, of met iemand van hetzelfde of het andere geslacht is. Dat is de kerkelijke norm en die verandert niet. Wanneer je volwassen wordt, komt de verleiding om onzedelijke dingen uit te proberen of te ontdekken. Doe dat niet!

Waar het om draait, is *discipline* — zelfbeheersing. Het woord *discipline* komt van het woord *discipel* of *volgeling*. Wees een discipel van de Heiland. Dan zul je veilig zijn.

Sommigen van jullie denken misschien: ik heb me al aan zo'n ernstige fout schuldig gemaakt. Het is te laat voor mij. Maar het is nooit te laat.

Jullie hebben thuis en in het seminarie over de verzoening van Jezus Christus geleerd. De verzoening lijkt op een wissel. Schuld en de gevolgen van dat waar je je schuldig over voelt, kunnen erdoor worden uitgewist.

Schuld is geestelijke pijn. Zorg ervoor dat je geen chronische pijn lijdt. Kom ervan af. Breek ermee. Bekeer je en bekeer je zo nodig opnieuw en opnieuw en opnieuw tot jij — niet de vijand — de baas over jezelf bent.

Je krijgt blijvende gemoedsrust door je vaak te bekeren

Het leven is een aaneenschakeling van voorvallen waarbij je kunt vallen en opstaan. Voeg 'mij vaak bekeren' aan je takenlijst toe. Hierdoor zul je die voortdurende gemoedsrust voelen die in de wereld niet te koop is. Begrip van de verzoening is misschien wel de belangrijkste waarheid die je in je jonge jaren leert.

Als je in het gezelschap bevindt van anderen die je neerhalen in plaats van je opbouwen, stap dan op en zoek nieuwe vrienden. Je zult vast wel eens eenzaam en alleen zijn. Misschien is dan wel de belangrijkste vraag: 'Als je alleen bent, bevindt je je dan in goed gezelschap?'

Breken met een slechte gewoonte waarin je verstrikt bent geraakt, kan erg moeilijk zijn. Maar de kracht om dat te doen zit in je. Wanhoop niet. De profeet Joseph Smith heeft verklaard dat 'allen die een lichaam bezitten, macht hebben over hen die dat niet bezitten.'³ Je kunt verleiding weerstaan!

De kans is klein dat je ooit de tegenstander persoonlijk tegenkomt; hij vertoont zichzelf niet op die manier. Maar zelfs als hij persoonlijk naar je toe zou komen en je op de proef zou stellen en verleiden, was jij in het voordeel. Je kunt je keuzevrijheid laten gelden, en dan moet hij je met rust laten.

Doe je voordeel met de zegeningen van het seminarie

Jullie zijn niet gewoon. Jullie zijn erg bijzonder. Jullie zijn uitzonderlijk. Hoe weet ik dat? Ik weet dat doordat

jullie geboren zijn in een tijd en op een plek waar jullie in aanraking zijn gekomen met het evangelie van Jezus Christus, door het onderwijs en de activiteiten bij jullie thuis en in De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Zoals de Heer zelf zei, is het 'de enige ware en levende kerk op het oppervlak der gehele aarde' (LV 1:30).

We kunnen wel andere dingen aan de lijst toevoegen, maar jullie weten best wat je wel en niet moet doen. Jullie weten best het verschil tussen goed en kwaad en hoeven niet in alles geboden te worden.

Verkwansel je jaren in het seminarie niet. Doe je voordeel met het leren van de kerkleer en de leringen van de profeten. Leer wat de meeste waarde heeft. Het zal jezelf en je nageslacht vele generaties lang tot zegen zijn.

Over niet al te lange tijd zul je trouwen en kinderen krijgen. Dat huwelijk moet in de tempel verzegeld worden. We bidden dat jullie uiteindelijk een veilig plekje zullen vinden in een wijk of gemeente.

Ga voorwaarts met hoop en geloof

Wees niet bang voor de toekomst. Ga voorwaarts met hoop en geloof. Houd altijd die hemelse gave van de Heilige Geest in gedachten. Leer van Hem. Leer Hem op te zoeken. Leer ernaar te leven. Leer om altijd in de naam van Jezus Christus te bidden (zie 3 Nephi 18:19–20). De Geest van de Heer zal bij je zijn en je zult gezegend worden.

We hebben groot vertrouwen in jullie.

Ik geef jullie mijn getuigenis — een getuigenis dat ik in mijn jeugd heb gekregen. En jullie zijn niet zo heel anders dan ik. Jullie hebben net zoveel recht op dat getuigenis als wie dan ook. Je zult het krijgen als je ervoor inspant. Ik smee de zegeningen van de Heer over jullie af — de zegeningen van dat getuigenis in jullie leven, om je te leiden naar een gelukkige toekomst. ■

Uit een toespraak, ter ere van het honderdjarig bestaan van het seminarie, op 22 januari 2012.

NOTEN

1. Zie 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld', *Liahona*, november 2010, p. 129; zie ook Mozes 3:5; Abraham 3:22–23.
2. Zie Gordon B. Hinckley, 'Wat vragen de mensen over ons?', *De Ster*, januari 1999, p. 82.
3. *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* (2007), p. 228.

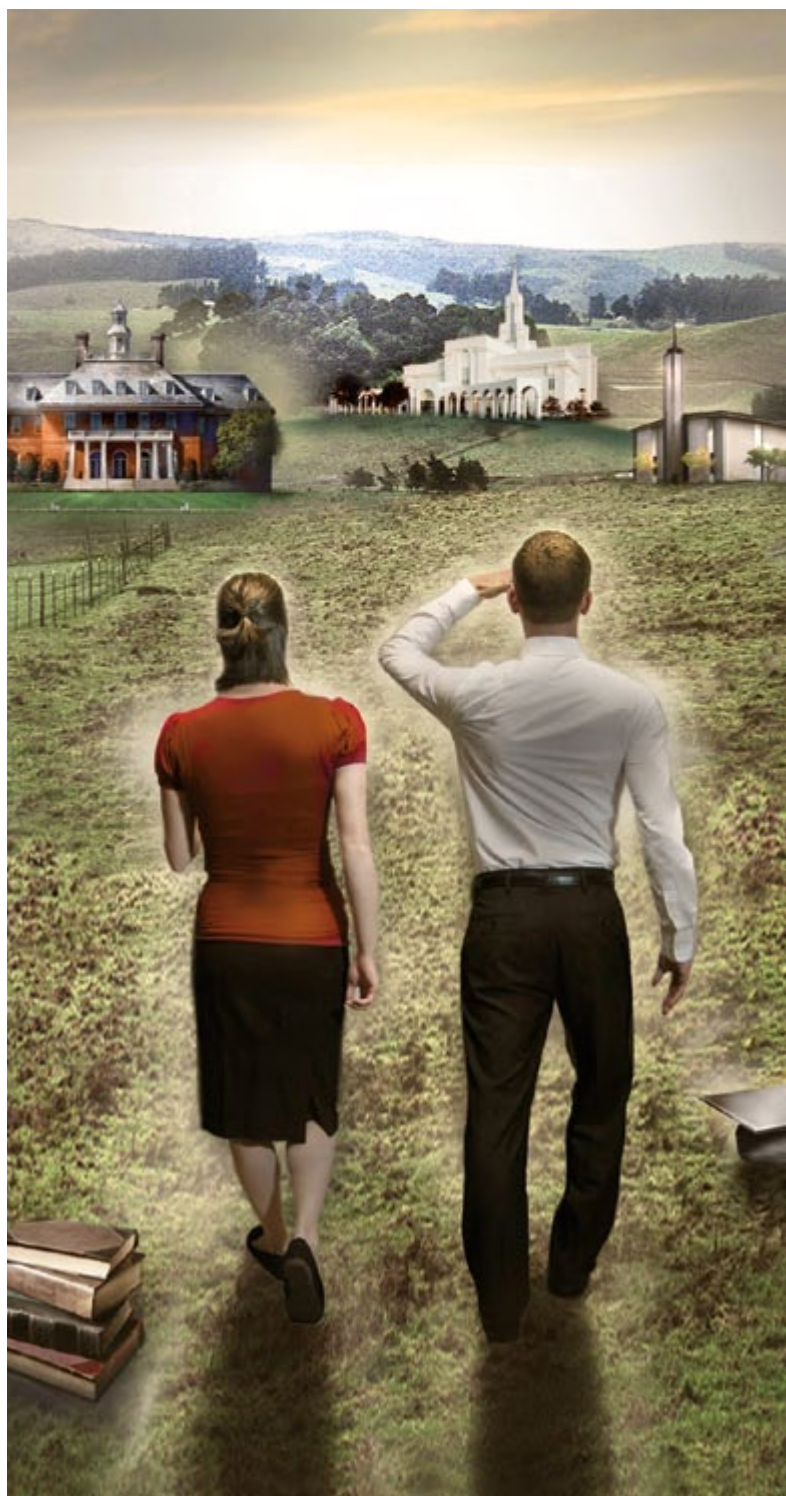

Bekijk de toespraak in zijn geheel

Bekijk of luister de toespraak van president Packer in zijn geheel op seminary.lds.org/history/centennial.

Verkwansel je jaren in het seminarie niet. Doe je voordeel met het leren van de kerkleer en de leringen van de profeten. Leer wat de meeste waarde heeft.

IK BAD OM MOED

Mijn ouders zijn lid van de kerk, maar ze zijn niet erg actief. Dat leidt soms tot frictie, omdat ze van mening zijn dat het gezin vóór al het andere komt — vóór naar de kerk gaan, mijn kerkroeping grootmaken, en meedoen aan activiteiten.

Daar ik in de jeugdwerkleiding zit en in het wijkkoor zing, botsen mijn kerkbijeenkomsten soms met mijn gezinsplichten. Toen ik op zekere dag van plan was naar de uitzending van de algemene conferentie in ons kerkgebouw in Antananarivo te gaan, herinnerde mijn ouders mij eraan dat we visite zouden krijgen.

‘Je zult moeten kiezen tussen je familie en de kerk’, sprak mijn moeder. ‘Of je blijft thuis bij ons en mist de conferentie of je gaat en krijgt straf.’

Ik wilde geen ruzie met mijn moeder hebben, dus hield ik mijn mond. In plaats daarvan ging ik even naar mijn kamer om mijn hemelse Vader te vragen om mij moed en kracht te geven. Ik vroeg Hem ook om mij te laten weten wat ik moest doen. Moest ik thuis bij mijn familie blijven of naar de kerk gaan en naar de profeet gaan luisteren?

Op het moment dat ik amen zei, kon ik de Heilige Geest voelen. Ik voelde hoe de Geest mij moed insprak om mijn moeder te vertellen

hoe belangrijk het voor mij was om naar de profeet te gaan luisteren. Ik voelde dat ik haar moest zeggen dat ik wijze raad zou ontvangen, niet alleen voor nu maar ook voor mijn toekomst.

God kan wonderen tot stand brengen, want Hij verzachtte het hart van mijn ouders, zodat ze mij naar de algemene conferentie lieten gaan zonder mij straf te geven. Dat was een opmerkelijke ervaring in mijn leven. Het bevestigde voor mij de waarheid

van de tekst die zegt: ‘Door de macht van de Heilige Geest kun[nen wij] de waarheid van alle dingen kennen’ (Moroni 10:5).

Ik weet dat als we onze daden baseren op de beginselen van het evangelie en naar de Geest luisteren, we altijd blij zullen zijn met onze keuzes. Deze ervaring sterkte mij in mijn getuigenis dat God er voor ons is en dat de Heilige Geest ons hulp biedt. ■

Fy Tianarivelo (Madagaskar)

Zodra ik amen had gezegd, voelde ik hoe de Geest mij moed insprak om mijn moeder te vertellen hoe belangrijk het voor mij was om naar de profeet te gaan luisteren.

MIJ THUIS VOELEN

Voordat ik lid van de kerk werd, voelde ik mij heel ongelukkig. Na de scheiding van mijn ouders op mijn zevende, ging mijn vader de gevangenis in. Mijn moeder was aan de drank en verloor alles wat haar dierbaar was. Ik kwam in een pleeggezin terecht.

Door dit alles was ik veel eerder volwassen dan mijn leeftijdgenoten. Ik kon gewoon nergens mijn draai vinden en daardoor was ik eigenlijk altijd tegendraads. Toen ik nog heel jong was begon ik te roken en andere dingen te doen die, zo weet ik nu, indruisten tegen het woord van wijsheid. Ik was er zeker van dat het slecht met mij zou aflopen.

Het enige waar ik een goed gevoel van kreeg was anderen helpen — of ik nou met ze schoonmaakte of naar hun levensverhaal luisterde. Ik wilde niets liever dan dat mensen mij aardig vonden en wisten dat ze op mij konden bouwen. Ik ging een keer op vakantie en ontmoette een oudere vrouw die ik besloot te dienen door naar haar te luisteren. Ze was een christin en begon tegen mij over religie te praten.

Ik had nooit echt in God geloofd. Soms als ik met de gedachte speelde dat er *misschien* een God was, gaf ik Hem de schuld voor alle ellende in mijn leven. Maar toen deze vrouw het belang van geloof in God uitlegde, intrigeerde mij dat toch wel. Voordat ik vertrok, zei ze iets wat ik in het bijzonder interessant vond: 'De mormonen houden zich aan Gods geboden.'

Ik had nog nooit van de mormonen gehoord. Toen ik dus thuis kwam ging ik op het internet naar

de mormonen zoeken. Ik kwam op Mormon.org terecht en bestelde een gratis exemplaar van het Boek van Mormon. Twee zendelingen brachten het een paar dagen later langs.

Ik wist niet zeker of ik wel in God kon geloven, maar de zendelingen maakten mij duidelijk dat ik niet alleen in Hem kon geloven, maar dat ik Hem ook kon leren kennen. Toen ik begon te bidden en in het Boek van Mormon begon te lezen, bleek dat ik aan een prachtige reis naar het geluk was begonnen. Ik stopte met roken. Ik gaf God niet langer de schuld van alle ellende en begon Hem te danken voor al het goede in mijn leven. Ik leerde dat zijn Zoon voor mijn zonden had geleden en voor alle pijn die ik ooit had gevoeld. Op 28 oktober 2007 liet ik mij in zijn kerk dopen.

Als ik de verandering van ontgoocheling naar geluk niet zelf had meegemaakt, had ik die niet voor

mogelijk gehouden. Tegenwoordig ben ik blij met mijn functie in het jeugdwerk en ben ik dankbaar dat ik in de gelegenheid was om mijn steentje bij te dragen aan een dienstbetoontproject op een jongvolwassenenconferentie in Polen. Anderen dienen door mijn kerkwerk voegt toe aan het geluk dat mij door het evangelie van Jezus Christus ten deel is gevallen. Alles wat ik nu doe, doe ik met reine liefde vanwege Jezus Christus. Ik geloof dat het leven mooi is, zelfs als niet alles naar wens verloopt. Als we de Heiland volgen, zullen we niet verloren gaan.

De vrouw die ik toen ontmoette had het bij het rechte eind: in God geloven *is* van essentieel belang. We kunnen onze weg in deze wereld niet bewandelen als we Hem niet kennen. Ik ben dankbaar dat ik eindelijk ergens ben waar ik mij thuis voel. ■
Dorota Musial (Polen)

Ze zei iets wat ik in het bijzonder interessant vond: 'De mormonen houden zich aan Gods geboden.'

VERTEL ONS OVER JE KERK

Op weg naar mijn broer had ik een zitplaats achterin het vliegtuig, waar de stewardessen zitten. De twee rijen stoelen daar staan tegenover elkaar opgesteld.

Ik stelde mij voor aan de mensen die daar ook zaten en ik liet uit mijn mond vallen dat ik aan de Brigham Young University zou gaan studeren. De man die schuin tegenover mij zat, zei dat zijn dochter een goede vriend had die net op voltijdzending was vertrokken. Zijn dochter wist het een en ander over de kerk, maar hij wist er bijna niets van. De stewardess zei meteen dat ze niet tot 'die kerk' wilde behoren, omdat ze vrouwen bena-deelden. De man zei dat hij dat ook had gehoord — dat de vrouwen in de kerk niet voor vol werden aangezien, dat ze het priesterschap niet konden dragen of vergaderingen voorzitten en dat de mannen de boventoon in de kerk voerden.

Toen wendde hij zich tot mij en vroeg: 'Hoe denk jij daarover?' Alle zeven anderen keken mij met vragende blik aan.

Mijn hart klopte in mijn keel. Als kind had ik de geloofsartikelen uit mijn hoofd geleerd voor situaties zoals deze, en als tiener en jongvolwassene had ik geleerd hoe ik van Joseph Smiths visioen en het Boek van Mormon kon getuigen. Maar ik had niet het flauwste vermoeden hoe ik de vraag van deze man moest beantwoorden. Ik bad in stilte om hulp.

Toen zei ik de eerste woorden die in mijn gedachten kwamen: 'U hebt waarschijnlijk nog nooit van de ZHV gehoord.' De uitdrukking op hun

gezicht zeiden mij dat dat zo was.

'De priesterschap functioneert in combinatie met de vrouwen, die allen lid zijn van de ZHV', legde ik uit. 'Aan het hoofd van de ZHV staat een vrouw, die leiding geeft aan de activiteiten van de vrouwen in de kerk wereldwijd. De vrouwen hebben tot taak zorg en liefde in het leven van de leden te brengen en in het bijzonder in hun gezin.'

De mensen om mij heen luisterden aandachtig.

'We leven in een rare tijd, waarin sommige vrouwen willen dat vrouwen doen en denken als mannen. Maar wij geloven dat God man en vrouw verschillende taken heeft toegewezen. We verwachten van

vrouwen dat ze leiding geven aan vrouwen. En dat ze in hun gezin samen met hun man leiden. De mannen zoeken onze steun op die gebieden. Er is een rechtschapen evenwicht. Daardoor zijn onze kerkorganisaties en onze gezinnen succesvol. En we geloven echt dat de man niets is zonder de vrouw, noch de vrouw iets zonder de man in de Heer (zie 1 Korintiërs 11:11). We geloven dat we zonder elkaar niet compleet zijn. We geloven niet dat we geschapen zijn om met elkaar te wedijveren, maar om elkaar aan te vullen.'

Toen ik dat gezegd had, voelde ik mij gezegend. Ik wist dat wat ik gezegd had van de Geest kwam. Ieder leek vrede te hebben met mijn

Ik zei de eerste woorden die in mijn gedachten kwamen: 'U hebt waarschijnlijk nog nooit van de ZHV gehoord.'

uitleg. Toen zij de man: 'Vertel ons wat meer over je kerk.'

In de daaropvolgende twee uur had ik tot mijn genoegen de kans om de herstelling te bespreken, vragen te beantwoorden en mijn getuigenis te geven van het evangelie dat ik liefheb. ■

Shauna Moore (Virginia, VS)

MOEST IK GAAN WERKEN OF NAAR DE KERK GAAN?

Mijn vrouw en ik zijn in 1981 in de Tokiotempel getrouwd. Na ons huwelijk ging het leven niet van een leien dakje. Ik was dankbaar dat ik werk had, maar we konden met moeite aan onze financiële verplichtingen voldoen. We vroegen onze hemelse Vader om hulp en deden het al het mogelijke om de eindjes aan elkaar te knopen en onze tiende te betalen. We wisten dat de Heer ons zou helpen als we op Hem vertrouwden.

In een en dezelfde week maakte zowel mijn vrouw als een goede vriend mij attent op een advertentie in de krant. Het ging om een voltijdbaan als docent Engels.

Ik stuurde mijn curriculum vitae naar het bedrijf en werd uitgenodigd voor een gesprek. Aan het eind van het

sollicitatiegesprek zei de man die het gesprek leidde: 'Er staat in uw cv dat u als zending vrijwilligerswerk hebt gedaan voor De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Dat houdt dus in dat u op zondag naar de kerk gaat, klopt dat? Als u moest kiezen tussen naar de kerk gaan of werken op zondag, welke zou u dan kiezen?'

Het was een moeilijke vraag omdat ik een betere baan nodig had. Maar na erover nagedacht te hebben, antwoordde ik: 'Ik zou naar de kerk gaan.'

Met een vage glimlach zei de man: 'O, juist ja.' Toen beëindigde hij het gesprek met de belofte dat het bedrijf die avond nog tot een keuze zou komen en dat ik mocht bellen voor de uitslag. Toen ik de kamer verliet, dacht ik dat ik het wel kon schudden.

Toen het avond was geworden en het tijd werd om te bellen, draaide ik het nummer van het bedrijf met lood in mijn schoenen.

'Is er al iets bekend over de uitslag van mijn sollicitatiegesprek?', vroeg ik de secretaresse. 'Ik geloof niet dat ik het gered heb, hè?'

'Ik wist niet wat ik hoorde, maar was blij met haar antwoord.'

'Wij bieden u de baan aan', zei ze.

Ongeveer een maand later kwam ik erachter waarom ik de baan had gekregen. De secretaresse legde uit dat de man met wie ik het sollicitatiegesprek had gehad naast twee zendingen van de kerk woonde. Hij had de zendingen vaak op de fiets zien wegrijden om zendingswerk te gaan doen.

'Hij geloofde dat u, omdat u tot

De man die het gesprek leidde vroeg mij: 'Als u moest kiezen tussen naar de kerk gaan of werken op zondag, welke zou u dan kiezen?'

dezelfde kerk behoort, net zo hard zult werken als die zendingen voor hun kerk werkten', zei ze. 'U boft maar.'

Sindsdien hebben we het thuis altijd kunnen rooien.

En telkens als ik aan die prachtige ervaring denk, krijg ik kracht en moed. Ik weet dat God vaak andere mensen gebruikt om zijn kinderen te helpen. Ik kan mijn dankbaarheid jegens mijn vrouw en mijn vriend niet voldoende onder woorden brengen dat zij die advertentie onder mij aandacht hebben gebracht, en jegens die hardwerkende zendingen en hun uitstekende voorbeeld, en jegens onze genadige, liefdevolle, zorgzame hemelse Vader, die de wonderbaarlijke macht heeft om ons ervaringen voor ons welzijn te geven. ■
Kenya Ishii (Japan)

Kuisheid

IN EEN ONKUISE WERELD

De redactie van de Liahona had onlangs een gesprek met een groep jongvolwassenen uit verschillende landen over de uitdagingen en zegeningen van kuisheid in een wereld die daar niets mee op heeft en er zelfs de spot mee drijft. Hun eerlijke en openhartige discussie was dermate inspirerend en verheffend dat we hopen dat jij in hun antwoorden ook iets ontdekt wat jou helpt om de heiligheid van het huwelijk en de lichamelijke intimiteit te waarderen.

Welke evangelielingen stimuleren jou om seksueel rein te blijven nu zoveel mensen onzedelijk gedrag normaal vinden?

Martin Isaksen (Noorwegen):

In de Schriften staat heel duidelijk dat God wil dat we kuis zijn. Dat is voor mij genoeg.

Lizzie Jenkins (Californië, VS):

Kuisheid is iets waarvoor je kiest. Je houdt je eraan. Het is een manier van leven.

Liz West (Engeland): Weten wie je bent, beseffen dat het leven meer is dan het hier en nu, en langer duurt dan die ene nacht helpt mij enorm. Het heilsplan — hoewel ik het als tiener niet helemaal in detail had kunnen uitleggen — is heel nuttig. Het denkbeeld van een eeuwig huwelijk is geweldig! Als mensen dat begrijpen, beseffen ze hoe ongelooflijk het is dat God ons hier in gezinnen

geplaatst heeft en ons geboden heeft gegeven, zodat we niet alleen veilig maar ook gelukkig zijn. Ik leef die beginselen na en praat er met mijn vrienden over. Ik zeg dan: 'Ik drink niet' of 'Ik ga niet naar dat feestje' of 'Dat doe ik niet', en dat respecteren ze. En uiteindelijk nemen ze het zelfs voor me op. Waar ik veel kracht uit put is dat ik een kind van God ben en dat mijn hemelse Vader weet wie ik ben en heel veel om mij geeft.

Anna (Any) Vlasova (Rusland):

Wat mij helpt is de gedachte dat ik deel uitmaak van een eeuwige familie. Ik heb God lief en eerbiedig Hem en ik wil niet dat Hij Zich schaamt voor de keuzes die ik maak.

Kaylie Whitemore (Florida, VS): Het is absoluut zo dat mijn begrip van de heiligheid van het gezin mij gesterkt heeft in mijn voor-nemen om de wet van kuisheid na te

leven. Ook moet je je realiseren dat er negatieve gevolgen kleven aan het overtreden van geboden die ik liever niet wil meemaken.

Falande (Fae) Thomas (Haiti):

Ik heb echt goed nagedacht over wat men zegt: 'Waarom zou je wachten als je het nu al kunt hebben?' Maar ik vraag mij af hoelang dat soort geluk standhoudt. Ik houd mij liever aan de wet van kuisheid, zodat ik mijn gemoedsrust behoud.

Hippolyte (Hip) Kouadio

(Ivoorkust): Eén ding dat mij helpt is de gezinsproclamatie: 'Wij [...] verklaren ook dat God geboden heeft dat het heilige voortplantingsvermogen alleen gebruikt mag worden tussen een man en een vrouw die wettig met elkaar gehuwd zijn.'¹

Een ander ding dat helpt is hoe de algemene autoriteiten kuisheid aan ons uitleggen. Zij waarschuwen ons hoe onzedelijkheid begint en leren ons dat als we ons lichaam onteren, we onze ziel onteren. Ouderling Jeffrey R. Holland heeft gezegd dat de Heiland de losprijs heeft voldaan zodat wij eens een volmaakt lichaam hebben. Wij kunnen Hem laten zien dat we daar dankbaar voor zijn door ons lichaam rein te houden.²

Liz: Ik had op mijn vijftiende eens een heel openhartig gesprek

'De Heiland heeft de losprijs voldaan zodat wij eens een herrezen lichaam kunnen hebben. Wij kunnen Hem laten zien dat we daar dankbaar voor zijn door ons lichaam rein te houden.'

met iemand. We spraken over mijn keuze om geen seks vóór het huwelijk te hebben, en ik weet nog dat ze zei: 'Ja, maar als het nou toch gewoon gebeurt? Wat als je op een avond nou gewoon ...?' Maar ik wist dat de keuze aan mij was. Niets gebeurt 'gewoon'.

Ik vind het verbluffend dat onze hemelse Vader ons keuzevrijheid en geboden heeft gegeven om ons vrij te maken en dat Satan er alles aan doet om ons te binden en te beperken. Toen mijn vriendin het had over dat er iets zou kunnen 'gebeuren', doelde ze op feestjes waar gedronken wordt en waar men daarna apart gaat. Ik zorg ervoor dat ik niet in dergelijke situaties terechtkom. De keuze moet niet op het laatste moment gemaakt worden, wanneer je voor het blok wordt gezet. Die keuze moet je veel eerder maken, als je jezelf afvraagt of je wel naar het feestje moet gaan.

Heel veel mensen die niet eerst nadenken over de gevolgen doen later wat hen het beste uitkomt. Maar als je zegt: 'Ik wil dit en dit bereiken, daaruit volgt dat ik deze keuzes maak', bespaar je jezelf heel wat moeilijkheden.

Je had het net over keuzevrijheid en geboden. Zijn verbonden — doopverbonden of tempelverbonden — ook een goede steun om de normen na te leven?

Fae: Ik denk wel eens aan hoe het was voordat ik mij liet dopen en hoe mijn leven, nu ik verbonden heb gesloten, zoveel meer zin heeft gekregen. Het is verbazingwekkend dat we dankzij de verzoening vergiffenis kunnen ontvangen. Als ik aan mijn

verbonden denk, denk ik na over hoe ik mij kan bekeren, een beter mens kan worden, en vooruitgang kan blijven maken.

Anya: Vooral in de tempel zie je een eeuwig perspectief. Door de tempel ga je nadenken over je eigen eeuwigheid, denk je verder dan het nu. Daardoor maak je verstandiger keuzes.

Lizzie: Vaak denken we dat intimiteit slecht is, maar dat is niet zo. Zij moet alleen bekrachtigd worden door het juiste gezag, op de juiste tijd, en met de juiste persoon. Daar draaien onze verbonden om. Je verbindt je tot bepaalde zaken. Dan zeg je: 'Ben ik wel klaar voor deze stap in mijn leven.' Verbonden helpen mij, omdat ik weet dat ik de dingen in de juiste volgorde doe. En ik weet dat ik, als ik doe wat onze hemelse Vader wil, gelukkiger ben.

Jonathan Tomasini (Frankrijk): Ik zou niet trouw aan mijzelf zijn en niet trouw aan God zijn als ik mijn verbonden verbreek. Het huwelijksverbond betekent voor mij dat ik mijn toekomstige vrouw laat zien dat ik zelfbeheersing heb, mijzelf heb voorbereid om een goede echtgenoot zijn, en mijzelf rein heb gehouden.

Veel mensen zijn van mening, en zij komen met, naar het lijkt, overtuigende en doorslaggevende argumenten, dat de wet van kuisheid uit de tijd is. Welke argumenten ben jij tegengekomen en hoe heb je de mensen die jouw normen aanvechten van repliek gediend?

Lizzie: In mijn laatste schooljaar in het voortgezet onderwijs kregen we zogenaamd 'advies' van een docent.

DE NORM EN DE SLEUTEL

'De norm blijft onthouding vóór het huwelijk en volkomen trouw in het huwelijk. Al vallen wij helemaal uit de toon, al vindt men onze normen volkomen onbelangrijk, al geven de anderen allemaal toe, wij doen dat niet, wij kunnen niet toegeven. [...]

'Je hebt de gave van de Heilige Geest ontvangen. Je zult goedkeurende influisteringen of waarschuwingen krijgen als je beslissingen moet nemen. De Heilige Geest kan je het kwade helpen ontlopen en je terugbrengen als je bent afgedwaald en de weg kwijt bent. Vergeet nooit dat jullie zoons en dochters van God zijn. Satan kan je niet voor eeuwig gevangen zetten. Je hebt altijd nog de sleutel van bekering om de gevangenisdeur te ontsluiten.'

President Boyd K. Packer, president van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'Het waarheidsvaandel is opgericht', Liahona, november 2003, p. 26.

Ze was jong getrouwd en haar huwelijk was op de klippen gelopen. Waar dat advies op neerkwam was dat er 'veel vissen in de zee zwommen.' Wat ze bedoelde was dat we alles een keertje moesten proberen en dat daar heel veel kandidaten voor zijn. Ik was geschokt dat een docent zoiets kon zeggen. Sinds die tijd zeg ik tegen mijzelf: ja, er zijn veel mensen, maar ik heb niet veel mensen nodig!

Jonathan: Iemand die ik ken zei dat ze in een relatie eerst wil kijken of ze op seksueel gebied wel bij haar partner past. Ze gaf als voorbeeld een knul die ze graag mocht, maar nadat ze intiem waren geweest, had ze niet het gevoel dat ze bij elkaar pasten. Ze verbrak de relatie. Ze gebruikte die ervaring als argument en ze bracht het met heel veel overtuiging. Ik heb haar uitgelegd dat ik geloof dat je elkaar op andere vlakken heel goed kunt leren kennen. En als je je daarbij aan de wet van kuisheid houdt, zal het vertrouwen in elkaar groeien en zul je beter bij elkaar passen.

Any: Het meest gebruikte argument dat mij bekend is, is dat seks geoorloofd is als twee mensen van elkaar houden; dat het dan een uiting van liefde is.

Martin: Als iemand met 'We houden van elkaar' komt aanzetten, moet ik altijd denken aan iets wat president Spencer W. Kimball heeft gezegd. Hij zei dat het vaak zo is dat er lust in het spel is terwijl men denkt van elkaar te houden.³ Dat geldt voor veel mensen die seks vóór het huwelijk hebben: het is lust hoewel ze denken dat ze van elkaar houden. Als ze werkelijk van elkaar hielden, zouden ze meer

respect voor elkaar hebben, elkaar meer steunen, en begrijpen dat seks vóór het huwelijk niet kan. En voor mij is seks vóór het huwelijk een teken dat je elkaar eigenlijk niet in die mate steunt als je denkt dat je doet. Want als je nu niet in staat bent om elkaar te steunen in het naleven van de normen, hoeveel zul je elkaar dan later steunen?

Kaylie: Sommige mensen die niet in God geloven, zijn van mening dat de Bijbel en de wet van kuisheid uit de tijd zijn. Ik had een paar vriendinnen op school die eigenlijk atheïstisch of agnostisch waren. En ik had een vriendin die niet echt geloofde in wat haar kerk verkondigde. Ze deed gewoon waar ze zin in had en wat zij dacht dat goed voor haar was. Lichamelijke intimiteit gaf haar, vanuit haar standpunt bezien, veel genot, en alles wat dat genot in de weg stond was wat haar betreft ongewenst.

Ik denk dat ze verrast was dat ik in de Bijbel en Gods geboden geloofde. Ik probeerde haar duidelijk te maken dat ik de geboden niet als beperkingen zie. Ik leef ze na omdat ik er gelukkiger van word. Hoewel ze het niet met mij eens was, respecteerde ze mijn standpunt en we zijn goede vrienden gebleven.

Liz: Al deze argumenten kunnen met eenvoudige evangeliebeginselen worden ontzenuwd. Als je gelooft dat God bestaat, als je gelooft dat er een plan aan dit leven ten grondslag ligt, als je gelooft dat je verantwoordelijk voor jezelf bent, als je gelooft dat er iemand is die van je houdt en om je geeft, en als je gelooft dat je waardevol bent omdat je een kind

van God bent — dan zul je jezelf veel eerder de moeite waard vinden en je lichaam respecteren. Als mensen deze beginselen niet kennen of er niet in geloven, laten ze hun eigenwaarde afhangen van andere mensen en zaken.

Welke invloeden of voorbeelden hebben je ertoe gebracht de wet van kuisheid na te leven?

Hip: Ik had een kamergenoot die verloofd was. Op zekere dag spraken we over zijn aanstaande huwelijk en iemand vroeg: ‘Welke afspraken hebben jullie gemaakt die jullie relatie hecht zullen houden?’ Zijn antwoord was: ‘Het niet naleven van de wet van kuisheid zou onze relatie kunnen verwoesten. Daarom hebben we besloten dat we niets doen wat we ook niet zouden doen in het bijzijn

‘Ik zie de geboden niet als beperkingen; ik leef ze na omdat ik er gelukkiger van word.’

van de bisschop of onze ouders.’ Dat heeft grote indruk op mij gemaakt.

Jonathan: Nu dat ik jongvolwassen ben, is het voor mij makkelijker om naar de profeten te luisteren en na te denken over wat onze kerkleiders zeggen. Vóór die tijd rust er, denk ik, veel verantwoordelijkheid op de schouders van ouders en familie. De kerk kan veel informatie en heel veel goede dingen verstrekken, maar het voorbeeld van mijn familie deed mij beseffen dat het evangelie goed is en dat het ons gelukkig maakt.

Liz: Toen ik opgroeide woonde het dichtstbijzijnde kerklid van mijn leeftijd anderhalf uur bij mij vandaan, dus was ik het enige lid op school. Maar iets wat ik echt waardeerde was dat hoewel ik de enige was, mijn leidsters altijd naar de activiteiten-avond kwamen; ze kwamen altijd naar het seminarie; ze kwamen mij altijd lesgeven — elke keer weer. Ik heb ze nooit horen zeggen: ‘Tja, er is maar één leerling, dus we hebben maar geen les vandaag.’ Ik zal zeker veel geleerd hebben, maar wat ik mij het meest herinner is dat ze er altijd waren. En omdat ze er waren kreeg ik de kans om de Geest te voelen.

Ik denk dat we nooit dankbaar genoeg voor de gave van de Heilige Geest kunnen zijn. Kijk, hoewel ik mijn ouders had, en mijn familie en mijn leidsters, stond ik er op school toch mooi alleen voor. Maar ik had wel de Geest bij mij. En de Geest bij je te hebben, is voor iemand een geweldige stimulans om de wet van kuisheid na te leven.

Lizzie: Wat mij enorm geholpen heeft, was voor mijzelf een getuigenis

krijgen. Als je niet goed in het evangelie geworteld bent, is het heel eenvoudig om een ander pad te kiezen. Maar als je eraan werkt om een solide evangelisch fundament te krijgen, valt alles op zijn juiste plek.

Hip: Als je lichamelijk sterk wil worden, doe je lichamelijke oefeningen, en dan word je sterk. Als we dat toepassen op het geestelijke, moeten we geestelijke oefeningen doen. En er zijn heel wat geestelijke oefeningen die we kunnen doen, zoals in de Schriften lezen en al het nodige doen om de Geest bij ons te hebben. We moeten ook rechtschapen doelen stellen en aan die doelen werken. Maar die doelen kunnen we niet alleen bereiken. Daar hebben we de hulp van de Heer voor nodig. Van Hem krijgen we de kracht en de Geest om onze gebreken te overwinnen. Dan kunnen we gehoor geven aan het verzoek van president Thomas S. Monson:

‘Laat je hartstochten niet je dromen vernietigen. Weersta verleiding.

Denk aan deze woorden uit het Boek van Mormon: “Goddeloosheid heeft nooit geluk betekend.”⁴ ■

NOTEN

1. ‘Het gezin: een proclamatie aan de wereld’, *Liahona*, november 2010, p. 129.
2. Zie Jeffrey R. Holland, ‘Of Souls, Symbols, and Sacraments’. In: *Brigham Young University 1987–1988 Devotional and Fireside Speeches* (1988), pp. 77–79.
3. ‘Tijdens het uur van de zonde wordt zuivere liefde de ene deur uitgewerkt, terwijl lust door de andere deur naar binnen sluip. Genegenheid wordt dan vervangen door het verlangen van het vlees en onbeheerste lust. De leer die de duivel zo graag wil vestigen, wordt aanvaard, namelijk, dat ongeoorloofde seksuele relaties gerechtvaardigd zijn.’ (*Teachings of Spencer W. Kimball*, Edward L. Kimball [1982, red], p. 279.)
4. President Thomas S. Monson, ‘Weest een voorbeeld’, *Liahona*, mei 2005, p. 113.

‘Wat houdt het in om het priesterschap van God te eren?’

Het priesterschap is de macht waardoor onze hemelse Vader en Jezus Christus hun werk verrichten. Het is de grootste macht op aarde. Door het priesterschap worden verordeningen verricht, zegens ontvangen, tempelwerk gedaan, het evangelie gepredikt en wonderen verricht.

Priesterschapsdragers vertegenwoordigen de Heiland, dus zij eren het priesterschap door te doen wat de Heiland zou doen als Hij hier was. Zij eren het priesterschap door het waardig te zijn. Zij eren het priesterschap door hun kleding, gedrag, woorden, dienstverlening en zelfs gedachten.

Jongevrouwen kunnen ook het priesterschap eren door hun doopverbonden na te leven en eerbiedig deel te nemen aan priesterschapsverordeningen zoals het avondmaal en tempelwerk. Ze kunnen hun vader, broers en andere priesterschapsdragers aanmoedigen om de geboden na te leven en hun priesterschapstaken te verrichten.

Wij kunnen allemaal het priesterschap eren door trouw onze taken te vervullen, respect te hebben voor de priesterschapsdragers, voor het werk dat zij verrichten en voor de verordeningen en verbonden die wij dankzij het priesterschap ontvangen.

Als vertegenwoordiger van God optreden

Als we gaan begrijpen hoe geweldig het is dat God ons die gave heeft gegeven, wordt het eren van het priesterschap eenvoudig: met dankbaarheid en respect handelen ten opzichte van de macht die we hebben ontvangen. Vraag jezelf af: als iedereen om me heen zou weten dat ik het priesterschap van God droeg, zouden ze dan een betere of slechtere indruk van Hem krijgen? Daar gaat het eren van het priesterschap om — je realiseren dat je een vertegenwoordiger van God bent en je best doet

om zo te handelen dat je respect toont voor het vertrouwen dat Hij in je stelt.

Mason R. (19), Colorado (VS)

Wees deugdzaam

Als jongevrouw zou ik kunnen zeggen dat ik het priesterschap niet hoeft te eren. Maar alle jongevrouwen moeten dat juist wel doen. We eren het priesterschap door deugdzaam te zijn. We eren het priesterschap als we de jongemannen helpen om reine gedachten te hebben. We kleden ons fatsoenlijk en gebruiken nette taal. Als we dat doen, helpen we de jongemannen om het priesterschap te eren, dus eren wij ook het priesterschap.

Marisa B. (14), Arizona (VS)

De priesterschap hooghouden

Het priesterschap eren houdt voor mij in dat jongemannen de gave die God hun heeft gegeven respecteren en hooghouden. Als ik zie dat een jongeman het priesterschap eert, voel ik me op mijn gemak en heb ik meer respect voor die jongeman. Onze hemelse Vader heeft hem het priesterschap gegeven, dus vind ik dat de jongeman niet alleen de plicht heeft om het priesterschap te dragen maar ook om het te eren.

Melinda B. (16), Washington (VS)

Je plicht jegens God doen

De belangrijkste manier waarop we het priesterschap eren, is volgens mij als we doen wat de Heer zou doen als Hij hier op aarde was, omdat we Jezus Christus vertegenwoordigen. Dat houdt in dat we alle toezeggingen, taken

en beloften vervullen die we op ons hebben genomen toen we tot het priesterschap werden geordend. Als we zijn priesterschap eren, gehoorzamen we zijn gebod: 'Staat op en laat uw licht schijnen, opdat het een standaard voor de natiën zal zijn' (LV 115:5). Dan laten we anderen weten dat er veel bevoegde dienstknechten van God op aarde zijn.

Bismarck B. (18), Santo Domingo (Dominicaanse Republiek)

Respect voor het priesterschap tonen

Volgens mij eren we het priesterschap als we met respect en vertrouwen het priesterschap gebruiken. Als er priesterschapsdragers zijn die net zoveel respect voor het priesterschap en het avondmaal hebben als wij in onze wijk, dan zullen ze goede ervaringen hebben met het rond dienen en voorbereiden van het avondmaal. We dragen allemaal een wit overhemd en een stropdas. We weten dat het een goede invloed in de wijk is en een goede invloed op mij heeft. Ik weet dat het dragen van het priesterschap het beste in mijn leven is.

Hansen B. (15), Texas (VS)

De Heiland indachtig zijn

Het priesterschap is de enige ware macht van God op aarde en wijst ons de weg terug naar Hem. Als we het over het eren van het priesterschap hebben, bedoelen we ook dat

we de leringen van president Thomas S. Monson en de andere apostelen volgen. De beste manier om het priesterschap te eren is te doen wat we geleerd hebben, zodat we de Heiland indachtig kunnen zijn. Als we Hem indachtig zijn, zullen we zijn Geest bij ons hebben. Als we de Geest bij ons hebben, kunnen we ons doel voor ogen houden en een voorbeeld van de evangeliënormen zijn.

Zondagsschoolklas: Kylie E., Jaiten B., Joseph E., Alexandra R., Kaylie V., Alisha F. en Haylee W. (niet op de foto), Idaho (VS)

Schipper niet met je normen

Het priesterschap eren houdt in dat we niet naar plekken gaan waar onze normen in gevaar kunnen komen. Toen we met het seminarie het Oude Testament bestudeerden, lazen we in Genesis 39 het voorbeeld van Jozef in Egypte die zijn priesterschap eerde door te vluchten toen de vrouw van Potifar hem wilde verleiden.

De jongevrouwen kunnen ons

helpen om het priesterschap te eren door de normen in *Voor de kracht van de jeugd* na te leven en zich fatsoenlijk te kleden.

Joseph B. (16), Texas (VS)

HET IS HEILIG

'De jonge mannen en vrouwen [...] behoren [het priesterschap] te respecteren en in te zien dat het heilig is, [...] want het is bij

machte van dit gezag dat de evangelieverordeningen verricht worden in de hele wereld en op elke heilige plek, en zonder dit gezag kunnen ze niet verricht worden. Zij die dit gezag bezitten, behoren het in zichzelf te respecteren. Zij behoren zo te leven dat ze het gezag waardig zijn waarmee zij bekleed zijn.'

President Joseph F. Smith (1838–1918), Leringen van kerkpresident: Joseph F. Smith (1998), 143–144.

VOLGENDE VRAAG

'Wat zeg ik als mensen mij vragen waarom sommige leden van de kerk onze normen niet naleven?'

Stuur je antwoord vóór 15 november naar liahona@ldschurch.org of naar:

Liahona, Questions & Answers 11/12
50 E. North Temple St., Rm. 2420
Salt Lake City, UT 84150-0024, VS

De redactie kan reacties inkorten of duidelijker formuleren.

Vermeld de volgende informatie en toestemming in je e-mail of brief: (1) volledige naam, (2) geboortedatum, (3) wijk of gemeente, (4) ring of district, (5) je schriftelijke toestemming en, als je jonger dan achttien jaar bent, die van je ouders om je antwoord en foto af te drukken. Een e-mailbericht is voldoende.

WEES WIJS EN WEES EEN VRIEND

**Ouderling
Robert D. Hales**

van het Quorum der
Twaalf Apostelen

*Vergaar kennis en wijsheid
in je jeugd. En versterk de
mensen om je heen.*

Als je echt een goed leven wilt leiden, zul je de raad in de Schriften moeten opvolgen: ‘Leer wijsheid in uw jeugd; ja, leer in uw jeugd de geboden Gods te onderhouden’ (Alma 37:35). Dat leerproces kan als volgt worden samengevat:

We beginnen allemaal met basis-intelligentie. Daar voegen we de kennis aan toe die we op school en uit boeken leren. Daar voegen we vervolgens onze levenservaringen aan toe. En dan bereiken we de vierde stap: wijsheid. Daar houdt het wat de wereld betreft mee op. Maar wij hebben iets wat de wereld niet heeft. Met de doop en bevestiging krijgen we de gave van de Heilige Geest. Als wij getrouw de wetten, verordeningen en verbonden naleven die we bij de doop aanvaardden, als we geregeld de avondmaalsdienst bijwonen, en als we de verbonden van het priesterschap en de tempel naleven, zullen we altijd

de gave van de Heilige Geest hebben om ons te onderrichten en te leiden. De Geest inspireert ons tot handelen. We hebben allemaal gaven en talenten ontvangen (zie LV 46:8).

Wijsheid en gaven van de geest leiden tot begrip in het hart. ‘Het begin der wijsheid is: verwerf wijsheid en verwerf inzicht bij al wat gij bezit’ (Spreuken 4:7). Het is belangrijk om al in je jeugd wijsheid en begrip te ontwikkelen.

Door een ervaring uit mijn jeugd heb ik iets over wijsheid geleerd. Ik was een stadsjongen, dus stuurde mijn vader me naar de boerderij van mijn oom in het westen van Utah. Toen ik daar was, kon ik niet begrijpen waarom het vee, dat duizenden hectaren land had om op te grazen, de kop tussen het prikkeldraad door stak om van het gras aan de andere kant te eten. Vind je niet dat wij soms ook die neiging hebben? We zoeken altijd de grenzen op, vooral in onze jeugd. Als mens — de natuurlijke mens — willen we ons hoofd door het prikkeldraad heen steken. Waarom doen we dat?

We kunnen zoveel vreugde in het

leven hebben zonder de grenzen op te zoeken. Vergeet niet: ‘Het begin der wijsheid is: verwerf wijsheid.’ En met die wijsheid: ‘Kom niet op het pad der goddelozen, betreed de weg der bozen niet. Mijd die, ga er niet over; wijk ervan af en ga voorbij’ (Spreuken 4:14–15). Kom niet te dichtbij. Steek je hoofd niet door het prikkeldraad.

Heb je goede vrienden of vriendinnen?

Je zult zien dat er in het boek Spreuken naast deze leringen over wijsheid ook raad over het kiezen van goede vrienden staat: ‘Kom niet op het pad der goddelozen, betreed de weg der bozen niet’ (Spreuken 4:14). ‘Mijn zoon, ga niet met hen op weg; weerhoud uw voet van hun pad; want hun voeten snellen naar het kwaad’ (Spreuken 1:15–16).

Hoe kun je weten of je goede vrienden of vriendinnen hebt? Ik zal je twee toetsen geven. Als je deze toetsen toepast, zul je nooit vreemde paden betreden en nooit afdwalen van het ‘enge en smalle pad dat tot het eeuwige leven voert’ (2 Nephi 31:18).

1. **Goede vrienden maken het makkelijk om de geboden te onderhouden als je bij ze bent.** Een goede vriend sterkt je en helpt je om de evangeliebeginselen na te leven waarmee je tot het einde kunt volharden.
2. **Een goede vriend zal je niet laten kiezen tussen zijn of haar levenswijze of de normen van de Heer,** waardoor je van het enge en smalle pad kunt afdwalen. De tegenstander dwaalt rond op aarde en wil graag dat wij allemaal afvallen. Als je vrienden je op het pad der goddelozen meenemen, verlaat ze dan meteen. Kies je vrienden verstandig uit.

Wat voor vriend ben jij?

Nu stel ik je een moeilijke vraag: Wat voor vriend ben jij?

Het leven bestaat uit meer dan alleen jezelf redden. Wij hebben de opdracht om onze naasten op te bouwen en te sterken. De Heer wil dat iedereen bij Hem terugkeert.

Jij bent een vuurtoren, en niets is gevaarlijker dan een vuurtoren die niet werkt. Vergeet niet wie je bent: je bent een licht voor de wereld, voor je vrienden of vriendinnen, voor je broeders en zusters. Ze kijken naar je.

In Spreuken 4 staat verder:

‘Maar het pad der rechtvaardigen is als het glanzende morgenlicht, dat steeds helderder straalt tot de volle dag.

Wees een licht voor de wereld en leid de mensen om je heen naar de paden der gerechtigheid. Ze zijn afhankelijk van het licht dat jij als getrouwe vuurtoren laat schijnen.

De weg der goddelozen is als duisternis; zij weten niet, waarover zij kunnen struikelen’ (de verzen 18–19).

Ze weten ook niet waarom ze struikelen. Ze hebben geen licht, geen richtingsgevoel.

Heb je enig idee hoe het is om op een vuurtoren te vertrouwen waarvan het licht niet brandt? Dan is duisternis het gevolg en verdwalen we.

Als in een vliegtuig de stroom uitvalt, heeft de piloot alleen nog maar de aanwijzingen die niet op stroom werken. Hij voelt zich hulpeloos als hij zich met zijn straaljager twaalf kilometer boven de grond bevindt,

omgeven door wolken. Hij heeft geen idee welke kant hij op moet. Ik heb dat een keer meegemaakt en ik ben blij dat ik nog leef. Dat was een ervaring die ik nooit zal vergeten. Misschien zul je dat zelf een keer meemaken. Niets is gevaarlijker dan een vuurtoren zonder licht, vooral als je dat licht nodig hebt.

Is iemand afhankelijk van jouw licht? Wees een goed voorbeeld. Wees een licht voor de wereld en leid de mensen om je heen naar de paden der gerechtigheid. Ze zijn afhankelijk van het licht dat jij als getrouwe vuurtoren laat schijnen. Sta klaar als iemand je nodig heeft.

De Geest is het licht dat vreugde en geluk brengt. Ik hoop dat de Geest ons nooit vanwege ons gedrag zal verlaten. Ik bid dat we in deze ‘donkere en sombere’ (1 Nephi 8:4) wereld nooit alleen en bedroefd zullen zijn.

Mogen de zegeningen van de Heer altijd bij je zijn in je streven om in je jeugd kennis en wijsheid op te doen. Ik hoop ook dat je door gehoorzaamheid en door het licht van de Geest, de Heilige Geest, wijsheid en begrip van de evangeliebeginselen in je hart zult krijgen. Wees een goede vriend. Sterk de mensen om je heen en beur ze op. Maak van de wereld een betere plek omdat jij er bent. Help je vrienden om op het enge en smalle pad te blijven, tot het einde te volharden en eervol terug te keren. ■

GEKLEED voor een dansavond

Crystal Martin

Ik kwam in de verleiding om de meute te volgen, maar toen besepte ik dat ik een voorbeeld moest zijn.

Als tiener vond ik het soms moeilijk om het evangelie na te leven. Er waren niet veel kerkleden waar wij woonden; en mijn vriendinnen die geen lid van de kerk waren, maakten het soms moeilijk voor me om op het goede pad te blijven.

'Je moet dit aantrekken; je ogen komen er mooi door uit', zei een van mijn vriendinnen voordat we naar een dansavond gingen. Ze liet me een jurk zien die ik van haar mocht lenen, maar de jurk had geen mouwen. Ik besloot de jurk met een jasje te dragen.

Toen ik op de dansavond was, zag ik dat niemand een jurk met mouwen aan had, en ik vond dat ik opviel met mijn jasje aan. Toen ik het warm begon te krijgen, zeiden mijn

vriendinnen dat ik het jasje gewoon moest uittrekken en dat het nog beter zou staan ook.

Toen ik op het punt stond om het jasje uit te trekken, moest ik aan mijn patriarchale zegen denken. In mijn zegen stond dat ik veel verleidingen zou krijgen en dat als ik eraan zou toegeven, velen mij zouden volgen. Toen besepte ik dat ik op het goede pad moest blijven — niet alleen voor mezelf maar ook voor de anderen die naar me opkeken. Ik besloot om het jasje aan te houden.

Soms werd ik uitgelachen omdat ik niet met alles meedeed, maar ik volhardde en werd ervoor gezegend. Later kreeg ik te horen dat veel mensen naar me opkeken. Sommige vriendinnen vertelden me zelfs dat ze me respecteerden vanwege mijn

normen. Ze boden hun excuses aan omdat ze me op de middelbare school zo op de huid hadden gezeten om te doen wat iedereen deed.

Omdat ik de normen van de kerk naleefde en een voorbeeld probeerde te zijn, kon ik zendingswerk doen en anderen over het evangelie vertellen. Als ik niet op de goede weg was gebleven, had ik anderen niet kunnen beïnvloeden. ■

KLEDINGNORMEN

'Verlaag nooit je kledingnormen. Grijp een speciale gelegenheid niet aan als excuus om onfatsoenlijk gekleed te gaan. [...] Jongevrouwen dragen geen [...] kleding die de schouders vrijlaat.'

Voor de kracht van de jeugd (boekje, 2011), pp. 6-7.

Kleding en uiterlijk:

‘NEEM DE HEIL’GE GEEST TOT GIDS’

Mary N. Cook
Eerste raadgeefster
in het algemeen
jongevrouwen-
presidium

Als we ons aan bepaalde normen houden, tonen we als vertegenwoordigers van Christus dat we ‘te allen tijde en in alle dingen en op alle plaatsen’ respect voor ons lichaam hebben.

Kim heeft altijd fatsoenlijke kleding gedragen. Onlangs vroeg ik haar wat volgens haar een gepaste rok, blouse of zwempak is. In plaats van over specifieke rok lengte en halslijn te praten, bespraken we de beginselen op het gebied van fatsoen en hoe moeilijk het soms is om gepaste kleding te vinden die er leuk uitziet. We bespraken met plezier hoe we op creatieve wijze een rok langer konden maken. Uiteindelijk zei Kim: ‘Als ik me niet op mijn gemak voel als ik iets aantrek, houdt dat meestal in dat het niet gepast is en dat ik me er niet comfortabel in zal voelen. Ik heb geleerd om het dan niet te kopen. Dan hang ik het gewoon terug.’

Als Kim haar best doet om goed te leven, kan de Heilige Geest haar leiden om gepaste kleding te vinden. Ze leeft de kledingnormen serieus na en probeert niet de regels op het gebied van kleding en uiterlijk te veranderen. Ze begrijpt dat haar lichaam een tempel is (zie 1 Korintiërs 3:16) en dat ze het op gepaste wijze moet verzorgen, beschermen en kleden.

Bij de bouw van een tempel wordt er alles aan gedaan om die te beschermen en te verfraaien, zowel binnen als buiten. De leidende gedachte bij de planning van tempels is dat een tempel de Heer *vertegenwoordigt*: het is zijn huis. We hebben *respect* voor de tempel, omdat het een heilig gebouw is, alleen toegankelijk voor wie zich aan de kerkelijke normen houden. We hebben *eerbied* voor de tempel omdat de heilige verordeningen en verbonden die wij daar verrichten het mogelijk maken dat we naar onze hemelse Vader kunnen terugkeren.

Je lichaam is waardevoller dan de mooiste tempel op aarde. Je bent een dierbare zoon of dochter van God! Diezelfde beginselen — vertegenwoordiging, respect en eerbied — gelden zelfs nog meer voor de verzorging en bescherming van je lichaam.

Vertegenwoordiging

Als we iedere week van het avondmaal nemen, nemen we de naam van de Heiland op ons. Wij zijn zijn vertegenwoordigers op aarde. Een van de richtlijnen in *Voor de kracht van de jeugd* luidt: ‘Door je kleding en uiterlijk kun je [de Heer] laten zien dat je weet hoe waardevol je lichaam is. Je kunt laten zien dat je een discipel van Jezus Christus bent en dat je Hem liefhebt.’¹

Toen een jongevrouw deze uitspraak las, besloot ze dat ze zelfs niet in de buurt van de scheidingslijn tussen fatsoenlijkheid en

onfatsoenlijkheid wilde komen. Ze verwijderde onmiddellijk alle kledingstukken die niet gepast waren voor een vertegenwoordiger van de Heer. Ze zei: ‘Het is verstandig om niet meer naar winkels te gaan om kleding te passen die eigenlijk niet gepast is. Waarom zou ik mezelf in de verleiding brengen?’ Door het beginsel van vertegenwoordiging kon ze dat moedige besluit nemen.

Respect

Als we ons aan bepaalde normen houden, laten we als vertegenwoordigers van Christus zien dat we ‘te allen tijde en in alle dingen en op alle plaatsen’ (Mosiah 18:9) respect voor ons lichaam hebben. De Heer bepaalt dat alleen zij die rein zijn in de tempel worden toegelaten. Uit je keuze om deugdzaam te zijn, blijkt dat je respect voor de Heer en je lichaam hebt.

We moeten ook respect voor het lichaam van anderen hebben en hen voorgaan in een deugdzaam leven. Ouderling M. Russell Ballard van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd: ‘[Jonge vrouwen] dienen bijvoorbeeld te begrijpen dat zij, als ze kleding dragen die te strak, te kort of te laag uitgesneden is, niet alleen een verkeerde boodschap naar de jonge mannen met wie zij omgaan uitzenden, maar ook in hun eigen denken de misvatting bestendigen dat de waarde van een vrouw volledig afhankelijk is van haar sensuele uitstraling. Dat viel nooit en valt nooit binnen de rechtschapen definitie van een getrouwe dochter van God.’²

Jonge vrouwen, heb respect voor je lichaam en help anderen, vooral jonge mannen, om rein van gedachten en daden te zijn. Heb respect voor je lichaam. Weet dat als je *dagelijks* rechtschapen leeft, je van *eeuwige* waarde bent.

Eerbied

Ouderling Robert D. Hales van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd: ‘Net

als het tempelterrein de heiligheid en eerbied weerspiegelt van wat er in de tempel plaatsvindt, weerspiegelt onze kleding de schoonheid en reinheid van ons binnenste. Uit onze kleding blijkt of we voldoende respect hebben voor [...] verordeningen en eeuwige verbonden en of we onszelf voorbereiden om ze te ontvangen.’³

Toon eerbied voor het zoenoffer van onze Heiland door ‘zondagse kleding’ te dragen als je deelneemt aan de verordening van het avondmaal. ‘Jongemannen die officieren bij de verordening van het avondmaal kleden zich beschaafd.’⁴ Jongevrouwen, kleed je fatsoenlijk.

Sta op! Wees een voorbeeld van fatsoenlijke kleding — thuis, op school, op het strand, op dansavonden of als je sport. Volg het voorbeeld van Kim als je kleding uitkiest. En laat je door de Heilige Geest leiden. ‘Vraag jezelf af: “Zou ik mij, zoals ik er nu uitzie, op mijn gemak voelen in de tegenwoordigheid van de Heer?”’⁵

Als je je bij de keuze van je kleding door deze drie beginselen laat leiden — vertegenwoordiging, respect en eerbied — *laat* je, als dierbare vertegenwoordiger van de Heer, je ‘licht schijnen’ (Leer en Verbonden 115:5). ■

NOTEN

1. *Voor de kracht van de jeugd* (boekje, 2011), p. 6.
2. M. Russell Ballard, ‘Moeders en dochters’, *Liahona*, 2010, p. 20.
3. Robert D. Hales, ‘Modesty: Reverence for the Lord’, *Liahona*, augustus 2008, p. 20.
4. *Voor de kracht van de jeugd*, 8.
5. *Voor de kracht van de jeugd*, 8.

GESTERKT

DOOR HET WOORD

Tieners getuigen van momenten waarop ze door de Schriften zijn onderricht, getroost en geleid.

DE SCHRIFTEN HELPEN ONS IN TIJD VAN NOOD

'De Schriften zijn net pakketjes met licht die ons verstand verlichten en ruimte scheppen voor leiding en inspiratie uit de hemel. [...] Schriftteksten uit het hoofd leren, kan ons veel macht geven. Een schrifttekst uit het hoofd leren is een nieuwe vriendschap beginnen. Het is alsof je een nieuwe persoon ontdekt die je kan helpen in tijd van nood, kan inspireren en troosten en een bron van motivatie kan zijn voor benodigde verandering.'

Ouderling Richard G. Scott van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'De kracht van de Schriften', *Liahona*, november 2011, p. 6.

Naar aanleiding van de toespraak van ouderling Richard G. Scott van het Quorum der Twaalf Apostelen tijdens de oktoberconferentie in 2011 hebben we jongeren gevraagd om ons te vertellen over momenten waarop ze door uit het hoofd geleerde teksten zijn geholpen (zie kader). Hieronder staan hun reacties.

Vrede voor mijn ziel

'Mijn zoon, vrede zij uw ziel; uw tegenspoed en uw ellende zullen slechts van korte duur zijn' (LV 121:7).

De tekst die me in de loop der jaren de meeste troost heeft gegeven is Leer en Verbonden 121:7, toen de profeet Joseph Smith in de gevangenis van Liberty onze hemelse Vader om hulp aanriep. Ik had deze tekst op het seminarie uit mijn hoofd geleerd en als ik getroost wil worden, denk ik aan die tekst. De tekst herinnert me eraan dat onze hemelse Vader mij liefheeft en op de hoogte is van mijn beproevingen. Ik heb dit vers gebruikt om op momenten van frustratie en zwakheid gemoedsrust te vinden.

Deze tekst heeft me geholpen toen ik op een feestje was waar ik eigenlijk niet had moeten zijn. Dit vers gaf me de kracht die ik nodig had om pal te staan voor mijn overtuiging.

Deze tekst heeft me ook geholpen om een moeilijke beslissing te nemen. Mijn vriendin en ik waren al vijf jaar onafscheidelijk. We zaten op dezelfde sportclubs, we

gingen samen op vakantie en we waren ieder weekend bij elkaar. Maar ze ging steeds meer tijd doorbrengen met een groep oudere vriendinnen waar ik niet mee om wilde gaan. Uiteindelijk zei ze dat ik moest kiezen tussen haar en mijn geloofsovertuiging op het gebied van het woord van wijsheid en kuisheid. Ik was er kapot van. Ik wist niet dat het zo moeilijk kon zijn om pal te staan voor je overtuiging. Maar ik koos ervoor om nieuwe vriendschappen te sluiten, met in gedachte de belofte van onze hemelse Vader aan Joseph Smith dat alles goed zou komen.

Niets is het waard om mijn overtuiging op het spel te zetten, en ik krijg echte, blijvende vreugde als ik het goede kies. Deze tekst heeft mijn getuigenis versterkt en me geholpen toen ik hulp nodig had.

Lauren J.

(16), Arkansas (VS)

Zwakke dingen worden sterk

Maanden vóór het toelatingsexamen voor de middelbare school voelde ik me onvoorbereid. Ik wist zeker dat ik geen goed resultaat zou behalen. Dus bad ik tot mijn Vader in de hemel. Terwijl ik bad, kwamen de volgende woorden in mijn gedachten: 'Als de mensen tot Mij komen, zal Ik hun hun zwakheid tonen. Ik geef de mensen zwakheid, opdat zij ootmoedig zullen zijn; en mijn genade is genoeg voor alle mensen die zich voor mijn aangezicht verootmoedigen; want indien zij zich voor mijn aangezicht verootmoedigen en geloof hebben in Mij, zal Ik zwakke dingen sterk voor hen laten worden' (Ether 12:27).

Ik beseftte dat als ik onze hemelse Vader om kracht vraag om mijn moeilijkheden en beproevingen het hoofd te bieden, Hij me zegent en me helpt mijn zwakheden te overwinnen. Mijn zorgen aan de Heer voorleggen, was de beste beslissing die ik had kunnen nemen. Hij is de beste leerkracht, en ik weet dat Hij me heeft geholpen.

Irvin O.

(16), El Salvador

Bid altijd

'Bid altijd, opdat u de overwinnaar zult worden; ja, opdat u Satan zult overwinnen, en opdat u zult ontkomen aan de handen van de dienstknechten van Satan, die zijn werk steunen' (LV 10:5).

Met de hulp van deze tekst kan ik verleidingen weerstaan. Als ik op het punt sta iets te doen wat verkeerd is, komt deze tekst in mijn gedachten. Iedere keer als ik na zo'n ingeving in gebed ga, krijg ik de hulp die ik nodig heb om de verleidingen te weerstaan.

Jesse F.

(17), Utah (VS)

Ik ben met u

'Wees geduldig in benauwingen, want gij zult er vele hebben; maar verdraag ze, want zie, Ik ben met u, ja, tot aan het einde van uw dagen' (LV 24:8).

Het is een zegen dat ik deze tekst uit het hoofd heb geleerd, vooral als ik bang of eenzaam ben. Als ik eraan denk, krijg ik meer zelfvertrouwen en voel ik me beter. Als jongemannen en jonge vrouwen hebben we leiding en steun nodig, vooral als we met beproevingen en problemen geconfronteerd worden. Hoewel de toekomst soms onzeker of ontmoedigend kan lijken, weet ik dat ik op de Heer kan vertrouwen en zijn armen om me heen kan voelen.

Toen ik klein was, leerde ik thuis en op het jeugdwerk dat de Heer altijd bij me zou zijn als ik mijn best deed. Door die leringen en deze tekst weet ik dat ik altijd op Hem kan rekenen.

Sofia I.

(15), Uruguay

EEN DOEL STELLEN

Overweeg een doel te stellen om enkele teksten uit het hoofd te leren. Je kunt op het seminarie of als onderdeel van Plicht jegens God of Persoonlijke vooruitgang kernteksten uit het hoofd leren.

RECHT EN SMAL IS DE **WEG**

We kunnen vele paden kiezen,
maar slechts één leidt tot het eeuwige leven.

(Zie 2 Nephi 9:41; 31:17-21; Alma 7:9.)

Na het jeugdwerk

Als het tijd is om naar de jongemannen of jongevrouwen te gaan, heb je hier enkele voorbeelden om naar uit te kijken!

HOE ZIET HET JONGEMANNENPROGRAMMA ERUIT?

Het Aäronisch priesterschap — anderen dienen voor de Heiland

Het avondmaal rond dienen
Vastengaven ophalen
Je familie versterken

Plicht jegens God

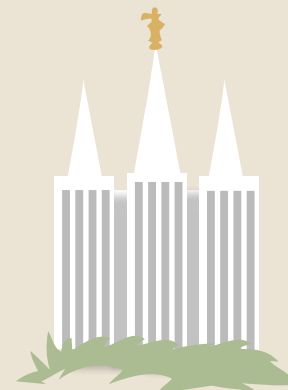
Nieuwe dingen leren en doen
Met anderen delen
Een hechtere band met onze hemelse Vader ontwikkelen

Voor de kracht van de jeugd

Normen die je sterk maken

Jezelf voorbereiden

Op een zending
Op een huwelijk en het vaderschap

Naar de tempel gaan

Je laten dopen voor mensen die zijn overleden
Je voorbereiden op verbonden sluiten
De Heilige Geest voelen

Activiteiten

Met je quorum dienen
Pret op activiteitenavond!

Geachte jongemannen van het jeugdwerk,

Als je twaalf wordt, ben je oud genoeg om het Aäronisch priesterschap te ontvangen. Dat is erg belangrijk. Als je van God het priesterschap ontvangt, zal Hij je laten weten dat Hij je vertrouwt. Het is je heilige plicht om net als de Heiland anderen te dienen.

Het nu is tijd om je voor te bereiden. Kijk en luister naar de priesterschaps-

dragers om je heen als ze het avondmaal zegenen en rond dienen, dopen, zegens geven, op zending gaan en hun gezin leiden. Doe altijd je best om de evangeliebeginselen na te leven. Dan zul je zijn voorbereid op die grote dag dat je het Aäronisch priesterschap ontvangt.

Met vriendelijke groet,

David L. Beck

Algemeen jongemannenpresident

HOE ZIET HET JONGEVROUWENPROGRAMMA ERUIT?

Nieuwe vriendinnen

Samen leren en plezier hebben
Elkaar steunen

Je geloof in Jezus Christus vergroten

Voor waarheid en deugd staan
Je getuigenis geven

Voor de kracht van de jeugd

Normen die je sterk maken

Persoonlijke vooruitgang

Nieuwe dingen leren
Doelen zetten en in deugdzaamheid
toenemen

Naar de tempel gaan

Je laten dopen voor mensen
die zijn overleden
De Heilige Geest voelen
Je voorbereiden op verbonden sluiten

Activiteiten

Samen dienen
Pret op activiteitenavond!

Jezelf voorbereiden als een dochter van God

Om leiding te geven en
een goed voorbeeld te zijn
Om een goede echtgenote
en moeder te worden

Lieve jongevrouwen van het jeugdwerk,

We kijken uit naar de dag dat je naar de jongevrouwen komt! Je bent een dierbare dochter van onze hemelse Vader. In de jongevrouwen leer je te allen tijde en in alle dingen en op alle plaatsen van Hem te getuigen. Je krijgt een kettinkje om je eraan te herinneren dat je voor waarheid en deugd moet staan en het licht van de Heiland in de hele wereld moet laten schijnen. Aan de hand van je boekje Persoonlijke vooruitgang kun je de Schriften bestuderen, doelen stellen en vooruitgang maken op je pad naar de tempel. Met al die dingen bereid je je voor om een echtgenote, moeder en een leidster in de wereld te worden.

Met vriendelijke groeten,

Elaine S. Dalton

Algemeen jongevrouwenpresidente

FOTO © BUSATH PHOTOGRAPHY

Beste vriendin

Groeten uit Mexico! Ik was zo blij dat ik je brief kreeg en las dat je bijna jarig bent. Het klinkt alsof je een beetje zenuwachtig bent om het jeugdwerk te verlaten. Zal ik je vertellen hoe ik me voelde toen ik naar de jongevrouwen ging?

Ik was ook zenuwachtig dat ik het jeugdwerk ging verlaten. Ik was bang dat ik geen vriendinnen zou hebben. Ik was bang omdat ik toen een van de jongste meisjes was en niet meer een van de oudste.

Maar het kwam allemaal goed. Ik had vlak voor mijn verjaardag een gesprek met de bisschop en hij zei dat de verandering goed voor me was. Op zondag was ik nog verlegen en ik bleef in de jeugdwerkkamer. Gelukkig vond een van de jongevrouwenleidsters me daar. Ze zei: 'Ik dacht wel dat ik je hier kon vinden! Kom, het is tijd om naar je klas te gaan.'

Zuster Diaz heette me welkom tijdens het openingsprogramma, en ze gaf me drie boeken waar ik van ben gaan houden: Voor de kracht van de jeugd, Persoonlijke vooruitgang, en een dagboek. Toen ik in het lokaal rondkeek, zag ik dat ik enkele meisjes nog uit het jeugdwerk kende. Enkele meisjes die ik niet kende, zeiden gedag. Ik voelde me al snel rustig en was niet bang meer.

Daarna ging alles steeds beter. De activiteitenavonden waren vooral bijzonder omdat ik er leerde om het evangelie na te leven en mijn familie en vrienden te helpen. En het meisjeskamp is ieder jaar zo leuk! Nu ik een loutermeisje ben, hoop ik binnenkort mijn Persoonlijke vooruitgang af te maken. Ik kijk ernaar uit om het JV-medajon te dragen, om me eraan te herinneren hoeveel ik in de loop der jaren dichterbij mijn hemelse Vader ben gekomen.

Dus wees niet bang, lieve vriendin. Spreid je vleugels uit en vlieg naar de jongevrouwen. Ik beloof je dat je er geen spijt van zult hebben.

Liefs,
Maribel

Een **nieuwe levensfase** verwelkomen

Marissa Widdison

Kerkelijke tijdschriften

Woon je in een gebied waar de bomen in het najaar van kleur veranderen? Noah B., Dylan L., Patrick M. en Ben M. wonen allemaal op Prince Edward Island aan de oostkust van Canada. Net als de bomen bereiden deze jongens zich voor op een nieuw jaargetijde. Ze worden allemaal binnen een jaar twaalf, en dat houdt in dat ze afscheid nemen van het jeugdwerk en naar de jongemannen gaan. Hieronder staat wat ze te zeggen hebben over opgroeien en verder gaan.

Wees jezelf

Toen Noah hier naartoe verhuisde, hielpen zijn nieuwe vrienden hem om aan het leven op het eiland te wennen. Als de oudste van de groep helpt hij de anderen om aan de jongemannen te wennen. 'Ik was zenuwachtig om de anderen te

leren kennen en vroeg me af of ik wel geaccepteerd zou worden', zei Noah toen hij naar de jongemannen ging. 'Maar het hielp echt om naar de activiteiten te gaan.' Het lievelingslied van Noah gaat over het leger van Helaman, en zo ziet hij ook het priesterschapsquorum: samen zijn, verenigd.

Zijn advies? 'Wees jezelf.'

Respect voor het priesterschap

Voor Patrick is het priesterschap niet iets wat bij een bepaalde leeftijd hoort. Het gaat erom dat je waardig en voorbereid bent. 'Je krijgt het priesterschap niet alleen omdat je twaalf bent', zegt Patrick. 'Je moet wel voorbereid zijn.'

Dylan begrijpt hoe belangrijk de voorbereiding is. Hij probeert vijftien minuten van tevoren in de kerk te zijn om zich geestelijk voor te bereiden om het avondmaal rond te dienen. 'Ik heb het avondmaal nu drie of vier keer rondgediend, en

iedere keer voel ik de Geest in mijn hart. Ik denk niet dat ik daar ooit aan gewend raak', zegt hij.

Ben zegt dat het rond dienen van het avondmaal hem aan het laatste avondmaal doet denken: 'Jezus stond daar. Wij staan nu waar Jezus stond, en Hij wil dat wij er zijn.'

Naar de tempel uitkijken

Ben werkt aan zijn onderscheiding Plicht jegens God en hij kijkt ernaar uit om voor het eerst dopen voor de doden te doen. 'Ik ben nog nooit in de tempel geweest, maar andere mensen geven altijd hun getuigenis over hoe warm en goed ze zich voelen als ze zijn geweest', zegt Ben.

Noah is pas voor het eerst naar de tempel geweest. Hij zegt dat de jongemannen in zijn quorum hem als familie beschouwen. 'Je bent misschien wel zenuwachtig, maar er zijn mensen om je te helpen', zegt hij. 'Je voelt je welkom.' ■

Kom, Here Jezus

Eenvoudig ♩ = 72-84

Uit het muziekdrama van de kerk
Savior of the World: His Birth and Resurrection

1. Kom, Heer Je - zus, naar de krib - be, dan zien wij uw lief ge - zicht.
2. Kom, Heer Je - zus, heel de won - den, heel ons zwaar be - las - te hart.
3. Kom, Heer Je - zus, gro - te Red - der. Mor - gen - rood vol war - me gloed.

Gro - te Schep - per, hier een vreemd' - ling, Kind - je in dit need' - rig oord.
Smet - loos Lam, uw liefd' is eind - loos: vre - de vin - den wij in U.
Laat ons, Heer, uw kind' - ren we - zen, dan gaat droef - heid snel voor - bij!

Nooit meer dui - ter! Licht, ver - schijn! Kom, o Heer Im - ma - nu - el.
Kom in glo - rie naar deez' aard', kom en heers hier o - ver ons.
Kom in glo - rie naar deez' aard', kom en heers hier o - ver ons.

Kom, Heer Je - zus, naar de krib - be, kom, Heer Je - zus, kom!
Mo - gen wij U knie - lend groe - ten. Kom, Heer Je - zus, kom!
Mo - gen wij U knie - lend groe - ten. Kom, Heer Je - zus, kom!

Savior of the World: His Birth and Resurrection was geschreven en gecomponeerd onder leiding van het Eerste Presidium en het Quorum van de Twaalf Apostelen.

© 2003 IRI. Alle rechten voorbehouden. Dit lied mag worden gekopieerd voor incidenteel, niet-commercieel gebruik thuis of in de kerk. Deze mededeling moet op ieder exemplaar staan.

*Ouderling
Dallin H. Oaks
van het Quorum
der Twaalf Apostelen
heeft het volgende over
dit onderwerp
gezegd.*

Waarom is het **BELANGRIJK** dat ik getrouw **JEZUS CHRISTUS** volg, waar ik me ook bevind?

Jezus Christus is de eniggeboren en geliefde Zoon van God.

Hij is onze Schepper. Hij is het licht van de wereld. Hij is onze Redder van zonde en dood.

Dat is de belangrijkste kennis op aarde. En u kunt dat voor uzelf weten.

Wij zijn volgelingen van Jezus Christus. Er is geen middenweg.

Je kunt deze les en activiteit gebruiken om meer over het jeugdwerkthema van deze maand te leren.

De zegeningen van het priesterschap zijn er voor iedereen

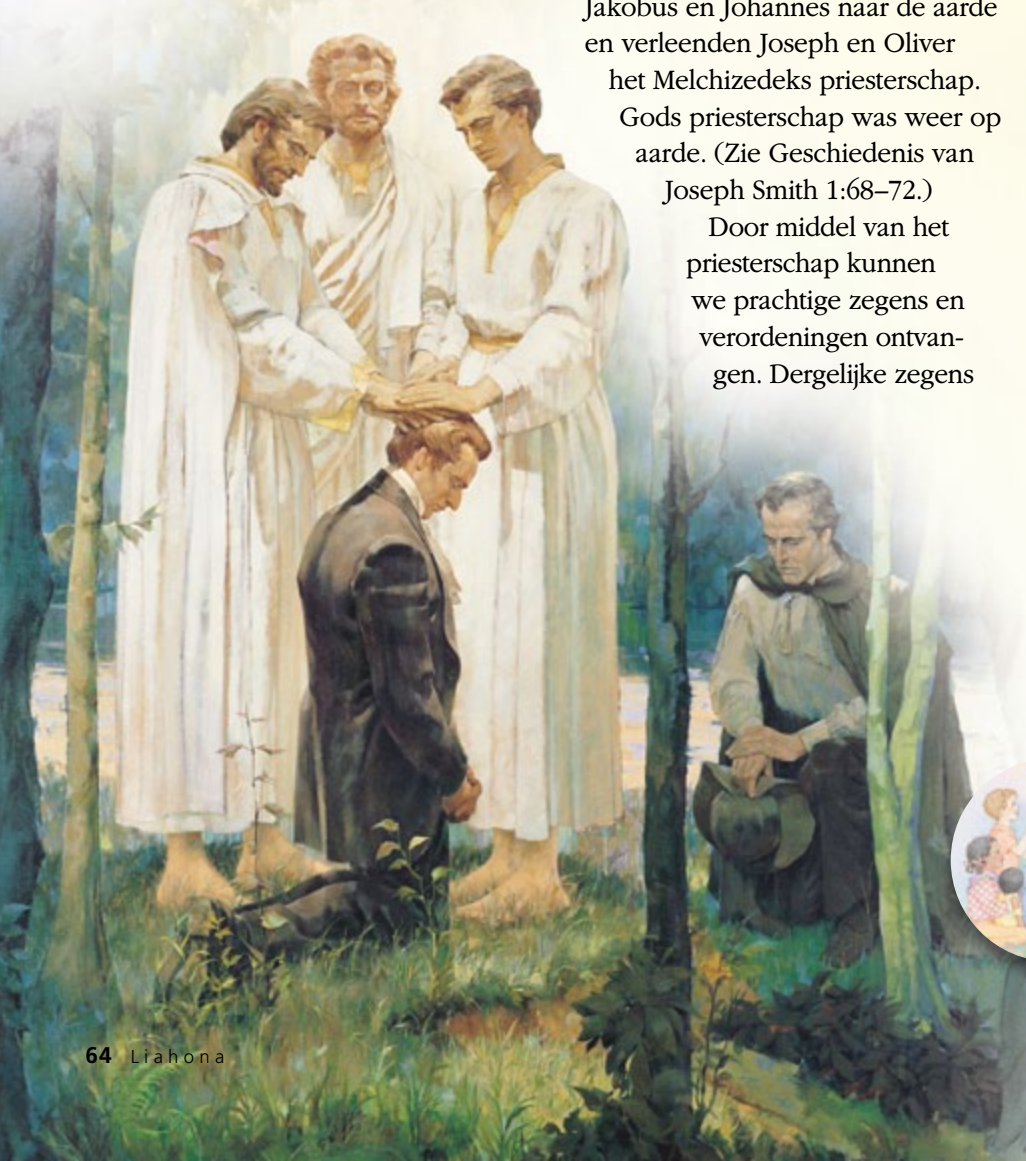

Toen Joseph Smith het Boek van Mormon vertaalde, hadden hij en zijn schrijver, Oliver Cowdery, een vraag. Ze gingen naar het bos om te bidden. Toen zij in gebed waren, 'kwam er in een wolk van licht een boodschapper uit de hemel naar beneden.'

Deze boodschapper was Johannes de Doper. Hij legde zijn handen op het hoofd van Joseph en Oliver en verleende ze het Aäronisch priesterschap. Johannes de Doper zei tegen Joseph en Oliver dat ze elkaar moesten dopen. Enige tijd later kwamen de apostelen Petrus, Jakobus en Johannes naar de aarde en verleenden Joseph en Oliver het Melchizedeks priesterschap. Gods priesterschap was weer op aarde. (Zie Geschiedenis van Joseph Smith 1:68–72.)

Door middel van het priesterschap kunnen we prachtige zegens en verordeningen ontvangen. Dergelijke zegens

worden onder andere gegeven aan pasgeboren baby's, aan zieken, aan kinderen door hun vader of een andere waardige priesterschapsdrager. We moeten ook bepaalde priesterschapsverordeningen ontvangen om bij onze hemelse Vader te kunnen terugkeren. Enkele van deze verordeningen zijn de doop door onderdompeling, de gave van de Heilige Geest en heilige tempelverordeningen om gezinnen voor eeuwig aan elkaar te verzegelen. In de tempel worden ook verordeningen verricht voor mensen die zonder de zegeningen van het evangelie zijn overleden. De zegeningen van het priesterschap zijn er voor iedereen! ■

Liedje en Schrifttekst

- Kies een liedje over het priesterschap uit de *Kinderliedjes*
- Leer en Verbonden 84:35

KGW-ACTIVITEIT

Priesterschapsdragers helpen mensen

Het priesterschap is de macht van God om mensen door middel van verordeningen en zegens tot zegen te zijn. Je kunt jezelf in deze plaatjes tekenen.

Priesterschapsdragers zegenen het avondmaal en dienen het rond. Teken jezelf op de bank, klaar om van het avondmaal te nemen.

Zieke mensen kunnen door priesterschapsdragers worden gezalfd en gezegend. Teken jezelf in bed, alsof je ziek bent.

Jij alleen

Ga in de Parel van grote waarde naar Geschiedenis van Joseph Smith 1:68–73. Gebruik die teksten om hieronder de ontbrekende woorden in te vullen. Schrijf op een ander vel papier wat je nog meer van deze teksten hebt geleerd.

1. 'Het priesterschap van Aäron, dat de sleutels omvat van de bediening van _____ en van het evangelie van _____.'
2. _____ was de eerste die gedoopt werd.
3. Oliver Cowdery doopte _____.
4. Johannes de Doper handelde in opdracht van _____, _____ en _____.
5. Petrus, Jakobus en Johannes verleenden later het _____ priesterschap aan Joseph en Oliver.

Gezinnen kunnen door middel van tempelverordeningen voor eeuwig aan elkaar verzegeld worden. Teken je familie voor de tempel.

De doop en de gave van de Heilige Geest zijn priesterschapsverordeningen. Teken jezelf voor de doopvont.

Antwoorden: 1. engelen, bekering; 2. Oliver Cowdery; 3. Joseph Smith; 4. Petrus, Jakobus, Johannes; 5. Melchizedeks.

Dubbele zegeningen

Sophie en Elodie A. uit Antananarivo (Madagaskar).

Richard M. Romney

Kerkelijke tijdschriften

De tien jaar oude tweelingzusjes Sophie en Elodie wonen in Madagaskar. Dat is een groot eiland voor de kust van Afrika. Hun gezin heeft een waar verhaal te vertellen. 'Toen mijn vader voor het eerst met de zendingen sprak, wist hij dat het evangelie waar was', zegt Elodie. 'Hij wist meteen dat de kerk waar was.' Hun moeder liet zich enkele maanden later dopen.

Voordat de meisjes geboren werden, hadden hun ouders gebeden dat ze een meisje zouden krijgen. 'En in plaats van één meisje, kreeg Mama er twee', zegt Sophie.

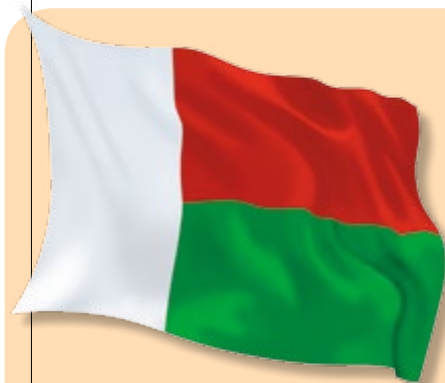
Dat zijn dubbele zegeningen sinds die tijd! ■

Het gezin van Sophie en Elodie heeft drie jaar lang gespaard om naar de Johannesburgtempel (Zuid-Afrika) te gaan om aan elkaar verzegeld te worden. Ze moesten zo'n 2.100 kilometer reizen en een stuk van de Indische oceaan oversteken.

Hun moeder heeft een medische kliniek naast haar huis. De meisjes helpen met het schoonhouden van de kliniek.

In de vlag van Madagaskar vertegenwoordigt wit reinheid, rood onafhankelijkheid en groen hoop.

Sophie en Elodie hebben twee katten, waar ze graag mee spelen.

Op Madagaskar komen veel maki's en kameleons voor.

De tweeling doet graag mee aan de gezinsavond met hun twee broers, hun nicht en hun ouders.

Kan ik niet ook worden **GEDOOPT?**

'Kinderen zullen worden gedoopt tot vergeving van hun zonden wanneer zij acht jaar oud zijn' (LV 68:27).

Nuno en Miriam, willen jullie het voorbeeld van Jezus Christus volgen en je volgende week zaterdag laten dopen?' vroeg zuster Silva.

Paulo kon zijn oren niet geloven. De zendingzusters hadden net zijn broer en zus van tien gevraagd of ze zich wilden laten dopen!

'Ja! Ja!' had de tweeling blij gezegd.

Miriam bleef maar glimlachen. Nuno pakte de hand van zuster Lopes vast. Oma glunderde in haar grote rode stoel in de hoek.

De zendingzusters hadden de laatste weken Paulo en zijn broer

en zus bij oma thuis lesgegeven op het groene, winderige eiland São Miguel, zo'n 1.600 kilometer uit de kust van Portugal. Paulo opende altijd graag de bovenste helft van de voordeur van oma. Hij voelde de wind terwijl hij naar zuster Lopes en zuster Silva keek die naar hen toe kwamen om ze over het evangelie te vertellen.

De zendingzusters zeiden dat ze vandaag een bijzondere les hadden. Nu wist Paulo waarom. Nuno en Miriam zouden zich laten dopen, zoals Jezus had gezegd! Paulo wilde ook het voorbeeld van de Heiland volgen.

'Zusters, kan ik zaterdag ook gedoopt worden?' vroeg hij vol verlangen, en hij hield zijn

geïllustreerde Boek van Mormon stevig vast.

Zuster Silva glimlachte en schudde haar hoofd. 'Het spijt me, Paulo. De Heer heeft gezegd dat we allemaal gedoopt moeten worden, maar we moeten minstens acht jaar oud zijn. Omdat jij zes oud bent, ben je nog niet verantwoordelijk voor je keuzes.'

'Maar zusters,' zei Paulo, 'ik heb gebeden en we hebben als gezin het Boek van Mormon gelezen, zoals u had gezegd. Ik ga iedere week naar het jeugdwerk met oma en oom Mário. Ik weet dat de kerk waar is! Kan ik niet met Nuno and Miriam gedoopt worden?'

'Je hebt zo goed je best gedaan om de geboden te onderhouden en meer over het evangelie te leren', zei zuster Lopes. 'Maar je moet toch nog twee jaar wachten voordat je gedoopt kunt worden.'

Paulo's lip begon te trillen en hij kreeg tranen in zijn ogen. Hij sprong op en rende naar zijn kamer op zolder, waar hij met zijn broer en zus sliep.

Toen hij enkele minuten op zijn

kussen had liggen huilen, hoorde Paulo iemand de trap op komen. Oom Mário kwam op de rand van zijn bed zitten.

‘Wat is er aan de hand, Paulo?’ vroeg oom Mário.

‘Zuster Silva en zuster Lopes zeiden dat ik niet gedoopt kan worden, maar Nuno en Miriam wel’, zei Paulo. ‘Ik wil ook lid van de kerk worden! Ik houd van de lofzangen in de avondmaalsdienst en leer over de Schriften in het jeugdwerk. Ik wil niet achterblijven.’

‘Paulo, je kunt gewoon bij de kerk horen, ook als je nog niet oud genoeg bent om gedoopt te worden’, zei oom Mário rustig.

‘Hoe dan?’ snifte Paulo in zijn kussen.

‘Nou, je weet dat het jeugdwerk een programma voor de

avondmaalsdienst voorbereidt’, zei oom Mário. ‘Je jeugdwerk-leerkracht heeft gezegd dat ze vrijwilligers nodig heeft om in het programma hun getuigenis te geven. Dat is een manier waarop je in de kerk kunt meedoen’, legde oom Mário uit.

‘Echt waar?’ Paulo kwam over-eind en keek zijn oom aan. Hij dacht even na. ‘Misschien kan ik op de doopdienst van Nuno en Miriam ook mijn getuigenis geven!’

‘Dat is een supergaaf idee!’ zei oom Mário. ‘Hoewel je nog te jong bent om gedoopt te worden, kun je wel je getuigenis geven.’

Paulo sprong van zijn bed af en rende naar beneden.

‘Waar ga je naartoe, Paulo?’ riep oom Mário.

‘Ik ga mijn getuigenis aan de

zendelingen geven, om te oefenen!’ riep Paulo blij terug. ‘Ik ga mijn getuigenis geven terwijl ik wacht om gedoopt te worden!’ ■

‘Geduld betekent dat je actief wacht en volhardt. Het betekent dat je met iets bezig blijft en alles doet wat je kunt: werken, hopen en geloof oefenen.’

President Dieter F. Uchtdorf, tweede raadgever in het Eerste Presidium, ‘Ga voort in geduld’, Liahona, mei 2010, p. 57.

Gekleed als een diaken

Hilary M. Hendricks

Gebaseerd op een waar gebeurd verhaal

5.

Ik wil een wit overhemd en een nette broek dragen. Ik wil hetzelfde dragen als een diaken.

Mama hielp Eli met het aantrekken van zijn nette broek, een wit overhemd en een stropdas.

6. In de kerk sloeg Eli zijn armen over elkaar terwijl hij naar de diakenen keek die het avondmaal ronddienden.

7. Toen een diaken Eli het avondmaal bracht, nam hij een stukje brood en gaf toen de schaal door aan zijn moeder.

8. Mama glimlachte naar Eli. Hij wilde graag helpen. Hij had even het gevoel dat hij diaken was.

ZOEKPLAATJES

Eli wil zich als een diaken kleden. Help hem om in zijn kamer te vinden wat hij kan dragen.

KLEURPLAAT

Wij ontvangen de heilsverordeningen door het priesterschap.
'Allen die dit priesterschap ontvangen, ontvangen Mij, zegt de Heer' (LV 84:35).

Braziliaanse jongeren verbinden familiegeschiedenis en tempelwerk

Melissa Merrill

Nieuws en evenementen in de kerk

José A. Moscão merkte een trend op: de jongeren die naar de Campinastempel (Brazilië) gingen, hadden teveel tijd om handen.

Brother Moscão, directeur van het centrum voor familiegeschiedenis dat vlakbij de tempel staat, wist dat veel jongeren in caravans naar de tempel gingen en er een paar dagen bleven, omdat ze zo ver moesten reizen. Ze konden er niet omheen dat ze tussen de doopdiensten en maaltijden door moesten wachten, terwijl hun ouders en leidinggevendenden andere tempelverordeningen verrichtten.

Maar hij dacht dat hij de jongeren misschien in hun vrije tijd een alternatief voor een wandeling op het tempel terrein kon geven.

Zo gezegd, zo gedaan.

Uitnodiging

Hij begon de jongeren uit te nodigen om naar het centrum te komen en over FamilySearch-indexering te leren.

In het begin waren enkelen nog verlegen en onwillig. Maar broeder Moscão zei dat de jongeren werden geraakt toen hij sprak over de woorden van een hedendaagse profeet opvolgen door mensen uit de duisternis te redden en hun namen tevoorschijn te laten komen (zie David A. Bednar, 'Het hart der kinderen zal zich wenden', *Liahona*, november 2011, pp. 24–27).

Het is opvallend dat de tempel en het centrum voor familiegeschiedenis op hetzelfde terrein staan. Het benadrukt op een stoffelijke manier dat de tempel en familiegeschiedenis beiden

onderdeel van één groot werk zijn. George A. Oakes, president van de Campinastempel (Brazilië), zegt dat de jongeren in het tempeldistrict dat beginnen te leren.

'Voordat we hen betrokken bij familiegeschiedenis en indexereren was het doel van hun tempelreis voornamelijk om zich voor de doden te laten dopen. Nu hoort indexereren steeds meer bij hun werk', zegt hij.

Uitnodiging

Als er jongeren naar het centrum komen, leggen broeder Moscão en de zendingen die er werken hen kort de volgende beginselen uit om hen informeel te oriënteren:

- Ze worden heilanden op de berg Zion (zie Obadiah 1:21).
- Ze geven gehoor aan de oproep van een profeet (zie 'Het hart der kinderen zal zich wenden').
- Ze redden mensen uit de duisternis — de duisternis van oude microfilms en stoffige boeken waar de registers van de kerk uit bestaan. Door te indexereren worden die namen tevoorschijn gebracht en kunnen hun familieleden ze verwerken.
- Door aan dit werk mee te doen, nemen ze aan nog een aspect deel van 'dit heerlijkste aller onderwerpen in verband met het eeuwigdurende evangelie, namelijk de doop voor de doden' (LV 128:17).
- Ze gaan hun tijd besteden aan het grote verlossingswerk van de doden, waar gezinnen door gezegend worden.

Jongeren in het district van de Campinastempel (Brazilië) zijn tijdens tempelreizen tussen de doopdiensten door met FamilySearch-indexering bezig.

- Wij maken allen deel uit van Gods familie, dus als ze de naam van mensen indexeren die ze niet kennen, helpen ze nog steeds hun familie.
- Als ze eenmaal begrijpen hoe indexeren werkt, kunnen ze het aan hun familieleden en andere jongeren in hun wijk of gemeente laten zien.

Broeder Moscão en de zendingen laten de tieners vervolgens op de computers van het centrum zien hoe ze een begin maken en hoe ze de software thuis kunnen installeren en gebruiken. Broeder Moscão zegt dat als ze indexeren eenmaal doorhebben, ze 'er keihard mee aan de slag gaan.'

Enthousiasme voor het werk

Dat enthousiasme vind je in de cijfers terug. In de eerste twee maanden van 2012 hebben bezoekers 6.370 namen geïndexeerd, waarvan 3.305 door jongeren van twaalf tot achttien. Door de groeiende interesse in indexeren, is het centrum voor familiegeschiedenis in Campinas in feite nu standaard van acht tot zes geopend, en soms blijft het centrum tot tien uur 's avonds open.

De jongeren stoppen echter niet met indexeren zodra ze van de tempel vertrekken. Als ze thuiskomen, vervullen ze nog steeds hun rol in wat broeder Moscão 'het hedendaagse kerkleger

van meer dan 170.000 actieve indexeerders' noemt. Veel van hen behalen met het indexeren doelen voor Plicht jegens God en Persoonlijke vooruitgang.

Een goede invloed

Eerder dit jaar ging Isabela A. (zestien jaar) uit Vila Velha (Espírito Santo, Brazilië) met haar moeder en zus naar de tempel. De laatste dag van haar reis was haar oma net een jaar overleden. Isabela liet zich voor haar oma dopen, en haar moeder verrichtte de andere verordeningen voor haar.

'Ik had sterk het gevoel dat ik tijdens deze reis iets goeds moest doen', aldus Isabela. Ik wilde graag leren indexeren en kreeg hulp van broeder José Moscão.

'Toen ik mij voor mijn oma liet dopen, werd ik diep door de Geest geraakt. Ik besepte dat er veel mensen aan de andere zijde van de sluier eindelijk aan het wachten zijn. Ze hebben mijn hulp nodig. Ik besepte dat ik een beetje van mijn tijd kon geven en veel voor die mensen kon doen. Indexeren is een werk van naastenliefde.' ■

Ga naar news.lds.org voor meer informatie over dit onderwerp.

Eerste ring in India georganiseerd

**Ouderling E. Jack en
zuster Pamela Kellerstrass**

Zendingsgebied Bangalore (India)

De opwinding en dankbaarheid onder de meer dan 1.500 leden en vrienden die op 27 mei 2012 in het congrescentrum Novotel in Hyderabad (India) voor de vorming van de ring Hyderabad

bijeenkwamen, waren duidelijk voelbaar. Het is de eerste ring in het land. Ouderling Dallin H. Oaks van het Quorum der Twaalf Apostelen presideerde en werd vergezeld door ouderling Donald L. Hallstrom van het Presidium der Zeventig en ouderling Anthony D. Perkins van de Zeventig, die als gebiedspresident in Azië werkzaam is. Elke leider werd vergezeld door zijn vrouw.

John Gutty werd als ringpresident ondersteund, met Suresh Natarajan als eerste raadgever en Rajaratnam Bushi als tweede

raadgever. Prasad Rao Gudey, voormalig districtspresident, is de eerste patriarch van India.

Randy D. Funk, president van het zendingsgebied Bangalore (India) sprak de grootste

Het ringpresidium van de nieuw gevormde ring Hyderabad (India) (van links naar rechts): Suresh Natarajan, eerste raadgever; John Gutty, president; Rajaratnam Bushi, tweede raadgever.

Bijna zeshonderd jongvolwassenen uit India, Nepal en Sri Lanka kwamen in een conferentie bijeen, voordat de eerste ring van India gevormd werd.

FOTOS JAMES DALRYMPLE

menigte heiligen toe die India ooit gekend heeft. Hij zei: 'Wat een prachtige aanblik is dit op deze historische dag, een dag die we ons altijd zullen herinneren. We zullen nooit vergeten dat hier vandaag een apostel van de Heer is geweest.'

Ouderling Perkins verwoordde de liefde van het gebiedspresidium van Azië voor de leden in India als volgt: 'We zien het begin van een wonderbaar werk in dit land. Kerkgroei en het vormen van een ring gebeuren in overeenstemming met eeuwige evangeliebeginselen en vastgestelde patronen van priesterschapsorganisatie.'

Ouderling Hallstrom merkte op dat hij de tweede getuige was van de roeping van het nieuwe ringpresidium, en legde uit hoe nieuwe leidinggevenden van de ring door openbaring gekozen worden. Als lid van de Zeventig kwam hij met deze opdracht en is zonder vooroordeel aan de slag gegaan, zegt hij. Hij kwam op de wijze van de Heer en was voor openbaring afhankelijk van zijn Geest. 'Het is de wil van de Heer dat president Gutty ringpresident is', aldus ouderling Hallstrom.

Kristen Oaks, die haar man vergezelde, sprak over kinderen onderwijzen zodat ze geloof ontwikkelen 'doordat hun moeders het wisten' (zie Alma 56:48).

Ouderling Oaks was de slot-spreker op de bijeenkomst en

bedankte het land India vanwege haar godsdienstvrijheid, zodat leden van de kerk de kans krijgen om 'bijeen te komen en over de beginselen van ons geloof te spreken.'

Ouderling Oaks getuigde dat hij door de Geest wist dat de Heer de geroepen leiders voorbereid en gekozen had. Hij had het over de taken van de nieuwe ring.

Ouderling Oaks en andere kerkleiders kwamen tijdens hun bezoek aan Hyderabad (India) met honderden leden bijeen uit India, Nepal en Sri Lanka.

In het Oude Testament vergeleek de profeet Jesaja Israël met een tent waar de kinderen van Israël in konden schuilen, zei hij. 'De kerk is nu de tent. We weten allemaal dat een tent door haringen vastgezet moet worden. Nu Hyderabad een ring van Zion is, wordt er van u verwacht dat u naar voren treedt en meer steun geeft door middel van tiende en zendelingen.'

Doordat er een ring gevormd is, kunnen leden in Hyderabad een patriarchale zegen ontvangen. Ouderling Oaks legde uit wat er in een patriarchale zegen staat en noemde die zegen 'privéschriftuur.'

'Uw patriarchale zegen geeft aan van welke stam van Israël u afstamt en dus welke grote zegeningen u ontvangt', aldus ouderling Oaks. 'In een patriarchale zegen staan ook zegeningen en beloften waar we recht op hebben als we trouw blijven.'

'Als de kerk in India groeit, zal de tijd aanbreken dat de profeet zich geïnspireerd voelt

om een tempel in India te laten bouwen', zei hij nog. 'Iedere gevormde ring vergroot de kans op een tempel. Als mensen de normen naleven en toegewijd zijn, volgt er een tempel.'

Tot slot smeekte ouderling Oaks een zegen over hen af: 'In deze eerste ring in het grote land India, zegen ik u dat u de leringen van vandaag zult onthouden. Ik zegen u dat u de verbonden die u bij de doop gemaakt heeft, indachtig zult zijn. Ik zegen u met de herinnering en vastberadenheid om de geboden van God te onderhouden, zodat u door Hem gezegend wordt.' ■

Apostel wijdt nieuw opleidingscentrum voor zendingen in de Filipijnen in

In het opleidingscentrum voor zendingen in de Filipijnen, dat op 20 mei 2012 door ouderling Russell M. Nelson van het Quorum der Twaalf Apostelen is ingewijd, is ruimte voor 144 zendingen uit de Filipijnen, Cambodja, Hong Kong, India, Indonesië, Mongolië, Pakistan, Sri Lanka, Taiwan en Thailand. De zendingen worden daar in hun eigen taal opgeleid.

In de twee nieuwe gebouwen van het centrum bevinden zich een aula, tolkcabines, een computerlokaal, een wasserette, collegezalen met audio- en videomateriaal, slaapzalen voor de zendingen, klaslokalen en kantoren.

Tijdens het inwijdingsgebed van het nieuwe gebouw uitte ouderling Nelson zijn dank voor de verzoening van Jezus Christus, en voor de trouwe zendingen en leden van de kerk over de hele wereld die de Heer liefhebben en dienen. Hij smeekte een zegen af over de Filipijnen, dat de republiek de dienstknechten van de Heer 'altijd welkom zal heten'. Hij

Op het opleidingscentrum voor zendingen in de Filipijnen worden maximaal 144 zendingen uit de Filipijnen, Cambodja, Hong Kong, India, Indonesië, Mongolië, Pakistan, Sri Lanka, Taiwan en Thailand in hun eigen taal opgeleid.

FOTO NOEL MAGLAQUE

bad dat het volk gezegend zou worden met 'vrijheid en verantwoordelijkheid om in rechtschapenheid toe te nemen, zowel in stoffelijk als in geestelijk opzicht.'

De Manaustempel (Brazilië) is de zesde tempel in Brazilië en de 138ste wereldwijd.

President Dieter F. Uchtdorf, tweede raadgever in het Eerste Presidium, wijdde op 10 juni 2012 de Manaustempel (Brazilië) in — de zesde tempel in Brazilië en de 138ste wereldwijd.

Het geloof en de toewijding van de heiligen der laatste dagen in Brazilië, waar meer dan een miljoen leden wonen, zijn vergelijkbaar met de Amazonerivier, zei president Uchtdorf — ze stromen diep en sterk.

Bijna twintig jaar lang zijn leden van de kerk uit Manaus, een stad die door enorme rivieren en regenwouden omgeven wordt, met de caravan gereisd naar de São Paulotempel (Brazilië) — een reis van vijftien dagen met de boot en de bus — en later naar de Caracastempel (Venezuela) — een achtdaagse busreis.

Ouderling Claudio R. M. Costa van de Zeventig was in 1990 president van het nieuwe zendingsgebied Manaus (Brazilië).

'Ik weet zeker dat de Manaustempel elke dag druk bezocht zal worden, want deze mensen houden van de tempel', aldus ouderling Costa. 'Zij leren hun kinderen van de tempel houden. De tempel betekent veel voor hen.'

Leden van de kerk in Samoa vieren het 50-jarig onafhankelijkheidsjubileum en het 50-jarig bestaan van de eerste ring

Op vrijdag 1 juni 2012 hielden 350 Samoaanse leden en niet-leden een optocht voor een onafhankelijkheidsviering door de straten van Apia (Samoa). In 1962, nu vijftig jaar geleden, werd het land onafhankelijk van Nieuw-Zeeland.

Organisaties, scholen, plaatselijke kerken en internationale instellingen deden mee. Studenten die lid van de kerk zijn, vermaakten de tienduizenden toeschouwers met hun muziekkapel.

Maar de Samoaanse heiligen der laatste dagen vierden ook iets anders dat weekend: het 50-jarig bestaan van de eerste ring in het land, in Apia.

Op zondag 3 juni spraken ouderling James J. Hamula en ouderling Kevin W. Pearson van de Zeventig, beiden raadgevers in het presidium van het gebied Oceanië, de leden en gasten in een bijzondere bijeenkomst toe, die naar de leden in het hele land werd uitgezonden.

De leden in Samoa hebben als doel om in de toekomst hun gezinnen, dorpen en land te dienen en te sterken, zegt ouderling Hamula, die als gebiedsresident werkzaam is: 'De kerk groeit hier snel. Als we de leerstellingen en het voorbeeld van Jezus Christus volgen, groeien we ook persoonlijk en als gezin.' ■

Het versterkt mijn getuigenis

Al sinds 1967 lees en bestudeer ik ijverig de *Liahona*. Ik groei er geestelijk door. Elke maand wacht ik op het tijdschrift, zodat ik opgebouwd word, de influisteringen van de Geest van de Heer voel en mijn getuigenis van het evangelie versterkt wordt. Ik las vooral graag 'Onze hemelse Ouders navolgen en eren' (*Liahona*, februari 2012, p. 80). Ik kon me goed in de auteur inleven omdat ik zelf ook grafisch ontwerper ben.

Fabio Fajardo (Colombia)

Leren en me beter voelen

Ik lees graag de *Liahona*— ik leer ervan, voel me er beter door en verbeter mijn leven. Als ik 's ochtends iets goeds lees, doe ik de rest van de dag mijn best. Doordat ik het tijdschrift lees, worden mijn naastenliefde en geloof sterker. Ik geef mijn vrienden de *Liahona* cadeau. Hartelijk bedankt voor dat tijdschrift waar ik zoveel van leer en me beter door voel!

Anastasia Naprasnikova (Oekraïne)

Stuur reacties en suggesties naar liahona@ldschurch.org. Inzendingen kunnen ingekort of duidelijker geformuleerd worden.

In deze uitgave staan artikelen en activiteiten die u voor de gezinsavond kunt gebruiken. Enkele voorbeelden:

'Vooruitziend leven bereidt ons voor op de toekomst', p. 12: Lees in het artikel de zes gebieden waarop we zelfredzaam kunnen worden. Welke noodsituatie en problemen kunnen we mijden door op die gebieden zelfredzaam te worden? Nodig de gezinsleden uit om gebedsvol te bedenken op welke gebieden ze het beter kunnen doen, en om doelen te stellen om zelfredzamer op die gebieden te worden.

'Kuisheid in een onkuise wereld', p. 42: Bespreek de vragen in het artikel met de gezinsleden. U kunt over beginselen en ervaringen vertellen waar uw getuigenis van kuisheid door versterkt is. Bespreek manieren waarop de raad in het artikel kan worden toegepast.

'Wees wijs en wees een vriend', p. 48: Lees eerst de toets van ouderling

Hales om te bepalen wanneer iemand een goede vriend(in) is. U kunt bespreken waarom het belangrijk is om een goede vriend(in) te zijn. Vraag elk gezinslid om drie manieren te bedenken waarop hij of zij een betere vriend(in) kan zijn.

'Beste vriendin', p. 60 en **'Een nieuwe levensfase verwelkomen'**, p. 61: Lees hoe deze jeugdwerkkinderen zich voorbereiden om naar de jongevrouwen en jongemannen te gaan. U kunt met uw gezin bespreken wat deze kinderen hebben gedaan om zich voor te bereiden. Nodig de gezinsleden uit om naar activiteiten in het boekje *Persoonlijke vooruitgang of Plicht jegens God* te zoeken die ze in de toekomst willen afronden.

Eén gezinsavond, twee lessen

Op een avond kwamen mijn ouders en grootouders van moederszijde voor de gezinsavond op bezoek. Mijn drie kinderen doen allen graag mee. Mijn zevenjarige zoontje mocht die avond de les geven. We hadden een kleine tentoonstelling opgezet, platen van de schepping opgehangen en oefenden nog eens wat hij tijdens de les zou zeggen. Mijn zoontje was gereed en enthousiast.

Tijdens de les luisterden we allemaal aandachtig naar de uitleg van mijn zoontje. Toen hij klaar was, wilde Samuël, die ongeveer drie was, ook lesgeven. Dus zette hij de tentoonstelling met de platen weer op de tafel op.

Samuël gaf ons tijdens de gezinsavond les met zijn zachte stem en soms slecht uitgesproken woorden. Hoewel hij niks had voorbereid, had hij wél geluisterd. Hij legde ons uit hoe de aarde is geschapen en zei dat Jezus Christus van iedereen houdt.

We waren verbaasd om te zien hoe makkelijk het lesgeven hem afging — hij deed het net zo goed als zijn broer. Mijn ouders en grootouders waren blij en verrast. We zagen allemaal dat deze kinderen van het evangelie houden — en dat Jezus Christus van hen houdt.

Lizbeth Sánchez Fajardo (Mexico)

ER GEBEUREN ALTIJD WEER GOEDE DINGEN

Caitlin A. Rush

Het was een vrijdagavond als alle andere. Mijn beste vriendinnen en ik hadden bij mij thuis naar een film gekeken en nu waren we gezellig aan het kletsen en lachen. Er heerste een genoeglijke sfeer, en ik moest glimlachen om de verhalen en ideeën die de ronde deden. Sommige gasten kende ik pas; andere kende ik al 25 jaar.

Op een gegeven moment raakte ik met een oude vriendin in gesprek over onze vriendinnen van de universiteit van jaren geleden. Onderwijl dacht ik eraan hoezeer ik die vriendinnen miste, en hoeveel plezier we wel niet hadden gehad, en wat een goede band we hadden gehad. We hadden onze studie afgerond en waren de wijde wereld ingetrokken. Ons leven had zich ontvouwd op een manier die we niet voor mogelijk hadden gehouden. Ik zuchtte en er kwam een gevoel van gemis over me. Toen ik de kamer rondkeek en de vrolijke blikken van mijn vriendinnen zag, kwam echter deze gedachte bij me op: *maar er gebeuren altijd weer goede dingen.*

Die eenvoudige gedachte was eigenlijk vrij diepzinnig, vooral omdat ik altijd moeite met veranderingen heb en het moeilijk vind om goede dingen los te laten. Ik mis het verleden, zelfs als het nog het heden is, en wil dan uit alle macht genieten van de momenten waarop ik bewust en intens leef. Ik weet wanneer ik iets goeds heb en dat wil ik vasthouden en

Hoewel ik er moeite mee heb dat het heden zo snel in het verleden verdwijnt, was ik toch dankbaar dat ik leerde om van het moment te genieten en de toekomst te verwelkomen.

nooit loslaten. Deze luie en gelukkige vrijdagavond was een van die goede momenten. Meestal als ik beseft hoe goed alles is, begin ik meteen te denken dat alles maar tijdelijk is, dat alles uiteindelijk door tijd of omstandigheden verloren gaat.

Maar deze avond had ik daar geen last van. Toen ik daar rustig zat, omringd door mensen die ik liefhad, wist ik dat sommige dingen op natuurlijke wijze tot een einde komen en dat er ongetwijfeld veel moeilijke dingen in de toekomst zullen zijn, maar dat er ook steeds weer goede dingen zouden gebeuren. En dat is ook zo — als ik dat toelaat. Hoewel veel dierbare vriendinnen nu ver weg zijn, worden de lege plekken opgevuld door nieuwe, geweldige mensen en ervaringen waar ik niet van had durven dromen.

Soms is het moeilijk om door te gaan, maar we moeten wel. En doorgaan houdt niet in dat we vriendschappen vergeten en herinneringen verdringen. Het betekent dat we ons hart openstellen voor meer geluk en ervaringen.

Enkele weken na die vrijdag werd het presidium van mijn gemeente voor jonge alleenstaanden ontheven. Zoals iedereen in een kleine gemeente wellicht kan beamen, konden we ons moeilijk voorstellen wat er zou gebeuren zonder deze mannen en hun echtgenotes, die we zo liefhadden en vertrouwden. Maar ik sloot mijn ogen en herhaalde in mezelf de woorden die die vrijdag zo'n indruk op mij hadden gemaakt: *maar er gebeuren altijd weer goede dingen.* Dat troostte mij; ik was klaar voor verandering.

Verandering is de manier waarop de Heer werkt. Hij wil dat wij gelukkig zijn en groeien, dat we enthousiast met ons leven verder gaan. Het leven is een reis, en hoewel we van het heden blijven genieten en ons op onvermijdelijke veranderingen voorbereiden, moeten we doorgaan, optimistisch blijven, ons hart openstellen voor de ervaringen en goede dingen die we ongetwijfeld zullen tegenkomen. ■

Dit jaar zullen er in veel nummers van de *Liahona* een paar figuren uit het Boek van Mormon staan. Om ze te verstevigen voor gebruik, knipt u ze uit en plakt u er een stuk hard karton, papieren zakjes of een stokje tegenaan. Bewaar elk stel in een envelop of zak, samen met het etiket waarop staat waar u het Schriftverhaal kunt vinden dat bij de figuren hoort.

Stenen

Jezus Christus

Broeder van Jared

Boten

De Jaredieten worden naar het beloofde land geleid

Ether 1-3, 6

Het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen hebben verklaard dat 'een geslaagd huwelijk en een hecht gezin worden gegrondvest op en in stand gehouden met de beginselen van geloof, gebed, bekering, vergeving, respect, liefde, mededogen, werk en gezonde ontspanning' ('Het gezin: een proclamatie aan de wereld').
Lees op pp. 4, 16, 20 en 22 hoe u en uw gezin deze beginselen kunnen toepassen.

DE KERK VAN
JEZUS CHRISTUS
VAN DE HEILIGEN
DER LAATSTE DAGEN